

Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

► **B** **DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2008/98/WE**
z dnia 19 listopada 2008 r.
w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy
(Tekst mający znaczenie dla EOG)
(Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
► <u>M1</u>	Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1357/2014 z dnia 18 grudnia 2014 r.	L 365	89	19.12.2014
► <u>M2</u>	Dyrektywa Komisji (UE) 2015/1127 z dnia 10 lipca 2015 r.	L 184	13	11.7.2015
► <u>M3</u>	Rozporządzenie Rady (UE) 2017/997 z dnia 8 czerwca 2017 r.	L 150	1	14.6.2017
► <u>M4</u>	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/851 z dnia 30 maja 2018 r.	L 150	109	14.6.2018
► <u>M5</u>	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1542 z dnia 12 lipca 2023 r.	L 191	1	28.7.2023
► <u>M6</u>	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/1892 z dnia 10 września 2025 r.	L 1892	1	26.9.2025

sprostowana przez:

- **C1** Sprostowanie, Dz.U. L 21 z 28.1.2015, s. 22 (2008/98/WE)
- **C2** Sprostowanie, Dz.U. L 297 z 13.11.2015, s. 9 (2015/1127)
- **C3** Sprostowanie, Dz.U. L 42 z 18.2.2017, s. 43 (1357/2014)
- **C4** Sprostowanie, Dz.U. L 90243 z 17.4.2024, s. 1 (2023/1542)

▼ B**DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
2008/98/WE**

z dnia 19 listopada 2008 r.

w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT, ZAKRES I DEFINICJE

▼ M4*Artykuł 1***Przedmiot i zakres stosowania**

Niniejsza dyrektywa ustanawia środki służące ochronie środowiska i zdrowia ludzkiego poprzez zapobieganie powstawaniu i zmniejszenie ilości odpadów oraz negatywnego wpływu ich wytwarzania i gospodarowania nimi oraz przez zmniejszenie całkowitego wpływu użytkowania zasobów i poprawę efektywności takiego użytkowania, co ma zasadnicze znaczenie dla przejścia na gospodarkę o obiegu zamkniętym oraz dla zapewnienia konkurencyjności Unii w perspektywie długoterminowej.

▼ B*Artykuł 2***Wyłączenia z zakresu zastosowania**

1. Z zakresu zastosowania niniejszej dyrektywy są wyłączone:

▼ M6

a) wylizy gazowe emitowane do atmosfery oraz dwutlenek węgla wychwytywany i transportowany do celów geologicznego składowania i geologicznie składowany zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/31/WE ⁽¹⁾;

▼ B

b) grunt (w miejscu), w tym niewydobyta zanieczyszczona gleba i budynki trwale związane z gruntem;

c) niezanieczyszczona gleba i inny materiał występujący w stanie naturalnym, wydobyty w trakcie prac budowlanych, jeżeli jest pewne, że materiał ten zostanie wykorzystany do celów budowlanych w stanie naturalnym w miejscu, w którym został wydobyty;

d) odpady promieniotwórcze;

e) wycofane z użytku materiały wybuchowe;

f) odchody, jeżeli nie są objęte ust. 2 lit. b), słoma i inne naturalne niebędące niebezpiecznymi substancje pochodzące z produkcji rolnej lub leśnej, które są wykorzystywane w rolnictwie, leśnictwie lub do produkcji energii z takiej biomasy za pomocą procesów lub metod, które nie są szkodliwe dla środowiska ani nie stanowią zagrożenia dla zdrowia ludzkiego;

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/31/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie geologicznego składowania dwutlenku węgla oraz zmieniająca dyrektywę Rady 85/337/EWG, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/60/WE, 2001/80/WE, 2004/35/WE, 2006/12/WE, 2008/1/WE i rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 (Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 114, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/31/oj>).

▼ B

2. Wyłącza się spod stosowania niniejszej dyrektywy, w zakresie, w jakim zostały objęte innymi przepisami wspólnotowymi:

- a) ścieki;
- b) produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego, w tym produkty przetworzone objęte rozporządzeniem (WE) nr 1774/2002, z wyjątkiem tych, które są przewidziane do przekształcenia termicznego, składowania na składowisku lub do wykorzystania w zakładzie produkującym biogaz lub w kompostowni;
- c) zwłoki zwierząt, które poniosły śmierć w inny sposób niż przez ubój, w tym zwierząt uśmierconych w celu wyeliminowania chorób epizootycznych, i które są unieszkodliwiane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1774/2002;
- d) odpady powstałe w wyniku poszukiwania, wydobywania, przetwarzania i składowania zasobów mineralnych oraz z działalności odkrywkowej objęte dyrektywą 2006/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego ⁽¹⁾;

▼ M4

e) substancje, które są przeznaczone do użycia jako materiały paszowe zgodnie z definicją w art. 3 ust. 2 lit. g) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2009 ⁽²⁾ i które nie składają się z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego ani ich nie zawierają.

▼ C1

3. Bez uszczerbku dla zobowiązań wynikających z innych odpowiednich przepisów wspólnotowych, osady przemieszczane w obrębie wód powierzchniowych w celu związanym z zarządzaniem wodami i drogami wodnymi lub zapobieganiem powodziom bądź ograniczaniem skutków powodzi i susz lub refulowaniem ziemi są wyłączone z zakresu zastosowania niniejszej dyrektywy, jeżeli zostanie wykazane, że osady te nie są niebezpieczne.

▼ B

4. Szczegółowe przepisy dotyczące konkretnych przypadków lub uzupełniające przepisy niniejszej dyrektywy w odniesieniu do gospodarowania poszczególnymi kategoriami odpadów mogą zostać ustanowione odrębnymi dyrektywami.

*Artykuł 3***Definicje**

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- 1) „odpady” oznaczają każdą substancję lub przedmiot, których posiadacz pozbywa się, zamierza się pozbyć, lub do których pozbycia został zobowiązany;
- 2) „odpady niebezpieczne” oznaczają odpady wykazujące co najmniej jedną spośród właściwości niebezpiecznych wymienionych w załączniku III;

▼ M4

2a) „odpady inne niż niebezpieczne” oznaczają odpady nieobjęte pkt 2;

⁽¹⁾ Dz.U. L 102 z 11.4.2006, s. 15.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie wprowadzania na rynek i stosowania pasz, zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady i uchylające dyrektywę Rady 79/373/EWG, dyrektywę Komisji 80/511/EWG, dyrektywę Rady 82/471/EWG, 83/228/EWG, 93/74/EWG, 93/113/WE i 96/25/WE oraz decyzję Komisji 2004/217/WE (Dz.U. L 229 z 1.9.2009, s. 1).

▼ M4

2b) „odpady komunalne” oznaczają:

- a) odpady zmieszane i odpady selektywnie zebrane z gospodarstw domowych, w tym papier i tekturę, szkło, metale, tworzywa sztuczne, bioodpady, drewno, tekstylia, opakowania, zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny, zużyte baterie i akumulatory oraz odpady wielkogabarytowe, w tym materace i meble;
- b) odpady zmieszane i odpady selektywnie zebrane z innych źródeł, jeżeli odpady te są podobne pod względem charakteru i składu do odpadów z gospodarstw domowych.

Odpady komunalne nie obejmują odpadów z produkcji, rolnictwa, leśnictwa, rybołówstwa, zbiorników bezodpływowych oraz z sieci kanalizacyjnej i z oczyszczalni ścieków, w tym osadów ściekowych, pojazdów wycofanych z eksploatacji ani odpadów budowlanych i rozbiórkowych.

Niniejsza definicja nie narusza podziału obowiązków w zakresie gospodarowania odpadami między podmiotami publicznymi i prywatnymi;

2c) „odpady budowlane i rozbiórkowe” oznaczają odpady powstałe podczas prac budowlanych i rozbiórkowych;

▼ B

- 3) „oleje odpadowe” oznaczają wszelkie mineralne lub syntetyczne oleje smarowe lub przemysłowe, które przestały się nadawać do użytku, do jakiego były pierwotnie przeznaczone, takie jak zużyte oleje z silników spalinowych i oleje przekładniowe, oleje smarowe, oleje turbinowe oraz oleje hydrauliczne;

▼ M4

- 4) „bioodpady” oznaczają ulegające biodegradacji odpady ogrodowe i parkowe, odpady żywności i kuchenne z gospodarstw domowych, biur, restauracji, hurtowni, stołówek, placówek zbiorowego żywienia i handlu detalicznego oraz porównywalne odpady z zakładów przetwórstwa spożywczego;

4a) „odpady żywności” oznaczają wszelką żywność zgodną z definicją w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady (¹), która stała się odpadami;

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1).

▼ **M6**

4b) „producent wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze lub wyrobów obuwniczych wymienionych w załączniku IVc” oznacza każdego wytwórcę, importera lub dystrybutora lub inną osobę fizyczną lub prawną, którzy niezależnie od stosowanej techniki sprzedaży, w tym umów zawieranych na odległość zdefiniowanych w art. 2 pkt 7 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE ⁽¹⁾:

- a) mają siedzibę w państwie członkowskim i wytwarzają wyroby włókiennicze, wyroby zawierające materiały włókiennicze lub wyroby obuwnicze wymienione w załączniku IVc pod swoją własną nazwą lub swoim własnym znakiem towarowym lub zlecają ich zaprojektowanie lub wytworzenie i dostarczają je po raz pierwszy pod swoją własną nazwą lub swoim własnym znakiem towarowym na terytorium tego państwa członkowskiego;
- b) mają siedzibę w państwie członkowskim i odsprzedają na terytorium tego państwa członkowskiego, pod swoją własną nazwą lub swoim własnym znakiem towarowym wyroby włókiennicze, wyroby zawierające materiały włókiennicze lub wyroby obuwnicze wymienione w załączniku IVc wytwarzane przez inne podmioty gospodarcze, na których to wyrobach nie widnieje nazwa, marka ani znak towarowy takich innych podmiotów gospodarczych;
- c) mają siedzibę w państwie członkowskim i dostarczają po raz pierwszy na terytorium tego państwa członkowskiego w ramach działalności zawodowej wyroby włókiennicze, wyroby zawierające materiały włókiennicze lub wyroby obuwnicze wymienione w załączniku IVc z innego państwa członkowskiego lub z państwa trzeciego; albo
- d) sprzedają wyroby włókiennicze, wyroby zawierające materiały włókiennicze lub wyroby obuwnicze wymienione w załączniku IVc za pomocą umów zawieranych na odległość bezpośrednio użytkownikom końcowym – niezależnie od tego, czy są to prywatne gospodarstwa domowe czy nie – w państwie członkowskim i mają siedzibę w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim.

Pojęcie „producent wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze lub wyrobów obuwniczych wymienionych w załączniku IVc” nie obejmuje wytwórców, importerów ani dystrybutorów ani innych osób fizycznych lub prawnych, którzy dostarczają na rynek używane wyroby włókiennicze, wyroby zawierające materiały włókiennicze lub wyroby obuwnicze wymienione w załączniku IVc ocenione jako nadające się do ponownego użycia lub wyroby włókiennicze, wyroby zawierające materiały włókiennicze lub wyroby obuwnicze wymienione w załączniku IVc pochodzące z takich używanych wyrobów lub z ich części lub z odpadów z takich wyrobów lub z ich części, ani krawców działających na własny rachunek, wytwarzających wyroby na miarę;

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniająca dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 85/577/EWG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 64, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2011/83/oj>).

▼ **M6**

- 4c) „udostępnienie na rynku” oznacza każdą dostawę wyrobu włókienniczego, wyrobu zawierającego materiały włókiennicze lub wyrobu obuwniczego wymienionych w załączniku IVc na rynek jednego z państw członkowskich w celu dystrybucji lub wykorzystania tego wyrobu w ramach działalności handlowej, za opłatą lub nieodpłatnie;
- 4d) „organizacja odpowiedzialności producenta” oznacza podmiot prawny, który organizuje w imieniu producentów pod względem finansowym lub finansowym i operacyjnym wypełnianie obowiązków w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta;
- 4e) „platforma internetowa” oznacza platformę internetową zdefiniowaną w art. 3 lit. i) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 ⁽¹⁾;
- 4f) „dostawca usług realizacji zamówień” oznacza dostawcę usług realizacji zamówień zdefiniowanego w art. 3 pkt 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1020 ⁽²⁾;
- 4g) „konsument” oznacza każdą osobę fizyczną działającą w celach innych niż działalność handlowa, gospodarcza, rzemieślnicza lub związana z wykonywaniem wolnego zawodu;
- 4h) „użytkownik końcowy” oznacza użytkownika końcowego zdefiniowanego w art. 3 pkt 21 rozporządzenia (UE) 2019/1020;
- 4i) „podmiot gospodarki społecznej” oznacza podmiot prawa prywatnego dostarczający towary lub świadczący usługi oraz działający zgodnie z następującymi zasadami:
- a) prymat ludzi oraz celów społecznych lub środowiskowych nad zyskiem;
 - b) reinwestowanie całości lub większości zysków i nadwyżek w celu dalszego osiągnięcia swoich celów społecznych lub środowiskowych oraz prowadzenia działań w interesie ich członków, użytkowników lub ogółu społeczeństwa; oraz
 - c) demokratyczne lub partycypacyjne sprawowanie rządów;
- 4j) „niesprzedany produkt konsumpcyjny” oznacza niesprzedany produkt konsumpcyjny zdefiniowany w art. 2 pkt 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1781 ⁽³⁾;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz.U. L 277 z 27.10.2022, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj>).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1020 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie nadzoru rynku i zgodności produktów oraz zmieniające dyrektywę 2004/42/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 765/2008 i (UE) nr 305/2011 (Dz.U. L 169 z 25.6.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1020/oj>).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1781 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie ustanowienia ram ustalania wymogów ekoprojektu w odniesieniu do zrównoważonych produktów oraz zmiany dyrektywy (UE) 2020/1828 i rozporządzenia (UE) 2023/1542 i uchylenia dyrektywy 2009/125/WE (Dz.U. L, 2024/1781, 28.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj>).

▼ B

- 5) „wytwórca odpadów” oznacza dowolny podmiot, którego działalność prowadzi do powstawania odpadów (pierwotny wytwórca odpadów) lub dowolny podmiot zajmujący się przetwarzaniem wstępnym, mieszaniem lub innymi procesami prowadzącymi do zmiany charakteru lub składu tych odpadów;
- 6) „posiadacz odpadów” oznacza wytwórcę odpadów lub osobę fizyczną lub prawną będącą w posiadaniu tych odpadów;
- 7) „dealer” oznacza jakikolwiek podmiot występujący w roli zleceńodawcy w transakcji zakupu, a następnie sprzedaży odpadów, w tym oznacza również dealerów, którzy nie obejmują odpadów fizycznie w posiadanie;
- 8) „broker” oznacza jakikolwiek podmiot organizujący odzysk lub unieszkodliwianie odpadów w imieniu innych stron, w tym oznacza również brokerów, którzy nie obejmują odpadów fizycznie w posiadanie;

▼ M4

- 9) „gospodarowanie odpadami” oznacza zbieranie, transport, odzysk, w tym sortowanie, oraz unieszkodliwianie odpadów, łącznie z nadzorem nad tego rodzaju działaniami, jak również późniejsze postępowanie z miejscami unieszkodliwiania odpadów wraz z działaniami wykonywanymi w charakterze dealera lub brokera;

▼ B

- 10) „zbieranie” oznacza gromadzenie odpadów, w tym również wstępne sortowanie i wstępne magazynowanie odpadów do celów ich transportu do zakładu przetwarzania;
- 11) „selektywna zbiórka” oznacza zbiórkę, w ramach której dany strumień odpadów obejmuje jedynie odpady jednego rodzaju i o tym samym charakterze w celu ułatwienia specyficznego przetwarzania;
- 12) „zapobieganie” oznacza środki zastosowane zanim dana substancja, materiał lub produkt staną się odpadami, które zmniejszają:
 - a) ilość odpadów, w tym również przez ponowne użycie produktów lub wydłużenie okresu żywotności produktów;
 - b) niekorzystne oddziaływanie wytworzonych odpadów na środowisko i zdrowie ludzkie; lub

▼ M4

- c) zawartość substancji niebezpiecznych w materiałach i produktach;

▼ B

- 13) „ponowne użycie” oznacza jakikolwiek proces, w wyniku którego produkty lub składniki niebędące odpadami są wykorzystywane ponownie do tego samego celu, do którego były przeznaczone;
- 14) „przetwarzanie” oznacza procesy odzysku lub unieszkodliwiania, w tym przygotowanie poprzedzające odzysk lub unieszkodliwianie;
- 15) „odzysk” oznacza jakikolwiek proces, którego głównym wynikiem jest to, aby odpady służyły użytecznemu zastosowaniu, poprzez zastąpienie innych materiałów, które w przeciwnym wypadku zostałyby użyte do spełnienia danej funkcji, lub w wyniku którego odpady są przygotowywane do spełnienia takiej funkcji w danym zakładzie lub w szerszej gospodarce. Załącznik II zawiera niewyczerpujący wykaz procesów odzysku;

▼ M4

- 15a) „odzysk materiałów” oznacza każdy proces odzysku inny niż odzysk energii i ponowne przetwarzanie na materiały przeznaczone do wykorzystania jako paliwa lub inne środki wytwarzania energii. Obejmuje on między innymi przygotowanie do ponownego użycia, recykling i wypełnianie wyrobisk;

▼ B

- 16) „przygotowanie do ponownego użycia” oznacza procesy odzysku polegające na sprawdzeniu, czyszczeniu lub naprawie, w ramach których produkty lub składniki produktów, które wcześniej stały się odpadami, są przygotowywane do tego, by mogły być ponownie wykorzystywane bez jakichkolwiek innych czynności przetwarzania wstępnego;
- 17) „recykling” oznacza jakikolwiek proces odzysku, w ramach którego materiały odpadowe są ponownie przetwarzane w produkty, materiały lub substancje wykorzystywane w pierwotnym celu lub innych celach. Obejmuje to ponowne przetwarzanie materiału organicznego, ale nie obejmuje odzysku energii i ponownego przetwarzania na materiały, które mają być wykorzystane jako paliwa lub do celów wypełniania wyrobisk;

▼ M4

- 17a) „wypełnianie wyrobisk” oznacza każdy proces odzysku, w ramach którego odpowiednie odpady inne niż niebezpieczne są wykorzystywane do rekultywacji obszarów, gdzie wykonywane były wykopy, lub do celów inżynierskich na potrzeby kształtowania krajobrazu. Odpady wykorzystywane do wypełniania wyrobisk muszą zastępować materiały niebędące odpadami, nadawać się do wyżej wymienionych celów i ograniczać się do ilości bezwzględnie koniecznej do osiągnięcia tych celów;

▼ B

- 18) „regeneracja olejów odpadowych” oznacza jakikolwiek proces recyklingu, w którym w wyniku rafinacji olejów odpadowych mogą zostać wyprodukowane oleje bazowe, w szczególności przez usunięcie znajdujących się w olejach odpadowych zanieczyszczeń, produktów reakcji utleniania i dodatków;
- 19) „unieszkodliwianie” oznacza jakikolwiek proces niebędący odzyskiem, nawet jeżeli wtórnym skutkiem takiego procesu jest odzysk substancji lub energii. Załącznik I zawiera niewyczerpujący wykaz procesów unieszkodliwiania;
- 20) „najlepsze dostępne techniki” oznaczają najlepsze dostępne techniki zdefiniowane w art. 2 pkt 11 dyrektywy 96/61/WE;

▼ M4

- 21) „system rozszerzonej odpowiedzialności producenta” oznacza zestaw środków podjętych przez państwa członkowskie w celu zapewnienia, aby producenci produktów ponoszą odpowiedzialność finansową lub odpowiedzialność finansową i organizacyjną na etapie cyklu życia produktu, gdy staje się on odpadem.

▼ B*Artykuł 4***Hierarchia postępowania z odpadami**

1. Następująca hierarchia postępowania z odpadami ma zastosowanie jako kolejność priorytetów w przepisach prawa i polityce dotyczących zapobiegania powstawaniu odpadów oraz gospodarowania odpadami:

- a) zapobieganie;
- b) przygotowywanie do ponownego użycia;
- c) recykling;
- d) inne metody odzysku, np. odzysk energii; oraz
- e) unieszkodliwianie.

2. Stosując hierarchię postępowania z odpadami, o której mowa w ust. 1, państwa członkowskie podejmują środki sprzyjające rozwiązaniom, które dają najlepszy dla środowiska wynik całkowity. Może to oznaczać dla niektórych strumieni odpadów odstępianie od tej hierarchii, jeżeli jest to uzasadnione zastosowaniem metodologii myślenia o cyklu życia, obejmującej całkowity wpływ związany z wytwarzaniem i gospodarowaniem takimi odpadami.

Państwa członkowskie zapewniają, aby proces tworzenia polityki i przepisów prawa dotyczących odpadów był w pełni przejrzysty, zgodny z obowiązującymi krajowymi przepisami w zakresie konsultacji i zaangażowania obywateli i zainteresowanych stron.

Państwa członkowskie biorą pod uwagę ogólne zasady ochrony środowiska dotyczące ostrożności i zrównoważonego podejścia, wykonalności technicznej i opłacalności ekonomicznej, ochrony zasobów, a także całkowitego oddziaływania na środowisko, zdrowie ludzkie, gospodarkę i aspekty społeczne, zgodnie z art. 1 i 13.

▼ M4

3. Państwa członkowskie wykorzystują instrumenty ekonomiczne i inne środki mające na celu stworzenie zachęt do stosowania hierarchii postępowania z odpadami, takie jak te wskazane w załączniku IVa lub inne odpowiednie instrumenty i środki.

▼ B*Artykuł 5***Produkty uboczne****▼ M4**

1. Państwa członkowskie podejmują odpowiednie środki w celu zapewnienia, by substancja lub przedmiot powstające w wyniku procesu produkcyjnego, którego podstawowym celem nie jest produkowanie tej substancji lub tego przedmiotu, nie były uznawane za odpady, ale za produkt uboczny, jeżeli spełnione są następujące warunki:

▼ B

- a) dalsze wykorzystywanie danej substancji lub tego przedmiotu jest pewne;
- b) dana substancja lub przedmiot mogą być wykorzystywane bezpośrednio bez jakiegokolwiek dalszego przetwarzania innego niż normalna praktyka przemysłowa;
- c) dana substancja lub przedmiot są produkowane jako integralna część procesu produkcyjnego; oraz
- d) dalsze wykorzystywanie jest zgodne z prawem, tzn. dana substancja lub przedmiot spełniają wszelkie istotne wymagania dla określonego zastosowania w zakresie produktu, ochrony środowiska i zdrowia ludzkiego, i nie doprowadzi do ogólnych niekorzystnych oddziaływań na środowisko lub zdrowie ludzkie.

▼ M4

2. Komisja może przyjmować akty wykonawcze w celu określenia szczegółowych kryteriów dotyczących jednolitego stosowania warunków, o których mowa w ust. 1, do określonych substancji lub przedmiotów.

Te szczegółowe kryteria zapewnią wysoki poziom ochrony środowiska i zdrowia ludzkiego oraz ułatwią rozsądne i racjonalne wykorzystywanie zasobów naturalnych.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 39 ust. 2. Przyjmując te akty wykonawcze Komisja obiera za punkt wyjścia najsurowsze i najkorzystniejsze dla ochrony środowiska spośród wszystkich kryteriów przyjętych przez państwa członkowskie zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu, a przy ustalaniu szczegółowych kryteriów priorytetowo traktuje możliwe do odtworzenia praktyki z zakresu symbiozy przemysłowej.

3. Jeżeli kryteriów nie ustanowiono na poziomie unijnym zgodnie z ust. 2, państwa członkowskie mogą ustanowić szczegółowe kryteria stosowania warunków określonych w ust. 1, w odniesieniu do określonych substancji lub przedmiotów.

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych szczegółowych kryteriach zgodnie z dyrektywą (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾, gdy ta dyrektywa tego wymaga.

▼ B*Artykuł 6***Utrata statusu odpadu****▼ M4**

1. Państwa członkowskie podejmują odpowiednie środki w celu zapewnienia, by odpady, które zostały poddane recyklingowi lub innemu procesowi odzysku, przestawały być uznawane za odpady, jeżeli spełniają następujące warunki:

⁽¹⁾ Dyrektywa (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz.U. L 241 z 17.9.2015, s. 1).

▼ M4

a) dana substancja lub przedmiot mają być wykorzystywane do konkretnych celów;

▼ B

b) istnieje rynek takich substancji lub przedmiotów bądź popyt na nie;

c) dana substancja lub przedmiot spełniają wymagania techniczne dla konkretnych celów oraz wymagania obowiązujących przepisów i norm mających zastosowanie do produktów; oraz

d) zastosowanie danej substancji lub przedmiotu nie prowadzi do ogólnych niekorzystnych skutków dla środowiska lub zdrowia ludzkiego;

▼ M4

2. Komisja monitoruje opracowywanie krajowych kryteriów utraty statusu odpadów w państwach członkowskich i ocenia potrzebę opracowania na tej podstawie kryteriów ogólnounijnych. W związku z tym, w stosownych przypadkach, Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu określenia szczegółowych kryteriów dotyczących jednolitego stosowania warunków określonych w ust. 1, do pewnych rodzajów odpadów.

Te szczegółowe kryteria zapewniają wysoki poziom ochrony środowiska i zdrowia ludzkiego oraz ułatwiają rozsądne i racjonalne wykorzystywanie zasobów naturalnych. Obejmują one:

a) odpady, których wykorzystanie w procesie odzysku jest dozwolone;

b) dopuszczalne procesy i techniki przetwarzania;

c) kryteria jakościowe stosowane do materiałów powstałych w procesie odzysku, które utraciły status odpadów, zgodnie z mającymi zastosowanie normami dotyczącymi produktów obejmującymi w razie potrzeby dopuszczalne wartości zanieczyszczeń;

d) wymogi dotyczące systemu gospodarowania, aby wykazać zgodność z kryteriami utraty statusu odpadu obejmujące, w stosownych przypadkach, kontrolę jakości i monitorowanie własnej działalności, a także akredytację; oraz

e) wymóg dotyczący oświadczenia o zgodności.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 39 ust. 2.

Przyjmując te akty wykonawcze Komisja uwzględnia odpowiednie kryteria ustanowione przez państwa członkowskie zgodnie z ust. 3 i wybiera za punkt wyjścia najbardziej rygorystyczne i najkorzystniejsze dla ochrony środowiska spośród tych kryteriów.

3. Jeżeli kryteriów nie ustanowiono na poziomie unijnym zgodnie z ust. 2, państwa członkowskie mogą ustanowić szczegółowe kryteria stosowania warunków określonych w ust. 1 w odniesieniu do pewnych rodzajów odpadów. Te szczegółowe kryteria uwzględniają jakikolwiek możliwy niekorzystny wpływ danej substancji lub przedmiotu na środowisko i zdrowie ludzkie i spełniają wymagania określone w ust. 2 lit. a)–e).

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych kryteriach zgodnie z dyrektywą (UE) 2015/1535, gdy ta dyrektywa tego wymaga.

▼ M4

4. Jeżeli kryteriów nie ustanowiono ani na poziomie unijnym ani krajowym zgodnie odpowiednio z ust. 2 lub 3, państwa członkowskie mogą indywidualnie rozpatrywać poszczególne przypadki lub podejmować odpowiednie środki w celu sprawdzenia, czy pewne odpady przestały być odpadami w oparciu o warunki określone w ust. 1, i w razie potrzeby uwzględniając wymogi określone w ust. 2 lit. a)–e) i biorąc pod uwagę dopuszczalne wartości zanieczyszczeń oraz wszelki możliwy negatywny wpływ na środowisko i zdrowia ludzkiego. Decyzje podejmowane w indywidualnie rozpatrywanych przypadkach nie muszą być zgłaszane Komisji zgodnie z dyrektywą (UE) 2015/1535.

Państwa członkowskie mogą podawać do wiadomości publicznej drogą elektroniczną informacje o indywidualnych decyzjach oraz o wynikach weryfikacji przeprowadzonej przez właściwe organy.

5. Osoby fizyczne lub prawne, które:

- a) po raz pierwszy używają materiału, który przestał być odpadami i który nie został wprowadzony do obrotu; lub
- b) po raz pierwszy wprowadzają do obrotu materiał po tym, jak przestał on być odpadami;

zapewniają, by materiał ten spełniał odpowiednie wymogi określone w mających zastosowanie przepisach z zakresu chemikaliów i produktów. Warunki określone w ust. 1 muszą zostać spełnione, zanim przepisy dotyczące chemikaliów i produktów będą mieć zastosowanie do materiału, który przestał być odpadami.

▼ B*Artykuł 7***Wykaz odpadów**

► **M4** 1. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 38a w celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy przez ustanowienie wykazu odpadów i poddawanie go przeglądowi zgodnie z ust. 2 i 3 niniejszego artykułu. ◀ Wykaz ten powinien obejmować odpady niebezpieczne i uwzględniać pochodzenie i skład odpadów oraz, w razie potrzeby, wartości dopuszczalne stężeń substancji niebezpiecznych. Wykaz odpadów jest wiążący w zakresie określenia odpadów, które mają być uznane za odpady niebezpieczne. Włączenie danej substancji lub przedmiotu do wykazu nie oznacza, że stanowią one odpad we wszystkich okolicznościach. Substancja lub przedmiot są uznawane za odpad jedynie po spełnieniu warunków definicji zawartej w art. 3 pkt 1.

▼ M4

2. Państwo członkowskie może uznać dane odpady za odpady niebezpieczne, nawet jeśli nie zostały umieszczone w wykazie odpadów, w przypadku, gdy wykazują co najmniej jedną z właściwości wymienionych w załączniku III. Państwo członkowskie powiadamia niezwłocznie Komisję o wszystkich takich przypadkach i dostarcza Komisji wszelkich stosownych informacji. W świetle otrzymanych zawiadomień wykaz zostaje poddany przeglądowi w celu podjęcia decyzji dotyczącej jego dostosowania.

▼ B

3. W przypadku gdy państwo członkowskie ma dowody wskazujące, że konkretny rodzaj odpadów, który znajduje się w wykazie w kategorii odpadów niebezpiecznych, nie wykazuje żadnej z właściwości wymienionych w załączniku III, może ono uznać te odpady za odpady inne niż niebezpieczne. Państwo członkowskie zawiadamia niezwłocznie o wszystkich takich przypadkach Komisję i dostarcza jej wszelkich stosownych informacji. W świetle otrzymanych zawiadomień wykaz zostaje poddany przeglądowi w celu podjęcia decyzji dotyczącej jego dostosowania.

▼B

4. Zmiany klasyfikacji odpadów niebezpiecznych na odpady inne niż niebezpieczne nie można osiągnąć w wyniku rozcieńczenia lub mieszania odpadu celem obniżenia początkowego stężenia substancji niebezpiecznych do poziomu niższego od określającego niebezpieczny charakter odpadu.

▼M4

▼B

6. Państwa członkowskie mogą uznać odpad za odpad inny niż niebezpieczny zgodnie z wykazem odpadów, o którym mowa w ust. 1.

7. Komisja zapewnia zgodność wykazu odpadów i, odpowiednio, wszelkich przeglądów tego wykazu z zasadami przejrzystości, zrozumiałości i dostępności dla użytkowników, szczególnie dla małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP).

ROZDZIAŁ II

WYMAGANIA OGÓLNE

*Artykuł 8***Rozszerzona odpowiedzialność producenta**

1. W celu wzmocnienia działań w zakresie ponownego wykorzystania odpadów i zapobiegania ich powstawaniu, recyklingu oraz innych form odzysku państwa członkowskie mogą podjąć środki prawodawcze lub inne niż prawodawcze w celu zapewnienia, aby każda osoba fizyczna lub prawna, która zawodowo opracowuje, wytwarza, przetwarza, obrabia, sprzedaje lub wwozi produkty (producent produktu) ponosiła rozszerzoną odpowiedzialność producenta.

Środki takie mogą obejmować przyjmowanie zwracanych produktów i odpadów pozostających po wykorzystaniu tych produktów, a także późniejsze gospodarowanie tymi odpadami i odpowiedzialność finansową za te działania. Środki te mogą obejmować obowiązek podawania do wiadomości publicznej informacji o stopniu, w jakim można ponownie wykorzystać i przetworzyć dany produkt.

▼M4

W przypadku gdy środki takie obejmują ustanowienie systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta obowiązują ogólne minimalne wymogi określone w art. 8a.

Państwa członkowskie mogą postanowić, że producenci produktów podejmujący z własnej inicjatywy finansową lub finansową i organizacyjną odpowiedzialność za gospodarowanie odpadami stanowiące etap cyklu życia produktu, powinni stosować niektóre lub wszystkie ogólne wymagania minimalne określone w art. 8a.

2. Państwa członkowskie mogą zastosować odpowiednie środki zachęcające do projektowania produktów i składników produktów w taki sposób, aby zmniejszyć ich oddziaływanie na środowisko i wytwarzanie odpadów podczas produkcji, a następnie użytkowania produktów, oraz gwarantujące, że odzysk i unieszkodliwianie produktów, które stały się odpadami, będą się odbywać zgodnie z art. 4 i 13.

▼ M4

Środki te mogą zachęcać, między innymi, do opracowywania, produkcji i wprowadzania do obrotu produktów i składników produktów nadających się do wielokrotnego użycia, które zawierają materiały pochodzące z recyklingu, są technicznie trwałe oraz łatwo naprawialne i które, po tym jak stały się odpadami, nadają się do przygotowania do ponownego użycia i recyklingu, co ułatwia właściwe stosowanie hierarchii postępowania z odpadami. Środki te uwzględniają wpływ produktów w całym cyklu ich życia, hierarchię postępowania z odpadami oraz, w stosownych przypadkach, możliwość wielokrotnego recyklingu.

▼ B

3. Przy stosowaniu rozszerzonej odpowiedzialności producenta państwa członkowskie biorą pod uwagę wykonalność techniczną i opłacalność ekonomiczną, a także ogólne oddziaływanie na środowisko, zdrowie ludzkiego i aspekty społeczne, z poszanowaniem potrzeby zagwarantowania właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego.

4. Rozszerzona odpowiedzialność producenta stosowana jest bez uszczerbku dla odpowiedzialności za gospodarowanie odpadami, o której mowa w art. 15 ust. 1, oraz bez uszczerbku dla obowiązujących szczególnych przepisów dotyczących strumieni odpadów i produktów.

▼ M4

5. Komisja organizuje wymianę informacji między państwami członkowskimi a podmiotami zaangażowanymi w systemy rozszerzonej odpowiedzialności producenta na temat praktycznego wdrożenia ogólnych minimalnych wymogów określonych w art. 8a. Obejmuje ona, między innymi, wymianę informacji na temat najlepszych praktyk służących zapewnieniu odpowiedniego zarządzania, współpracy transgranicznej w zakresie systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta oraz niezakłóconego funkcjonowania rynku wewnętrznego, na temat cech organizacyjnych i nadzorowania organizacji realizujących w imieniu producentów produktów obowiązki wynikające z rozszerzonej odpowiedzialności producenta, zróżnicowania wkładów finansowych, wyboru podmiotów gospodarujących odpadami i zapobiegania zaśmiecaniu. Komisja publikuje wyniki wymiany informacji i może przedstawić wytyczne w tym zakresie, jak również dotyczące innych istotnych aspektów.

Komisja, w konsultacji z państwami członkowskimi, publikuje wytyczne na temat współpracy transgranicznej w zakresie systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta oraz zróżnicowania wkładów finansowych, o którym mowa w art. 8a ust. 4 lit. b).

Jeżeli jest to konieczne, aby uniknąć zakłóceń na rynku wewnętrznym, Komisja może przyjąć akty wykonawcze w celu określenia kryteriów służących zapewnieniu jednolitego stosowania art. 8a ust. 4 lit. b), wykluczając przy tym jakiegokolwiek dokładne określanie poziomu wkładów. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 39 ust. 2.

*Artykuł 8a***Ogólne wymagania minimalne dotyczące systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta**

1. W przypadku gdy systemy rozszerzonej odpowiedzialności producenta zostały ustanowione zgodnie z art. 8 ust. 1, a także zgodnie z innymi unijnymi, aktami prawnymi, państwa członkowskie:

▼ **M4**

- a) w wyraźny sposób określają role i obowiązki wszystkich odpowiedzialnych zaangażowanych podmiotów, w tym producentów produktów, wprowadzających produkty do obrotu w państwie członkowskim, organizacji realizujących w ich imieniu obowiązki wynikające z rozszerzonej odpowiedzialności producenta, prywatnych lub publicznych podmiotów gospodarujących odpadami, władz lokalnych oraz, w stosownych przypadkach, podmiotów zajmujących się ponownym użyciem i przygotowaniem do ponownego użycia oraz przedsięwzięciom gospodarki społecznej;
- b) zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami określają cele w zakresie gospodarowania odpadami w dążeniu do osiągnięcia przynajmniej celów ilościowych istotnych dla systemu rozszerzonej odpowiedzialności producenta określonych w niniejszej dyrektywie, dyrektywie 94/62/WE, dyrektywie 2000/53/WE, dyrektywie 2006/66/WE oraz dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE ⁽¹⁾, a także inne cele ilościowe lub jakościowe uważane za istotne dla systemu rozszerzonej odpowiedzialności producenta;
- c) zapewniają, by działał system sprawozdawczy służący do gromadzenia danych dotyczących produktów wprowadzanych do obrotu w państwach członkowskich przez producentów produktów objętych systemem rozszerzonej odpowiedzialności producenta oraz danych na temat zbierania i przetwarzania odpadów pochodzących z tych produktów, określając, w stosownych przypadkach, przepływy materiałów odpadowych, jak również inne dane istotne dla celów, o których mowa w lit. b);
- d) zapewniają równe traktowanie poszczególnych producentów produktów, niezależnie od ich pochodzenia czy wielkości, nie nakładając nieproporcjonalnego obciążenia regulacyjnego na producentów małych ilości produktów, w tym również na małe i średnie przedsiębiorstwa.

2. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zapewnienia, by posiadacze odpadów objęci systemami rozszerzonej odpowiedzialności producenta ustanowionymi zgodnie z art. 8 ust. 1 byli informowani o środkach służących zapobieganiu powstawaniu odpadów, zakładach zajmujących się ponownym użyciem i przygotowaniem do ponownego użycia, systemach odbioru i zbierania odpadów oraz o zapobieganiu zaśmiecaniu. Państwa członkowskie podejmują również środki w celu stworzenia zachęt dla posiadaczy odpadów do wzięcia na siebie odpowiedzialności za dostarczanie odpadów do systemów selektywnej zbiórki, przede wszystkim, w stosownych przypadkach, poprzez bodźce ekonomiczne i uregulowania prawne.

3. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, by wszyscy producenci produktów lub organizacje realizujące w imieniu producentów produktów obowiązki wynikające z rozszerzonej odpowiedzialności producenta:

- a) mieli jasno określony zasięg geograficzny, produktowy i materiałowy, nieograniczający się do przypadków, w których zbieranie odpadów i gospodarowanie nimi przynoszą największe zyski;
- b) zapewniali odpowiednią dostępność systemów zbierania odpadów w ramach zasięgu, o którym mowa w lit. a);
- c) posiadali środki finansowe lub środki finansowe i organizacyjne niezbędne do wypełnienia swoich obowiązków w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta;

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) (Dz.U. L 197 z 24.7.2012, s. 38).

▼ **M4**

- d) wprowadzili odpowiedni mechanizm samokontroli, wspierany, w stosownych przypadkach, przez regularne niezależne kontrole w celu oceny:
- (i) zarządzania ich finansami, w tym zgodności z wymogami określonymi w ust. 4 lit. a) i b);
 - (ii) jakości danych zgromadzonych i zgłoszonych zgodnie z ust. 1 lit. c) niniejszego artykułu oraz z wymogami rozporządzenia (WE) nr 1013/2006;
- e) udostępniali publicznie informacje o realizacji celów w zakresie gospodarowania odpadami, o których mowa w ust. 1 lit. b), oraz, w przypadku zbiorowego wypełniania obowiązków wynikających z rozszerzonej odpowiedzialności producenta, również informacje o:
- (i) swojej strukturze własności i członkostwa;
 - (ii) wkładach finansowych wnoszonych przez producentów produktów od każdej sprzedanej sztuki lub od każdej tony produktu wprowadzonego do obrotu; oraz
 - (iii) procedurze wyboru podmiotów gospodarujących odpadami.

4. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, by wysokość wkładów finansowych płaconych przez producenta produktu w celu wypełnienia jego obowiązków wynikających z rozszerzonej odpowiedzialności producenta:

- a) pokrywała następujące koszty związane z produktami, które producent wprowadza do obrotu w danym państwie członkowskim:
- koszty selektywnej zbiórki odpadów, a następnie ich transportu i przetwarzania, w tym przetwarzania niezbędnego do osiągnięcia unijnych celów w zakresie gospodarowania odpadami, oraz koszty niezbędne do realizacji innych celów i zadań, o których mowa w ust. 1 lit. b), po uwzględnieniu dochodów z ponownego użycia, ze sprzedaży surowców wtórnych pochodzących z jego produktów i z nieodebranych kaucji,
 - koszty dostarczania posiadaczom odpadów odpowiednich informacji zgodnie z ust. 2,
 - koszty gromadzenia danych i sprawozdawczości zgodnie z ust. 1 lit. c).

Niniejsza litera nie ma zastosowania do systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta ustanowionych zgodnie z dyrektywami 2000/53/WE, 2006/66/WE lub 2012/19/UE;

- b) w przypadku zbiorowego wypełniania obowiązków wynikających z rozszerzonej odpowiedzialności producenta, była zróżnicowana, w miarę możliwości, dla poszczególnych produktów lub grup podobnych produktów, zwłaszcza przy uwzględnieniu ich trwałości, ich przydatności do naprawy, ponownego użycia i recyklingu oraz obecności substancji niebezpiecznych, a tym samym przyjęciu podejścia opartego na cyklu życia i zgodnego z wymogami określonymi w odpowiednich przepisach unijnych oraz opartego na zharmonizowanych kryteriach, jeżeli są one dostępne, w celu zapewnienia niezależnego funkcjonowania rynku wewnętrznego; oraz

▼ **M4**

- c) nie przekraczała kosztów niezbędnych do świadczenia usług gospodarowania odpadami w sposób efektywny kosztowo. Koszty te są ustalane w sposób przejrzysty między zainteresowanymi podmiotami.

W przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia właściwego gospodarowania odpadami i efektywności ekonomicznej systemu rozszerzonej odpowiedzialności producenta państwa członkowskie mogą odstąpić od podziału odpowiedzialności finansowej określonego w lit. a), pod warunkiem że:

- (i) w przypadku systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta ustanowionych z myślą o realizacji celów i zadań w zakresie gospodarowania odpadami wyznaczonych na mocy unijnych aktów ustawodawczych, producenci produktów ponoszą co najmniej 80 % niezbędnych kosztów;
- (ii) w przypadku systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta ustanowionych w dniu 4 lipca 2018 r. lub po tej dacie z myślą o realizacji celów i zadań w zakresie gospodarowania odpadami wyznaczonych wyłącznie na mocy przepisów danego państwa członkowskiego, producenci produktów ponoszą co najmniej 80 % niezbędnych kosztów;
- (iii) w przypadku systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta ustanowionych przed dniem 4 lipca 2018 r. z myślą o realizacji celów i zadań w zakresie gospodarowania odpadami wyznaczonych wyłącznie na mocy przepisów danego państwa członkowskiego, producenci produktów ponoszą co najmniej 50 % niezbędnych kosztów,

oraz pod warunkiem że pozostałe koszty ponoszą pierwotni wytwórcy odpadów lub dystrybutorzy.

Odstępstwo to nie może być wykorzystane w celu obniżenia odsetka kosztów ponoszonych przez producentów produktów w ramach systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta ustanowionych przed dniem 4 lipca 2018 r.

5. Państwa członkowskie ustanawiają odpowiednie ramy monitorowania i egzekwowania w celu zapewnienia, by producenci produktów i organizacje realizujące w ich imieniu obowiązki wynikające z rozszerzonej odpowiedzialności producenta wypełniały te obowiązki, także w przypadku sprzedaży na odległość, oraz by środki finansowe były właściwie wykorzystywane, a wszystkie podmioty zaangażowane we wdrażanie systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta przekazywały wiarygodne dane.

Jeżeli na terytorium danego państwa członkowskiego wiele organizacji realizuje w imieniu producentów produktów obowiązki wynikające z systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta, to zainteresowane państwo członkowskie wyznacza co najmniej jeden organ niezależny od prywatnych interesów lub organ publiczny do nadzoru realizacji obowiązków wynikających z rozszerzonej odpowiedzialności producenta.

Każde państwo członkowskie zezwala producentom produktów, którzy mają siedzibę w innym państwie członkowskim i wprowadzają produkty do obrotu na jego terytorium, na wyznaczenie osoby prawnej lub fizycznej mającej siedzibę na jego terytorium jako upoważnionego przedstawiciela do spraw wypełniania na jego terytorium obowiązków producenta w zakresie systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta.

W celu monitorowania i kontroli realizacji obowiązków producenta produktu wynikających z systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta, państwa członkowskie mogą określić wymogi, takie jak rejestracja, informowanie i sprawozdawczość, które osoba prawna lub fizyczna musi spełnić, aby zostać wyznaczona na upoważnionego przedstawiciela na ich terytorium.

▼ **M4**

6. Państwa członkowskie zapewniają regularny dialog pomiędzy odpowiednimi podmiotami zaangażowanymi we wdrażanie systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta, w tym producentami i dystrybutorami, prywatnymi lub publicznymi podmiotami gospodarującymi odpadami, władzami lokalnymi, organizacjami społeczeństwa obywatelskiego oraz, w stosownych przypadkach, podmiotami gospodarki społecznej, sieciami ponownego użycia i napraw oraz podmiotami zajmującymi się przygotowaniem do ponownego użycia.

7. Państwa członkowskie podejmują środki w celu zapewnienia, by systemy rozszerzonej odpowiedzialności producenta, które zostały ustanowione przed dniem 4 lipca 2018 r., były zgodne z niniejszym artykułem do dnia 5 stycznia 2023 r.

▼ **M5**

► **C4** W odniesieniu do baterii zdefiniowanych w art. 3 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1542 ⁽¹⁾ ◀ państwa członkowskie wprowadzają środki w celu zapewnienia, aby systemy rozszerzonej odpowiedzialności producenta, które zostały ustanowione przed dniem 4 lipca 2018 r., były zgodne z niniejszym artykułem do dnia 18 sierpnia 2025 r. [24 miesiące od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].

▼ **M4**

8. Podawanie informacji do wiadomości publicznej na mocy niniejszego artykułu pozostaje bez uszczerbku dla zachowania poufności szczególnie chronionych informacji handlowych zgodnie z odpowiednimi przepisami unijnymi i krajowymi.

*Artykuł 9***Zapobieganie powstawaniu odpadów**

1. Państwa członkowskie podejmują środki służące zapobieganiu powstawaniu odpadów. Środki te muszą co najmniej:

- a) promować i wspierać zrównoważone modele produkcji i konsumpcji;
- b) zachęcać do projektowania, wytwarzania i korzystania z produktów, które są zasobooszczędne, trwałe (w tym w znaczeniu żywotności i braku sztucznego skracania cyklu życia), nadające się do naprawy, ponownego użycia i modernizacji;
- c) być ukierunkowane na produkty zawierające surowce krytyczne w celu zapobiegania, aby materiały te stały się odpadami;
- d) zachęcać do ponownego używania produktów i tworzenia systemów promujących naprawę i ponowne użycie, w szczególności w odniesieniu do sprzętu elektrycznego i elektronicznego, tekstyliów, mebli, opakowań oraz materiałów i produktów budowlanych;
- e) wspierać, w stosownych przypadkach i bez uszczerbku dla praw własności intelektualnej, dostępność części zamiennych, instrukcji obsługi, informacji technicznych lub innych narzędzi, sprzętu bądź oprogramowania pozwalającego na naprawę i ponowne użycie produktów bez szkody dla ich jakości i bezpieczeństwa;
- f) zmniejszać powstawanie odpadów w procesach związanych z produkcją przemysłową, wydobywaniem minerałów i wytwórczością oraz budową i rozbiórką, przy uwzględnieniu najlepszych dostępnych technik;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1542 z dnia 12 lipca 2023 r. w sprawie baterii i zużytych baterii, zmieniające dyrektywę 2008/98/WE i rozporządzenie (UE) 2019/1020 oraz uchylające dyrektywę 2006/66/WE (Dz.U. L 191 z 28.7.2023, s. 1).

▼ M6**▼ M4**

- i) promować zmniejszanie zawartości substancji niebezpiecznych w materiałach i produktach, bez uszczerbku dla zharmonizowanych wymogów prawnych określonych na poziomie unijnym w odniesieniu do tych materiałów i produktów, oraz zapewniać, by każdy dostawca wyrobu zdefiniowany w art. 3 pkt 33 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾, zgodnie z art. 33 ust. 1 tego rozporządzenia przekazywał informacje Europejskiej Agencji Chemikaliów począwszy od dnia 5 stycznia 2021 r.;
- j) zmniejszyć powstawanie odpadów, w szczególności tych, które nie nadają się do przygotowania do ponownego użycia ani do recyklingu;
- k) identyfikować produkty będące głównymi źródłami zaśmiecania, w szczególności środowiska lądowego i morskiego, oraz podejmować odpowiednie działania w celu zapobiegania i zmniejszania ilości śmieci pochodzących z tych produktów. Jeżeli państwa członkowskie postanowią wypełnić to zobowiązanie poprzez wprowadzenie ograniczeń rynkowych, zapewnią, aby ograniczenia te były proporcjonalne i niedyskryminujące;
- l) dążyć do powstrzymania powstawania odpadów morskich jako wkład w realizację celu zrównoważonego rozwoju Organizacji Narodów Zjednoczonych dotyczącego zapobiegania i znacznego zmniejszenia wszelkiego rodzaju zanieczyszczeń środowiska morskiego; oraz
- m) opracować i wspierać kampanie informacyjne podnoszące poziom świadomości na temat zapobiegania powstawaniu odpadów i zaśmiecania.

2. Do dnia 5 stycznia 2020 r. Europejska Agencja Chemikaliów ustanawia bazę danych służącą przekazywaniu do niej informacji zgodnie z ust. 1 ppkt (i) oraz prowadzi ją. Europejska Agencja Chemikaliów zapewnia dostęp do tej bazy danych podmiotom zajmującym się przetwarzaniem odpadów. Na żądanie zapewnia ona także dostęp do tej bazy danych konsumentom.

3. Państwa członkowskie monitorują i oceniają wdrażanie środków służących zapobieganiu powstawaniu odpadów. W tym celu wykorzystują odpowiednie jakościowe lub ilościowe wskaźniki i cele, w szczególności dotyczące ilości wytworzonych odpadów.

4. Państwa członkowskie monitorują i oceniają wdrażanie swoich środków w zakresie ponownego użycia poprzez pomiar ponownego użycia na podstawie wspólnej metody ustanawianej w drodze aktu

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1).

▼ **M4**

wykonawczego, o którym mowa w ust. 7, począwszy od pierwszego pełnego roku kalendarzowego po przyjęciu tego aktu wykonawczego.

▼ **M6**

▼ **M4**

7. Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu ustanowienia wskaźników do pomiaru ogólnych postępów we wdrażaniu środków służących zapobieganiu powstawaniu odpadów, a do 31 marca 2019 r. przyjmuje akt wykonawczy w celu ustanowienia wspólnej metody przekazywania informacji o ponownym użyciu produktów. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 39 ust. 2.

▼ **M6**

▼ **M4**

9. Do dnia 31 grudnia 2024 r. Komisja przeanalizuje dane na temat ponownego użycia dostarczone przez państwa członkowskie zgodnie z art. 37 ust. 3, mając na uwadze rozważenie wykonalności środków zachęcających do ponownego użycia produktów, w tym wyznaczenia celów ilościowych. Komisja rozważy też wykonalność ustanowienia innych środków na rzecz zapobiegania powstawaniu odpadów, w tym celów w zakresie redukcji ilości odpadów. W tym celu Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, w stosownym przypadku wraz z wnioskiem ustawodawczym.

▼ **M6**

Artykuł 9a

Zapobieganie powstawaniu odpadów żywności

1. Państwa członkowskie podejmują odpowiednie środki w celu zapobiegania powstawaniu odpadów żywności w całym łańcuchu dostaw żywności, w produkcji podstawowej, w przetwórstwie i wytwórstwie, w sprzedaży detalicznej i innej dystrybucji żywności, w restauracjach i usługach gastronomicznych, a także w gospodarstwach domowych. Środki te obejmują co najmniej:

- a) opracowywanie i wspieranie interwencji na rzecz zmiany zachowań w celu ograniczenia powstawania odpadów żywności oraz prowadzenie kampanii informacyjnych mających na celu zwiększanie wiedzy na temat zapobiegania powstawaniu odpadów żywności;
- b) określanie i eliminowanie powodów nieefektywności w funkcjonowaniu łańcucha dostaw żywności oraz wspieranie współpracy między wszystkimi podmiotami, przy jednoczesnym zapewnieniu sprawiedliwego podziału kosztów i korzyści środków zapobiegania, co może obejmować przeciwdziałanie praktykom rynkowym, które powodują powstawanie odpadów żywności, oraz wspieranie wprowadzania do obrotu i stosowania produktów, dla których przyznano odstępstwo od art. 76 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 ⁽¹⁾ na podstawie ust. 4 tego artykułu, wyłącznie na warunkach, na których przyznano takie odstępstwo, jeżeli takie warunki istnieją;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1308/oj>).

▼ **M6**

- c) zachęcanie do dokonywania darowizn żywności i do innych form redystrybucji żywności do spożycia przez ludzi, przy zapewnieniu, aby przeznaczanie żywności dla ludzi miało priorytet nad wykorzystaniem jej jako paszy dla zwierząt i nad przetwarzaniem jej na produkty niespożywcze;
- d) wspieranie szkoleń i rozwoju umiejętności, a także ułatwianie dostępu do możliwości finansowania, w szczególności dla małych i średnich przedsiębiorstw oraz podmiotów gospodarki społecznej;
- e) wspieranie i promowanie innowacji i rozwiązań technologicznych, które przyczyniają się do zapobiegania powstawaniu odpadów żywności, bez uszczerbku dla rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/40 ⁽¹⁾, a w szczególności jego art. 6.

Państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie odpowiednie podmioty w łańcuchu dostaw żywności były zaangażowane proporcjonalnie do swoich możliwości i roli w zapobieganiu powstawaniu odpadów żywności w całym tym łańcuchu dostaw, ze szczególnym naciskiem na zapobieganie nieproporcjonalnemu wpływowi na małe i średnie przedsiębiorstwa. Państwa członkowskie, po konsultacji z bankami żywności i innymi organizacjami redystrybucji żywności, podejmują środki, w stosownych przypadkach, w oparciu o wszelkie istniejące krajowe systemy darowizn żywności, w celu zapewnienia, aby podmioty gospodarcze wskazane przez państwa członkowskie jako podmioty odgrywające znaczącą rolę w zapobieganiu powstawaniu odpadów żywności i wytwarzaniu odpadów żywności proponowały bankom żywności i innym organizacjom redystrybucji żywności zawieranie umów dotyczących darowizn, tak aby ułatwić dokonywanie darowizn niesprzedanej żywności, która nadaje się do spożycia przez ludzi, oraz aby odbywało się to przy rozsądnym koszcie dla podmiotów gospodarczych.

2. Państwa członkowskie monitorują i oceniają wdrażanie swoich środków zapobiegających powstawaniu odpadów żywności, w tym zgodność z celami w zakresie ograniczenia powstawania odpadów żywności, o których mowa w ust. 4, poprzez pomiar poziomów odpadów żywności na podstawie metody ustanowionej zgodnie z ust. 3.

3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 38a w celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy w odniesieniu do ustanowienia wspólnej metodyki i minimalnych wymogów jakościowych dla jednolitego pomiaru poziomów odpadów żywności.

4. Państwa członkowskie podejmują niezbędne i odpowiednie środki, aby do dnia 31 grudnia 2030 r. osiągnąć następujące cele w zakresie ograniczenia powstawania odpadów żywności na poziomie krajowym:

- a) ograniczenie powstawania odpadów żywności w przetwórstwie i wytwórstwie o 10 % w porównaniu z roczną średnią ilością odpadów żywności wytworzonych w latach 2021–2023;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/40 z dnia 19 grudnia 2024 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, zmiany rozporządzenia (UE) 2019/1020 i dyrektywy (UE) 2019/904 oraz uchylecia dyrektywy 94/62/WE (Dz.U. L, 2025/40, 22.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2025/40/oj>).

▼ **M6**

b) ograniczenie powstawania odpadów żywności w przeliczeniu na mieszkańca, łącznie w sprzedaży detalicznej i innej dystrybucji żywności, w restauracjach i usługach gastronomicznych oraz w gospodarstwach domowych, o 30 % w porównaniu z roczną średnią ilością odpadów żywności wytworzoną w latach 2021–2023.

5. W przypadku gdy – w odniesieniu do celów w zakresie ograniczenia powstawania odpadów żywności – państwo członkowskie jest w stanie dostarczyć dane za rok wcześniejszy niż rok 2021, które zebrano przy użyciu metod określonych w decyzji delegowanej Komisji (UE) 2019/1597 ⁽¹⁾ lub – w odniesieniu do lat wcześniejszych niż rok 2020 – przy użyciu metod porównywalnych z metodą i minimalnymi wymogami jakościowymi dla jednolitego pomiaru poziomów odpadów żywności określonymi w tej decyzji delegowanej, dane państwo członkowskie może stosować rok wcześniejszy jako rok odniesienia. Do dnia 17 kwietnia 2027 r. państwo członkowskie powiadomi Komisję i pozostałe państwa członkowskie o tym, że zamierza stosować rok wcześniejszy, oraz – w odniesieniu do roku wcześniejszego niż rok 2020 – przekazuje Komisji dane i metody pomiaru wykorzystane do zebrania danych oraz udostępnia te daty i metody pomiaru publicznie.

6. Aby wesprzeć państwa członkowskie w osiągnięciu celu w zakresie ograniczenia powstawania odpadów żywności, o którym mowa w ust. 4 lit. b), do dnia 17 października 2027 r. Komisja przyjmie akty wykonawcze ustanawiające współczynnik korygujący pozwalający uwzględnić wzrost lub spadek turystyki w stosunku do okresu odniesienia zastosowanego na potrzeby ustalenia celu w zakresie ograniczenia powstawania odpadów żywności. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 39 ust. 2.

7. Jeżeli Komisja uzna, że dane odnoszące się do roku wcześniejszego niż rok 2020 nie spełniają warunków określonych w ust. 5, w terminie sześciu miesięcy od otrzymania powiadomienia dokonanego zgodnie z tym ustępem przyjmuje ona decyzję wzywającą dane państwo członkowskie do zastosowania jako okresu odniesienia rocznej średniej z lat 2021–2023, roku 2020 lub roku wcześniejszego niż rok 2020, innego niż rok zaproponowany przez to państwo członkowskie jako okres odniesienia.

8. Do dnia 31 grudnia 2027 r. Komisja dokona przeglądu celów, które należy osiągnąć do 2030 r., określonych w ust. 4, aby w stosownych przypadkach zmodyfikować lub rozszerzyć te cele na inne etapy łańcucha dostaw żywności oraz rozważyć ustanowienie nowych celów na okres po 2030 r.

Przegląd, o którym mowa w akapicie pierwszym, obejmuje:

- a) ocenę skali i przyczyn powstawania odpadów żywności i strat żywności podczas produkcji podstawowej, a także wskazanie i ocenę wykonalności odpowiednich środków mających na celu ograniczenie takiego powstawania odpadów i strat;
- b) ocenę możliwości wprowadzenia prawnie wiążących celów w odniesieniu do ust. 4 lit. a) i b), które mają zostać osiągnięte do 2035 r.; oraz

⁽¹⁾ Decyzja delegowana Komisji (UE) 2019/1597 z dnia 3 maja 2019 r. uzupełniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE w odniesieniu do wspólnej metody i minimalnych wymagań jakościowych dla jednolitego pomiaru poziomów odpadów żywności (Dz.U. L 248 z 27.9.2019, s. 77, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_del/2019/1597/oj).

▼ M6

- c) ocenę wpływu zmian w poziomach produkcji na możliwość osiągnięcia celu w zakresie ograniczania powstawania odpadów żywności w odniesieniu do ust. 4 lit. a).

Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, dołączając do niego, w stosownym przypadku, wniosek ustawodawczy.

9. Państwa członkowskie koordynują swoje działania mające na celu zapobieganie powstawaniu odpadów żywności oraz dzielą się najlepszymi praktykami, w tym za pośrednictwem Unijnej Platformy ds. Strat i Marnotrawienia Żywności.

▼ M4*Artykuł 10***Odzysk**

1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, by odpady były poddawane przygotowaniu do ponownego użycia, recyklingowi lub innym procesom odzysku zgodnie z art. 4 i 13.

2. Jeżeli jest to konieczne, aby spełnić wymogi ust. 1 i aby ułatwić lub udoskonalić przygotowanie do ponownego użycia, recykling i inne procesy odzysku, odpady są poddawane selektywnej zbiórce i nie są mieszane z innymi odpadami lub innymi materiałami o odmiennych właściwościach.

3. Państwa członkowskie mogą zezwolić na odstępstwa od ust. 2, jeżeli zostanie spełniony co najmniej jeden z poniższych warunków:

- a) łączne zbieranie pewnych rodzajów odpadów nie wpływa na możliwość poddania ich przygotowaniu do ponownego użycia, recyklingowi lub innym procesom odzysku zgodnie z art. 4, a uzyskiwany materiał wyjściowy z tych procesów ma jakość porównywalną do jakości uzyskiwanej poprzez selektywną zbiórkę;
- b) selektywna zbiórka nie przynosi wyniku najlepszego dla środowiska, jeśli wziąć pod uwagę całkowity wpływ na środowisko gospodarowania odpowiednimi strumieniami odpadów;
- c) selektywna zbiórka nie jest technicznie wykonalna, jeśli wziąć pod uwagę dobre praktyki w zakresie zbierania odpadów;
- d) selektywna zbiórka pociągnęłaby za sobą nieproporcjonalnie wysokie koszty ekonomiczne, przy uwzględnieniu kosztów negatywnego wpływu zbierania i przetwarzania odpadów zmieszanych na środowisko i zdrowie ludzkie, możliwości poprawy efektywności zbierania i przetwarzania odpadów, dochodów ze sprzedaży surowców wtórnych oraz zastosowania zasady „zanieczyszczający płaci” i rozszerzonej odpowiedzialności producenta.

Państwa członkowskie dokonują regularnego przeglądu odstępstw na podstawie niniejszego ustępu uwzględniając dobre praktyki w zakresie selektywnej zbiórki oraz inne postępy w dziedzinie gospodarowania odpadami.

▼ M4

4. Państwa członkowskie przyjmują środki zapewniające, aby odpady selektywnie zebrane w celu przygotowania do ponownego użycia i w celu recyklingu zgodnie z art. 11 ust. 1 i art. 22 nie były spalane, z wyjątkiem odpadów powstających w wyniku operacji dalszego przetwarzania selektywnie zebranych odpadów, jeżeli spalanie daje w tym przypadku wynik najlepszy dla środowiska zgodnie z art. 4.

5. Jeżeli jest to niezbędne do zapewnienia zgodności z ust. 1 niniejszego artykułu oraz do ułatwienia lub udoskonalenia odzysku, państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki, by przed odzyskiem lub podczas odzysku z odpadów niebezpiecznych usuwano niebezpieczne substancje, mieszaniny i składniki z myślą o przetworzeniu tych odpadów zgodnie z art. 4 i 13.

6. Do dnia 31 grudnia 2021 r. państwa członkowskie prześlą Komisji sprawozdanie z wdrażania niniejszego artykułu w odniesieniu do odpadów komunalnych oraz bioodpadów, w tym dotyczące materiałowego i terytorialnego zakresu selektywnej zbiórki oraz odstępstw na podstawie ust. 3.

▼ B*Artykuł 11***▼ M4****Przygotowanie do ponownego użycia i recykling**

1. Państwa członkowskie podejmują środki w celu promocji przygotowywania do ponownego użycia, zwłaszcza przez zachęcanie do tworzenia i wspierania sieci przygotowywania do ponownego użycia i napraw, przez ułatwianie im – jeżeli jest to zgodne z właściwym gospodarowaniem odpadami – dostępu do odpadów znajdujących się w systemach lub punktach zbierania i nadających się do przygotowania do ponownego użycia, ale nieprzeznaczonych do przygotowania do ponownego użycia przez te systemy lub punkty zbierania, oraz przez wspieranie wykorzystania instrumentów ekonomicznych, kryteriów udzielania zamówień, celów ilościowych lub innych środków.

Państwa członkowskie podejmują środki w celu promocji wysokiej jakości recyklingu i w tym celu wprowadzają selektywną zbiórkę odpadów, z zastrzeżeniem art. 10 ust. 2 i 3.

Z zastrzeżeniem art. 10 ust. 2 i 3 państwa członkowskie ustanowią selektywną zbiórkę przynajmniej papieru, metalu, tworzyw sztucznych i szkła, a od dnia 1 stycznia 2025 r. tekstyliów.

▼ M6

Aby zrealizować cele niniejszego artykułu, państwa członkowskie zapewniają niezbędną infrastrukturę na potrzeby selektywnej zbiórki odpadów, w tym wystarczający materiałowy i terytorialny zakres punktów selektywnej zbiórki zgodnie z art. 28 ust. 3 lit. cb).

▼ M4

Państwa członkowskie podejmują środki w celu promocji selektywnej rozbiórki, by umożliwić usuwanie substancji niebezpiecznych i bezpieczne postępowanie z nimi oraz ułatwić ponowne użycie oraz wysokiej jakości recykling przez selektywne usuwanie materiałów, a także by zapewnić ustanowienie systemów sortowania odpadów budowlanych i rozbiórkowych przynajmniej dla drewna, frakcji mineralnych (beton, cegły, płytki i materiały ceramiczne, kamienie), metalu, szkła, tworzyw sztucznych i gipsu.

2. Aby zapewnić zgodność z celami niniejszej dyrektywy oraz przejść na europejską gospodarkę o obiegu zamkniętym o wysokim poziomie efektywnego wykorzystania zasobów, państwa członkowskie przyjmują środki służące do osiągnięcia następujących celów:

▼ B

- a) do 2020 roku przygotowanie do ponownego wykorzystania i recyklingu materiałów odpadowych, przynajmniej takich jak papier, metal, plastik i szkło z gospodarstw domowych i w miarę możliwości innego pochodzenia, pod warunkiem że te strumienie odpadów są podobne do odpadów z gospodarstw domowych, zostanie zwiększone wagowo do minimum 50 %;
- b) do 2020 r. przygotowanie do ponownego wykorzystania, recyklingu i innych sposobów odzyskiwania materiałów, w tym wypełniania wyrobisk, gdzie odpady zastępują inne materiały, w odniesieniu do innych niż niebezpieczne odpadów budowlanych i rozbiórkowych, z wyjątkiem materiału występującego w stanie naturalnym zgodnie z definicją zawartą w kategorii 17 05 04 Europejskiego katalogu odpadów, zostanie zwiększone wagowo do minimum 70 %;

▼ M4

- c) do 2025 r. przygotowanie do ponownego użycia i recykling odpadów komunalnych zostaną zwiększone wagowo do minimum 55 %;
- d) do 2030 r. przygotowanie do ponownego użycia i recykling odpadów komunalnych zostaną zwiększone wagowo do minimum 60 %;
- e) do 2035 r. przygotowanie do ponownego użycia i recykling odpadów komunalnych zostaną zwiększone wagowo do minimum 65 %.

3. Państwo członkowskie może przesunąć maksymalnie o pięć lat terminy osiągnięcia celów, o których mowa w ust. 2 lit. c), d) i e), pod warunkiem że:

- a) według danych ze wspólnego kwestionariusza OECD i Eurostatu w tym państwie członkowskim przygotowywano do ponownego użycia i poddawano recyklingowi mniej niż 20 % lub składowano więcej niż 60 % odpadów komunalnych wytworzonych w 2013 r.; oraz
- b) najpóźniej 24 miesiące przed upływem odpowiedniego terminu określonego w ust. 2 lit. c), d) lub e), powiadomi Komisję, że zamierza przesunąć dany termin, i przedłoży plan wdrożenia zgodnie z załącznikiem IVb.

▼ **M4**

4. W terminie trzech miesięcy od otrzymania planu wdrożenia przedłożonego zgodnie z ust. 3 lit. b), Komisja może wezwać państwo członkowskie do skorygowania go jeżeli uzna, że plan nie spełnia wymogów określonych w załączniku IVb. Dane państwo członkowskie przedkłada skorygowany plan w terminie trzech miesięcy od otrzymania wezwania Komisji.

5. W przypadku przesunięcia terminu osiągnięcia celów zgodnie z ust. 3 dane państwo członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zwiększenia przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych:

- a) do co najmniej 50 % do 2025 r., w razie przesunięcia terminu osiągnięcia celu, o którym mowa w ust. 2 lit. c);
- b) do co najmniej 55 % do 2030 r., w razie przesunięcia terminu osiągnięcia celu, o którym mowa w ust. 2 lit. d);
- c) do co najmniej 60 % do 2035 r., w razie przesunięcia terminu osiągnięcia celu, o którym mowa w ust. 2 lit. e).

6. Do dnia 31 grudnia 2024 r. Komisja rozważy wyznaczenie celów dotyczących przygotowywania do ponownego użycia i recyklingu odpadów budowlanych i rozbiórkowych oraz ich poszczególnych frakcji materiałowych, odpadów tekstylii, odpadów z handlu, odpadów przemysłowych innych niż niebezpieczne i innych strumieni odpadów, a także wyznaczenie celów dotyczących przygotowywania do ponownego użycia odpadów komunalnych i recyklingu bioodpadów komunalnych. W tym celu Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, w stosownym przypadku wraz z wnioskiem ustawodawczym.

7. Do dnia 31 grudnia 2028 r. Komisja dokona przeglądu celu określonego w ust. 2 lit. e). W tym celu Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, w stosownym przypadku wraz z wnioskiem ustawodawczym.

Komisja oceni technologię wspólnego przetwarzania umożliwiającą wbudowywanie minerałów w procesie współspalania odpadów komunalnych. Jeżeli przegląd ten pozwoli wskazać niezawodną metodę, Komisja rozważy możliwość zaliczenia tych minerałów na poczet celów dotyczących recyklingu.

*Artykuł 11a***Zasady obliczania stopnia osiągnięcia celów**

1. Aby obliczyć, czy cele określone w art. 11 ust. 2 lit. c) i d) i e) oraz w art. 11 ust. 3 zostały osiągnięte:

- a) państwa członkowskie obliczają masę odpadów komunalnych wytworzonych i przygotowanych do ponownego użycia lub poddanych recyklingowi w danym roku kalendarzowym;
- b) masę odpadów komunalnych przygotowanych do ponownego użycia oblicza się jako masę produktów i składników produktów, które stały się odpadami komunalnymi oraz przeszły wszystkie niezbędne operacje sprawdzania, oczyszczania i naprawy umożliwiające ponowne użycie bez dalszego sortowania i przetwarzania wstępnego;

▼M4

c) masę odpadów komunalnych poddanych recyklingowi oblicza się jako masę odpadów, które – po przejściu wszystkich niezbędnych operacji sprawdzania, sortowania i innych czynności wstępnych mających na celu usunięcie materiałów odpadowych, które nie są przedmiotem dalszego powtórnego przetwarzania, oraz zapewnienie wysokiej jakości recyklingu – wprowadzane są do procesu recyklingu, w którego wyniku materiały odpadowe są faktycznie powtórnie przetwarzane na produkty, materiały lub substancje.

2. Do celów ust. 1 lit. c) masę odpadów komunalnych poddanych recyklingowi mierzy się w momencie wprowadzenia do procesu recyklingu.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego masę odpadów komunalnych poddanych recyklingowi można mierzyć na wyjściu z dowolnej operacji sortowania, pod warunkiem że:

- a) odpady po operacji sortowania są następnie poddane recyklingowi;
- b) masa materiałów lub substancji usuwanych w dalszych operacjach poprzedzających operację recyklingu i niepoddawanych następnie recyklingowi nie jest zaliczana do masy odpadów zgłaszanych jako poddane recyklingowi.

3. Państwa członkowskie tworzą skuteczny system kontroli jakości i możliwości śledzenia odpadów komunalnych, aby zapewnić spełnienie warunków określonych w ust. 1 lit. c) i w ust. 2 niniejszego artykułu. Aby zapewnić wiarygodność i dokładność gromadzonych danych o odpadach poddanych recyklingowi, system ten może obejmować elektroniczne rejestry utworzone na podstawie art. 35 ust. 4, specyfikacje techniczne wymogów jakościowych dotyczących sortowanych odpadów lub średnie wskaźniki strat sortowanych odpadów dla różnych rodzajów odpadów oraz praktyk gospodarowania odpadami. Średnie wskaźniki strat stosuje się tylko wtedy, gdy nie można w inny sposób uzyskać wiarygodnych danych, i oblicza się je zgodnie z zasadami określonymi w akcie delegowanym przyjętym zgodnie z ust. 10 niniejszego artykułu.

4. Na użytek obliczenia czy cele określone w art. 11 ust. 2 lit. c) i d) i e) oraz w art. 11 ust. 3 zostały osiągnięte, ilość odpadów komunalnych ulegających biodegradacji poddawanych obróbce tlenowej lub beztlenowej można zaliczyć do odpadów poddanych recyklingowi, jeżeli w wyniku tej obróbki powstaje kompost, materiał pofermentacyjny lub inny materiał wyjściowy o podobnej ilości zawartości pochodzącej z recyklingu w stosunku do wsadu, i ma on być wykorzystany jako produkt, materiał lub substancja z recyklingu. Jeżeli uzyskany materiał wyjściowy jest wykorzystywany na powierzchni ziemi, państwa członkowskie mogą go zaliczyć jako poddany recyklingowi tylko wtedy, gdy to wykorzystanie przynosi korzyści rolnictwu lub prowadzi do poprawy stanu środowiska.

Od dnia 1 stycznia 2027 r. państwa członkowskie mogą zaliczać bioodpady komunalne poddawane obróbce tlenowej lub beztlenowej do odpadów poddanych recyklingowi tylko wtedy, gdy zostały selektywnie zebrane lub posegregowane u źródła zgodnie z art. 22.

5. Do celu obliczenia czy cele określone w art. 11 ust. 2 lit. c) i d) i e) oraz w art. 11 ust. 3 zostały osiągnięte, ilość materiałów, które przestały być odpadami w wyniku działań wstępnych przed ponownym przetworzeniem, można zaliczyć do materiałów poddanych recyklingowi, pod warunkiem że mają być następnie powtórnie przetworzone na produkty, materiały lub substancje używane zarówno do celów pierwotnych, jak i innych. Jednakże na poczet realizacji celów recyklingu

▼ M4

nie można zaliczać materiałów, które utraciły status odpadów, a mają być używane jako paliwa lub inne środki wytwarzania energii, spalone, użyte do wypełniania wyrobisk lub składowane.

6. Do celów obliczenia, czy cele ustanowione w art. 11 ust. 2 lit. c), d) i e) oraz w art. 11 ust. 3 zostały osiągnięte, państwa członkowskie mogą uwzględnić recykling metali wydzielonych po spaleniu odpadów komunalnych, pod warunkiem że te metale poddane recyklingowi spełniają dane kryteria jakościowe określone w akcie wykonawczym przyjętym na podstawie ust. 9 niniejszego artykułu.

7. Odpady przekazane innemu państwu członkowskiemu w celu przygotowania do ponownego użycia, recyklingu lub wypełniania wyrobisk w tym innym państwie członkowskim mogą być zaliczone na poczet realizacji celów określonych w art. 11 ust. 2 i 3 jedynie przez państwo członkowskie, w którym zostały zebrane.

8. Odpady wywiezione z Unii w celu przygotowania do ponownego użycia lub recyklingu są zaliczane na poczet realizacji celów ustanowionych w art. 11 ust. 2 i 3 niniejszej dyrektywy przez państwo członkowskie, w którym je zebrano, jedynie w przypadku, gdy spełnione są wymogi określone w ust. 3 niniejszego artykułu oraz gdy zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1013/2006 eksporter może udowodnić, że przemieszczenie odpadów jest zgodne z wymogami tego rozporządzenia, a przetwarzanie odpadów poza Unią odbyło się w warunkach zasadniczo równoważnych do wymogów właściwych przepisów unijnego prawa ochrony środowiska.

9. W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania niniejszego artykułu Komisja przyjmie do dnia 31 marca 2019 r. akty wykonawcze określające zasady obliczania, weryfikacji i zgłaszania danych, w szczególności w odniesieniu do:

- a) wspólnej metody obliczania masy metali poddanych recyklingowi zgodnie z ust. 6, w tym kryteriów jakościowych dla metali pochodzących z recyklingu; oraz
- b) bioodpadów posegregowanych i poddanych recyklingowi u źródła.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 39 ust. 2.

10. Do dnia 31 marca 2019 r. Komisja przyjmie akt delegowany zgodnie z art. 38a w celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy przez określenie zasad obliczania, weryfikacji i zgłaszania masy materiałów lub substancji usuniętych po operacji sortowania i niepoddanych następnie recyklingowi, na podstawie średniego wskaźnika strat dla sortowanych odpadów.

*Artykuł 11b***Sprawozdanie dotyczące systemu wczesnego ostrzegania****▼ M6**

1. Komisja, we współpracy z Europejską Agencją Środowiska, sporządza sprawozdania z postępów w osiągnięciu celów określonych w art. 9a ust. 4, art. 11 ust. 2 lit. c), d) i e) oraz w art. 11 ust. 3, najpóźniej trzy lata przed każdym terminem określonym w tych przepisach.

▼ M4

2. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1, zawierają następujące elementy:
- oszacowanie stopnia osiągnięcia celów przez każde państwo członkowskie;
 - wykaz państw członkowskich, w przypadku których istnieje ryzyko nieosiągnięcia tych celów w wyznaczonych terminach, wraz z właściwymi zaleceniami dla tych państw członkowskich;
 - przykłady najlepszych praktyk stosowanych w całej Unii, mogące być wskazówką w dążeniu do osiągnięcia celów.

*Artykuł 12***Unieszkodliwianie**

- Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadkach gdy nie zostaje przeprowadzony odzysk zgodnie z art. 10 ust. 1 odpady były poddawane bezpiecznym procesom unieszkodliwiania zgodnym z przepisami art. 13 dotyczącymi ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska.
- Do dnia 31 grudnia 2024 r. Komisja przeprowadzi ocenę procesów unieszkodliwiania wymienionych w załączniku I, w szczególności w świetle art. 13, i przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, w stosownym przypadku wraz z wnioskiem ustawodawczym, w celu uregulowania procesów unieszkodliwiania, w tym przez wprowadzenie ewentualnych ograniczeń, oraz rozważenia wprowadzenia celu dotyczącego redukcji unieszkodliwiania z myślą o zapewnieniu gospodarowania odpadami bezpiecznego dla środowiska.

▼ B*Artykuł 13***Ochrona zdrowia ludzkiego i środowiska**

Państwa członkowskie stosują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby gospodarowanie odpadami było prowadzone bez narażania zdrowia ludzkiego oraz bez szkody dla środowiska, w szczególności:

- bez zagrożenia dla wody, powietrza, gleby, roślin lub zwierząt;
- bez powodowania uciążliwości przez hałas lub zapachy; oraz
- bez niekorzystnych skutków dla terenów wiejskich lub miejsc o szczególnym znaczeniu.

▼ M4*Artykuł 14***Koszty**

- Zgodnie z zasadą „zanieczyszczający płaci” koszty gospodarowania odpadami, w tym koszty związane z niezbędną infrastrukturą i jej eksploatacją, ponosi pierwotny wytwórca odpadów lub obecny lub poprzedni posiadacz odpadów.
- Bez uszczerbku dla art. 8 i 8a państwa członkowskie mogą postanowić, że koszty gospodarowania odpadami mają być ponoszone częściowo lub w całości przez producenta produktu, z którego powstają odpady, oraz że dystrybutorzy tych produktów mogą częściowo ponosić te koszty.

B

ROZDZIAŁ III

GOSPODAROWANIE ODPADAMI

*Artykuł 15***Odpowiedzialność za gospodarowanie odpadami**

1. Państwa członkowskie stosują niezbędne środki w celu zapewnienia, by każdy pierwotny wytwórca odpadów lub inny posiadacz odpadów dokonywał przetwarzania odpadów samodzielnie lub zlecał przetwarzanie dealerowi, zakładowi lub przedsiębiorstwu wykonującemu czynności przetwarzania odpadów lub zlecił zorganizowanie przetwarzania prywatnemu lub publicznemu podmiotowi zajmującemu się zbieraniem odpadów zgodnie z art. 4 i 13.

2. W przypadku gdy odpady są przemieszczane w celu ich wstępnego przetworzenia od pierwotnego wytwórcy lub posiadacza do jednej z osób fizycznych lub prawnych, o których mowa w ust. 1, co do zasady nie następuje zwolnienie z odpowiedzialności za przeprowadzenie ostatecznego procesu odzysku lub unieszkodliwienia.

Bez uszczerbku dla rozporządzenia (WE) nr 1013/2006, państwa członkowskie mogą określić warunki odpowiedzialności i postanowić, w jakich przypadkach pierwotny wytwórca odpowiedzialny jest za wszystkie działania na odpadach w łańcuch ich przetwarzania lub w jakich odpowiedzialność może być dzielona lub przekazywana między uczestnikami tego łańcucha przetwarzania.

3. Państwa członkowskie mogą postanowić, zgodnie z art. 8, że odpowiedzialność za organizację gospodarowania odpadami jest ponoszona częściowo lub całkowicie przez producenta produktu, z którego pochodzą odpady, i że dystrybutorzy tych produktów mogą ponosić wspólnie tę odpowiedzialność.

4. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby na ich terytorium zakłady i przedsiębiorstwa zajmujące się zawodowo zbieraniem lub transportem odpadów dostarczały zebrane i transportowane przez siebie odpady do odpowiednich instalacji przetwarzania odpadów, z poszanowaniem obowiązków określonych w art. 13.

*Artykuł 16***Zasada samowystarczalności i bliskości**

1. Państwa członkowskie stosują właściwe środki, we współpracy z innymi państwami członkowskimi, jeżeli jest to konieczne lub pożądane, aby ustanowić zintegrowaną i wystarczającą sieć instalacji do unieszkodliwiania odpadów i instalacji do odzysku zmieszanych odpadów komunalnych zebranych z gospodarstw domowych, uwzględniającą przypadki, w których zbieranie takie obejmuje również takie odpady od innych wytwórców, z uwzględnieniem najlepszych dostępnych technik.

W drodze odstępstwa od rozporządzenia (WE) nr 1013/2006, aby chronić swoją sieć, państwa członkowskie mogą ograniczyć wchodzące transporty odpadów przeznaczonych do obiektów przekształcania termicznego, które zaklasyfikowano jako instalacje do odzysku, w przypadkach, gdy ustalono, że transporty takie doprowadziłyby w konsekwencji do tego, że krajowe odpady musiałyby być unieszkodliwiane lub musiałyby być przetwarzane w sposób niezgodny z planami gospodarki odpadami tych państw. Państwa członkowskie zawiadamiają Komisję o podjęciu takiej decyzji. Państwa członkowskie mogą również ograniczyć wychodzące transporty odpadów z przyczyn dotyczących środowiska określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1013/2006.

▼ B

2. Sieć powinna być zaprojektowana w sposób umożliwiający Wspólnocie jako całości stanie się samowystarczalną w zakresie unieszkodliwiania odpadów, jak również odzysku odpadów, o których mowa w ust. 1, a państwom członkowskim umożliwić stopniowe osiągnięcie tego celu indywidualnie, przy uwzględnieniu warunków geograficznych lub zapotrzebowania na specjalistyczne instalacje dla niektórych rodzajów odpadów.
3. Sieć powinna umożliwiać unieszkodliwianie odpadów lub odzysk odpadów, o których mowa w ust. 1, w jednej z najbliższych położonych odpowiednich instalacji, za pomocą najodpowiedniejszych metod i technologii, w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony środowiska oraz zdrowia publicznego.
4. Zasady bliskości i samowystarczalności nie oznaczają, że każde państwo członkowskie musi posiadać na swoim terytorium pełen zakres obiektów do ostatecznego odzysku.

*Artykuł 17***Kontrola odpadów niebezpiecznych**

Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zapewnienia, aby produkcję, zbieranie i przewóz odpadów niebezpiecznych oraz ich magazynowanie i przetwarzanie przeprowadzano w warunkach gwarantujących ochronę środowiska i zdrowia ludzkiego w celu spełnienia wymogów art. 13, w tym środki służące ustaleniu obiegu od momentu produkcji do miejsca przeznaczenia oraz kontroli odpadów niebezpiecznych zgodnie z wymogami art. 35 i 36.

*Artykuł 18***Zakaz mieszania odpadów niebezpiecznych**

1. Państwa członkowskie stosują konieczne środki, dla zapewnienia, aby odpady niebezpieczne nie były mieszane ani z innymi kategoriami odpadów niebezpiecznych ani z innymi odpadami, substancjami lub materiałami. Mieszanie obejmuje rozcieńczanie substancji niebezpiecznych.
2. W drodze odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie mogą zezwolić na mieszanie, pod warunkiem że:
 - a) proces mieszania prowadzony jest przez zakład lub przedsiębiorstwo, które uzyskało zezwolenie zgodnie z art. 23;
 - b) spełnione są warunki określone w art. 13, a niekorzystne skutki gospodarowania odpadami dla zdrowia ludzkiego i dla środowiska nie zwiększają się; oraz
 - c) proces mieszania jest przeprowadzany zgodnie z najlepszymi dostępnymi technikami.

▼ M4

3. Jeżeli odpady niebezpieczne zmieszano niezgodnie z prawem, z naruszeniem niniejszego artykułu, państwa członkowskie, bez uszczerbku dla art. 36, zapewniają rozdzielenie odpadów, jeżeli jest to technicznie wykonalne i niezbędne do zapewnienia zgodności z art. 13.

Jeżeli rozdzielenie nie jest wymagane zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego ustępu, państwa członkowskie zapewniają przetworzenie zmieszanych odpadów w zakładzie, któremu zgodnie z art. 23 wydano zezwolenie na przetwarzanie takich mieszanin.

▼ B*Artykuł 19***Oznakowywanie odpadów niebezpiecznych**

1. Państwa członkowskie stosują konieczne środki w celu zapewnienia, aby w trakcie zbierania, transportu i czasowego magazynowania, odpady niebezpieczne były pakowane i oznakowywane zgodnie z obowiązującymi normami międzynarodowymi i wspólnotowymi.
2. Każdorazowo gdy odpady niebezpieczne są przemieszczane w obrębie państwa członkowskiego, towarzyszy im dokument identyfikacyjny, który może mieć postać elektroniczną, zawierający właściwe dane, określone w załączniku IB do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006.

▼ M4*Artykuł 20***Odpady niebezpieczne wytwarzane w gospodarstwach domowych**

1. Do dnia 1 stycznia 2025 r. państwa członkowskie wprowadzają selektywną zbiórkę odpadów niebezpiecznych wytwarzanych w gospodarstwach domowych oraz zapewniają ich przetwarzanie zgodnie z art. 4 i 13 oraz zapewniają, aby nie zanieczyszczały one innych strumieni odpadów komunalnych.
2. Art. 17, 18, 19 i 35 nie mają zastosowania do odpadów zmieszanych wytwarzanych w gospodarstwach domowych.
3. Art. 19 i 35 nie mają zastosowania do odrębnych frakcji odpadów niebezpiecznych wytwarzanych w gospodarstwach domowych do czasu ich przejęcia w celu zebrania, unieszkodliwienia lub odzysku przez zakład lub przedsiębiorstwo, które uzyskało zezwolenie lub zostało zarejestrowane zgodnie z art. 23 lub 26.
4. Do dnia 5 stycznia 2020 r. Komisja opracuje wytyczne, by wesprzeć państwa członkowskie w prowadzeniu selektywnej zbiórki odpadów niebezpiecznych pochodzących z gospodarstw domowych oraz by im taką zbiórkę ułatwić.

▼ B*Artykuł 21***Oleje odpadowe**

1. Bez uszczerbku dla zobowiązań odnoszących się do gospodarowania odpadami niebezpiecznymi zawartych w art. 18 i 19, państwa członkowskie stosują niezbędne środki w celu zapewnienia, by:

▼ M4

- a) oleje odpadowe były zbierane selektywnie, chyba że selektywna zbiórka nie jest technicznie wykonalna, z uwzględnieniem dobrych praktyk;
- b) przy przetwarzaniu olejów odpadowych pierwszeństwo miała regeneracja lub ewentualnie inne operacje recyklingu zapewniające wynik całkowity równoważny lub korzystniejszy dla środowiska niż regeneracja, zgodnie z art. 4 i 13;
- c) oleje odpadowe o różnych właściwościach nie były ze sobą mieszane i by oleje odpadowe nie były mieszane z innymi odpadami lub substancjami, jeżeli takie mieszanie utrudnia ich regenerację lub inne operacje recyklingu zapewniające wynik całkowity równoważny lub korzystniejszy dla środowiska niż regeneracja.

▼ B

2. Dla celów selektywnego zbierania olejów opadowych i ich właściwego przetwarzania państwa członkowskie mogą, w zależności od warunków krajowych, zastosować dodatkowe środki, takie jak wymagania techniczne, zasada odpowiedzialności producenta, instrumenty ekonomiczne lub dobrowolne porozumienia.

3. W przypadkach gdy oleje odpadowe, zgodnie z przepisami krajowymi, podlegają wymogom regeneracji, państwa członkowskie mogą postanowić, że takie oleje odpadowe są regenerowane, jeżeli jest to technicznie wykonalne, a w przypadkach gdy zastosowanie mają art. 11 lub 12 rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 – mogą ograniczyć transgraniczny transport olejów opadowych ze swojego terytorium do spalarni lub współspalarni, aby dać pierwszeństwo regeneracji olejów opadowych.

▼ M4

4. Do dnia 31 grudnia 2022 r. Komisja przeanalizuje dane na temat olejów opadowych dostarczone przez państwa członkowskie zgodnie z art. 37 ust. 4, by rozważyć wykonalność przyjęcia środków dotyczących przetwarzania olejów opadowych, w tym celów ilościowych dotyczących regeneracji olejów opadowych oraz wszelkich dalszych środków wspierających regenerację olejów opadowych. W tym celu Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, w stosownym przypadku wraz z wnioskiem ustawodawczym.

*Artykuł 22***Biodopady**

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby najpóźniej od dnia 31 grudnia 2023 r. i z zastrzeżeniem art. 10 ust. 2 i 3 biodopady były segregowane i poddawane recyklingowi u źródła lub selektywnie zbierane i niemieszane z innymi rodzajami odpadów.

Państwa członkowskie mogą zezwolić, by odpady o podobnych właściwościach biodegradacyjnych i możliwościach kompostowania, spełniające odpowiednie normy europejskie lub wszelkie równoważne normy krajowe dotyczące opakowań nadających się do kompostowania i biodegradacji, były zbierane razem z biodopadami.

2. Państwa członkowskie podejmują zgodnie z art. 4 i 13 środki mające na celu:

a) zachęcanie do recyklingu, w tym kompostowania i fermentacji biodopadów, w sposób zapewniający wysoki poziom ochrony środowiska i którego materiał wyjściowy spełnia rygorystyczne normy jakości;

b) zachęcanie do kompostowania domowego; oraz

c) wspieranie stosowania materiałów powstałych z biodopadów.

3. Do dnia 31 grudnia 2018 r. Komisja wystąpi do europejskich organizacji normalizacyjnych o opracowanie europejskich norm jakości biodopadów wprowadzanych do procesów recyklingu organicznego, a także kompostu i materiału pofermentacyjnego, na podstawie najlepszych dostępnych praktyk.

▼ **M6***Artykuł 22a***System rozszerzonej odpowiedzialności producenta w odniesieniu do wyrobów włókienniczych**

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby producenci ponosili rozszerzoną odpowiedzialność producenta w odniesieniu do wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze lub wyrobów obuwniczych wymienionych w załączniku IVc, które udostępniają na rynku po raz pierwszy, zgodnie z art. 8 i 8a.

2. Państwa członkowskie mogą utworzyć system rozszerzonej odpowiedzialności producenta w odniesieniu do producentów materaców zgodnie z art. 8 i 8a niniejszej dyrektywy.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby producent zdefiniowany w art. 3 pkt 4b lit. d) mający siedzibę w innym państwie członkowskim i udostępniający na ich terytorium po raz pierwszy wyroby włókiennicze, wyroby zawierające materiały włókiennicze lub wyroby obuwnicze wymienione w załączniku IVc wyznaczył – w drodze pisemnego pełnomocnictwa – osobę prawną lub fizyczną mającą siedzibę na ich terytorium jako upoważnionego przedstawiciela do celów wypełniania obowiązków producenta związanych z systemem rozszerzonej odpowiedzialności producenta na ich terytorium.

Państwa członkowskie mogą postanowić, że producent zdefiniowany w art. 3 pkt 4b lit. d) mający siedzibę w państwie trzecim i udostępniający na ich terytorium po raz pierwszy wyroby włókiennicze, wyroby zawierające materiały włókiennicze lub wyroby obuwnicze wymienione w załączniku IVc, ma wyznaczyć – w drodze pisemnego pełnomocnictwa – osobę prawną lub fizyczną mającą siedzibę na ich terytorium jako upoważnionego przedstawiciela do celów wypełniania obowiązków producenta związanych z systemem rozszerzonej odpowiedzialności producenta na ich terytorium.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby – jeżeli chce tego producent zdefiniowany w art. 3 pkt 4b lit. d) – obowiązki przewidziane w ust. 3 niniejszego artykułu, w przypadku gdy takie obowiązki istnieją, mogły być realizowane, w imieniu producenta, przez organizację odpowiedzialności producenta wyznaczoną w drodze pisemnego pełnomocnictwa. W przypadku gdy taki producent wyznaczył organizację odpowiedzialności producenta, obowiązki wynikające z niniejszego artykułu realizuje odpowiednio ta organizacja, chyba że dane państwo członkowskie postanowi inaczej.

5. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 38a w celu zmiany załącznika IVc do niniejszej dyrektywy, aby dostosować kody Nomenklatury scalonej (CN) wymienione w tym załączniku do kodów CN wymienionych w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/1987/2658/oj>).

▼ M6

6. Państwa członkowskie jasno określają role i obowiązki odpowiednich podmiotów zaangażowanych we wdrażanie, monitorowanie i weryfikację systemu rozszerzonej odpowiedzialności producenta, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, zgodnie z art. 8a ust. 1 lit. a).

7. Państwa członkowskie zapewniają, zgodnie z art. 8a ust. 6, aby odpowiednie podmioty były zaangażowane we wdrażanie systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta. Odpowiednie podmioty obejmują co najmniej:

- a) producentów udostępniających wyroby na rynku;
- b) organizacje wypełniające obowiązki w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta w imieniu producentów udostępniających wyroby na rynku;
- c) prywatne lub publiczne podmioty gospodarujące odpadami;
- d) władze lokalne;
- e) podmioty zajmujące się ponownym użyciem i przygotowywaniem do ponownego użycia;
- f) podmioty gospodarki społecznej, w tym lokalne przedsiębiorstwa społeczne.

8. Państwa członkowskie zapewniają, aby producenci wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze lub wyrobów obuwniczych wymienionych w załączniku IVc pokrywali koszty:

- a) zbierania używanych wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych wymienionych w załączniku IVc oraz odpadów z wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych wymienionych w załączniku IVc, a także dalsze gospodarowanie odpadami, które obejmuje:
 - (i) zbieranie tych używanych wyrobów w celu ich ponownego użycia oraz selektywną zbiórkę odpadów z wyrobów w celu przygotowania ich do ponownego użycia oraz w celu ich recyklingu zgodnie z art. 22c i 22d;
 - (ii) transport zebranych używanych wyrobów i odpadów z wyrobów, o których mowa w ppkt (i), w celu późniejszego sortowania do celów ponownego użycia, przygotowania do ponownego użycia oraz operacji recyklingu zgodnie z art. 22d;
 - (iii) sortowanie, przygotowanie do ponownego użycia, recykling i inne procesy odzysku oraz unieszkodliwianie zebranych używanych wyrobów i odpadów z wyrobów, o których mowa w ppkt (i);
 - (iv) zbieranie, transport i przetwarzanie odpadów wynikających z operacji, o których mowa w ppkt (i), (ii) i (iii), przez podmioty gospodarki społecznej i inne podmioty będące częścią systemu zbierania, o którym mowa w art. 22c ust. 8 i 11;

▼ M6

- b) prowadzenie badania składu zebranych zmieszanych odpadów komunalnych zgodnie z art. 22d ust. 6;
- c) przekazywanie informacji, w tym drodze odpowiednich kampanii informacyjnych, na temat zrównoważonej konsumpcji, zapobiegania powstawaniu odpadów, ponownego użycia, przygotowania do ponownego użycia, w tym naprawy, recyklingu, innego odzysku i unieszkodliwiania wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych, zgodnie z art. 22c ust. 14, 15 i 18;
- d) zbieranie danych i sprawozdawczość na rzecz właściwych organów zgodnie z art. 37;
- e) udzielanie wsparcia na rzecz badań i rozwoju w celu poprawy aspektów produktu wymienionych w art. 5 rozporządzenia (UE) 2024/1781 oraz zapobiegania powstawaniu odpadów i operacji gospodarowania odpadami zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami z myślą o zwiększeniu skali recyklingu typu włókna na włókna, bez uszczerbku dla unijnych zasad pomocy państwa.

9. Państwa członkowskie mogą zdecydować, że producenci wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze lub wyrobów obuwniczych wymienionych w załączniku IVc pokrywają – częściowo lub całkowicie – koszty, o których mowa w ust. 8 lit. a) niniejszego artykułu, w odniesieniu do odpadów z wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych wymienionych w załączniku IVc, które trafiają do zmieszanych odpadów komunalnych.

10. Państwa członkowskie zapewniają, aby producenci wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze lub wyrobów obuwniczych wymienionych w załączniku IVc pokrywali koszty, o których mowa w ust. 8 niniejszego artykułu, w odniesieniu do używanych wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych wymienionych w załączniku IVc oraz odpadów z wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych wymienionych w załączniku IVc, które są oddawane do punktów zbierania utworzonych zgodnie z art. 22c ust. 8 i 11, w przypadku gdy takie wyroby, w tym wszelkie używane wyroby włókiennicze, wyroby zawierające materiały włókiennicze oraz wyroby obuwnicze oraz odpady z wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych, które mogły zostać zebrane za pośrednictwem prywatnych systemów odbioru, a następnie zagregowane z wyrobami włókienniczymi zebranymi zgodnie z art. 22c ust. 8, zostały po raz pierwszy udostępnione na rynku od dnia 16 października 2025 r., w przypadku gdy w tym dniu system rozszerzonej odpowiedzialności producenta w odniesieniu do wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych wymienionych w załączniku IVc jest już ustanowiony w danym państwie członkowskim zgodnie z art. 8 i 8a w tym dniu.

▼ **M6**

11. Państwa członkowskie zapewniają, aby producenci wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze lub wyrobów obuwniczych wymienionych w załączniku IVc pokrywali koszty, o których mowa w ust. 8 niniejszego artykułu, w odniesieniu do używanych wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych wymienionych w załączniku IVc oraz odpadów z wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych wymienionych w załączniku IVc, które są oddawane do punktów zbierania utworzonych zgodnie z art. 22c ust. 8 i 11, w przypadku gdy takie wyroby, w tym wszelkie używane wyroby włókiennicze, wyroby zawierające materiały włókiennicze oraz wyroby obuwnicze oraz odpady z wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych, które mogły zostać zebrane za pośrednictwem prywatnych systemów odbioru, a następnie zagregowane z wyrobami włókienniczymi zebranymi zgodnie z art. 22c ust. 8, zostały po raz pierwszy udostępnione na rynku:

- a) od dnia, w którym to państwo członkowskie wprowadziło w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do zapewnienia zgodności z dyrektywą (UE) Parlamentu Europejskiego i Rady 2025/1892 ⁽¹⁾, zgodnie z art. 2 ust. 1 tej dyrektywy; lub
- b) najpóźniej od dnia 17 kwietnia 2028 r., w przypadku gdy system rozszerzonej odpowiedzialności producenta w odniesieniu do wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych wymienionych w załączniku IVc jest ustanowiony w danym państwie członkowskim zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu od dnia 16 października 2025 r.

12. Koszty, które należy pokryć, o których mowa w ust. 8, nie mogą przekraczać kosztów, które są niezbędne do świadczenia usług, o których mowa w tym ustępie, w sposób efektywny kosztowo, oraz ustala się je z zachowaniem przejrzystości między odpowiednimi podmiotami zgodnie z ust. 7.

13. W celu zapewnienia zgodności z art. 30 ust. 1 lit. d) i e) rozporządzenia (UE) 2022/2065 państwa członkowskie zapewniają, aby objęci zakresem stosowania sekcji 4 rozdziału III tego rozporządzenia dostawcy platform internetowych, którzy umożliwiają konsumentom zawieranie na odległość umów z producentami oferującymi konsumentom znajdującym się w Unii wyroby włókiennicze, wyroby zawierające materiały włókiennicze lub wyroby obuwnicze wymienione w załączniku IVc, uzyskiwali od producentów następujące informacje przed umożliwieniem im korzystania ze swoich usług:

- a) informacje na temat rejestracji w rejestrze producentów, o którym mowa w art. 22b, w państwie członkowskim, w którym znajduje się konsument, oraz numer lub numery rejestracji danego producenta w tym rejestrze;
- b) własne poświadczenie producenta, w którym zobowiązuje się on do oferowania wyłącznie wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze lub wyrobów obuwniczych wymienionych w załączniku IVc, w odniesieniu do których w państwie członkowskim, w którym znajduje się konsument, przestrzegane są wymogi z zakresu rozszerzonej odpowiedzialności producenta, o których mowa w ust. 1 i 8 niniejszego artykułu oraz art. 22c ust. 1.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/1892 z dnia 10 września 2025 r. zmieniająca dyrektywę 2008/98/WE w sprawie odpadów (Dz.U. L, 2025/1892, 26.9.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1892/oj>).

▼ **M6**

14. Państwa członkowskie zapewniają, aby od dnia 17 kwietnia 2028 r. ustanowiono systemy rozszerzonej odpowiedzialności producenta określone w ust. 1 niniejszego artykułu, zgodnie z art. 8, 8a i art. 22a–22d.

15. Państwa członkowskie przyjmują środki w celu zapewnienia, aby producenci oferujący użytkownikom końcowym znajdującym się w Unii wyroby włókiennicze, wyroby zawierające materiały włókiennicze lub wyroby obuwnicze wymienione w załączniku IVc udzielali dostawcom usług realizacji zamówień informacji, o których mowa w ust. 13, w momencie zawierania między dostawcą usług realizacji zamówień a producentem umowy dotyczącej którejkolwiek z usług, o których mowa w art. 3 pkt 11 rozporządzenia (UE) 2019/1020.

16. Państwa członkowskie zapewniają, aby po otrzymaniu informacji, o których mowa w ust. 15, oraz w momencie zawarcia między dostawcą usług realizacji zamówień a producentem umowy dotyczącej którejkolwiek z usług, o których mowa w art. 3 pkt 11 rozporządzenia (UE) 2019/1020, dostawca ten dokładał wszelkich starań, aby ocenić – przy użyciu wszelkich ogólnodostępnych oficjalnych internetowych baz danych lub interfejsów internetowych udostępnianych przez państwo członkowskie lub Unię lub za pomocą wniosku do producenta o przekazanie dokumentów potwierdzających z wiarygodnych źródeł – czy informacje, o których mowa w ust. 15 niniejszego artykułu, są prawidłowe i kompletne. Do celów niniejszej dyrektywy producenci ponoszą odpowiedzialność za prawidłowość przekazywanych informacji.

Państwa członkowskie zapewniają, aby:

- a) w przypadku gdy dostawca usług realizacji zamówień uzyska wystarczające przesłanki lub ma powody, by uważać, że którakolwiek z informacji, o których mowa w ust. 15, uzyskanych od danego producenta jest nieprawidłowa, niekompletna lub nieaktualna, dany dostawca usług realizacji zamówień niezwłocznie lub w terminie określonym w prawie unijnym i krajowym zwracał się do producenta z żądaniem poprawienia, uzupełnienia lub aktualizacji tych informacji; oraz
- b) w przypadku gdy producent nie poprawi, nie uzupełni lub nie zaktualizuje tych informacji, dostawca usług realizacji zamówień szybko zawieszał – do czasu całkowitego wypełnienia żądania – świadczenie swojej usługi na rzecz tego producenta w zakresie oferowania użytkownikom końcowym znajdującym się w Unii wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze lub wyrobów obuwniczych wymienionych w załączniku IVc; dostawca usług realizacji zamówień przekazuje producentowi powody takiego zawieszenia świadczenia swojej usługi.

17. Bez uszczerbku dla art. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1150⁽¹⁾, jeżeli dostawca usług realizacji zamówień zawiesza świadczenie swojej usługi na podstawie ust. 16 niniejszego artykułu, państwa członkowskie zapewniają danemu producentowi prawo do zaskarżenia zawieszenia dokonanego przez dostawcę usług realizacji zamówień przed sądem w jednym z państw członkowskich, w których dostawca usług realizacji zamówień ma siedzibę.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1150 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie propagowania sprawiedliwości i przejrzystości dla użytkowników biznesowych korzystających z usług pośrednictwa internetowego (Dz.U. L 186 z 11.7.2019, s. 57, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1150/oj>).

▼ **M6***Artykuł 22b***Rejestr producentów wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze lub wyrobów obuwniczych**

1. Państwa członkowskie ustanawiają rejestr producentów wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze lub wyrobów obuwniczych wymienionych w załączniku IVc (zwany dalej „rejestrem producentów”) w celu monitorowania przestrzegania przez tych producentów art. 22a i art. 22c ust. 1.

Komisja tworzy stronę internetową zawierającą linki do wszystkich krajowych rejestrów producentów, aby ułatwić rejestrację producentów we wszystkich państwach członkowskich. Państwa członkowskie informują Komisję o linku do ich krajowych rejestrów producentów w terminie 30 dni od uruchomienia rejestrów. Informacje o każdym rejestrze producentów muszą być łatwo i publicznie dostępne, nieodpłatne, nadające się do odczytu maszynowego, sortowania i przeszukiwania oraz zgodne ze standardami otwartymi na użytek osób trzecich. Przekazywanie informacji na podstawie niniejszego ustępu pozostaje bez uszczerbku dla zachowania tajemnicy handlowej i przemysłowej informacji szczególnie chronionych zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa unijnego i krajowego.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby producenci byli zobowiązani do zarejestrowania się w rejestrze producentów. W tym celu państwa członkowskie wymagają od producentów złożenia wniosku o rejestrację w każdym państwie członkowskim, w którym producenci ci udostępniają na rynku po raz pierwszy wyroby włókiennicze, wyroby zawierające materiały włókiennicze lub wyroby obuwnicze wymienione w załączniku IVc.

3. Państwa członkowskie zezwalają producentom na udostępnienie na rynku po raz pierwszy wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze lub wyrobów obuwniczych wymienionych w załączniku IVc wyłącznie wtedy, gdy producenci ci lub, w przypadku upoważnienia, ich upoważnieni przedstawiciele ds. rozszerzonej odpowiedzialności producenta są zarejestrowani w danym państwie członkowskim.

4. Wniosek o rejestrację obejmuje następujące informacje:

- a) nazwę, znak towarowy producenta oraz, jeżeli są one dostępne, nazwy marek, pod którymi producent prowadzi działalność w danym państwie członkowskim, a także adres producenta, w tym kod pocztowy i miejscowość, nazwę ulicy i numer budynku oraz kraj, w stosownych przypadkach numer telefonu, adres strony internetowej i adres e-mail oraz nazwę pojedynczego punktu kontaktowego;
- b) krajowy numer identyfikacyjny producenta, w tym jego numer w rejestrze handlowym lub równoważny oficjalny numer rejestracyjny oraz unijny lub krajowy numer identyfikacji podatkowej;
- c) kody CN wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych wymienionych w załączniku IVc, które producent zamierza udostępnić na rynku po raz pierwszy;

▼ M6

d) nazwę, kod pocztowy, miejscowość, nazwę ulicy i numer budynku oraz kraj, w stosownych przypadkach numer telefonu, adres strony internetowej, adres e-mail i krajowy numer identyfikacyjny organizacji odpowiedzialności producenta, numer w rejestrze handlowym lub równoważny oficjalny numer rejestracyjny, unijny lub krajowy numer identyfikacji podatkowej organizacji odpowiedzialności producenta oraz pełnomocnictwo udzielone przez reprezentowanego producenta;

e) oświadczenie producenta lub, w stosownych przypadkach, upoważnionego przedstawiciela ds. rozszerzonej odpowiedzialności producenta lub organizacji odpowiedzialności producenta, stwierdzające, że przekazane informacje są prawdziwe.

5. Państwa członkowskie zapewniają, aby obowiązki wynikające z niniejszego artykułu mogła – na podstawie pisemnego pełnomocnictwa – wypełniać w imieniu producenta organizacja odpowiedzialności producenta.

W przypadku gdy producent wyznaczył organizację odpowiedzialności producenta, obowiązki wynikające z niniejszego artykułu wypełnia odpowiednio ta organizacja, chyba że dane państwo członkowskie postanowi inaczej.

6. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwy organ:

a) otrzymywał od producentów wnioski o rejestrację, o których mowa w ust. 2, za pośrednictwem elektronicznego systemu przetwarzania danych, o którym szczegółowe informacje udostępnia się na stronie internetowej właściwego organu;

b) dokonywał rejestracji i nadawał numer rejestracyjny w terminie nieprzekraczającym 12 tygodni od dnia przekazania informacji określonych w ust. 4;

c) mógł dokonywać szczegółowych ustaleń dotyczących wymogów i procesu rejestracji bez dodawania istotnych wymogów do wymogów określonych w ust. 4;

d) mógł nakładać na producentów oparte na kosztach i proporcjonalne opłaty za rozpatrywanie wniosków, o których mowa w ust. 2.

7. Właściwy organ może odmówić rejestracji producenta lub wycofać ją w przypadku, gdy informacje określone w ust. 4 i powiązane dowody w postaci dokumentów nie zostały przekazane lub są niewystarczające lub w przypadku gdy producent nie spełnia już wymogów określonych w ust. 4 lit. d).

8. Państwa członkowskie wymagają, aby producent lub, w stosownych przypadkach, upoważniony przedstawiciel ds. rozszerzonej odpowiedzialności producenta lub organizacja odpowiedzialności producenta bez zbędnej zwłoki powiadamiali właściwy organ o wszelkich zmianach informacji zawartych w rejestracji zgodnie z ust. 4 lit. d) oraz o każdym trwałym zaprzestaniu w odniesieniu do udostępniania na rynku po raz pierwszy wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze lub wyrobów obuwniczych, o których mowa w danej rejestracji. Producenta wyklucza się z rejestru producentów, jeżeli przestał istnieć.

▼ M6

9. W przypadku gdy informacje zawarte w rejestrze producentów nie są publicznie dostępne, państwa członkowskie zapewniają, aby dostawcy platform internetowych umożliwiający konsumentom zawieranie umów na odległość z producentami oraz dostawcami usług realizacji zamówień zawierającymi umowy w zakresie którejkolwiek z usług, o których mowa w art. 3 pkt 11 rozporządzenia (UE) 2019/1020, z producentami oferującymi użytkownikom końcowym wyroby włókiennicze, wyroby zawierające materiały włókiennicze lub wyroby obuwnicze wymienione w załączniku IVc mieli bezpłatny dostęp do rejestru producentów.

10. Do dnia 17 kwietnia 2027 r. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające zharmonizowany format rejestracji w rejestrze producentów na podstawie wymogów informacyjnych określonych w ust. 4 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 39 ust. 2.

*Artykuł 22c***Organizacje odpowiedzialności producenta w odniesieniu do wyrobów włókienniczych**

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby producenci wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze lub wyrobów obuwniczych wymienionych w załączniku IVc powierzali organizacji odpowiedzialności producenta wypełnianie w ich imieniu obowiązków w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta określonych w art. 22a.

2. Państwa członkowskie wymagają, aby organizacje odpowiedzialności producenta zamierzające wypełniać w imieniu producentów obowiązki w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta zgodnie z art. 8a ust. 3, art. 22a, 22b i 22d oraz niniejszym artykułem uzyskały zezwolenie właściwego organu.

3. Państwa członkowskie ustanawiają kryteria dotyczące kwalifikacji, które organizacje odpowiedzialności producenta muszą mieć, aby powierzono im wypełnianie w imieniu producentów obowiązków w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta. W szczególności państwa członkowskie wymagają od organizacji odpowiedzialności producenta wykazania, że dysponują one niezbędną wiedzą fachową w zakresie gospodarowania odpadami i zrównoważoności.

4. Państwa członkowskie mogą odstąpić od wypełnienia obowiązku przewidzianego w ust. 3, pod warunkiem że do dnia 16 października 2025 r. określiły już kryteria zapewniające, aby organizacji odpowiedzialności producenta można było powierzyć wypełnianie w imieniu producentów obowiązków w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta wyłącznie wtedy, gdy organizacja ta wykaże, że dysponuje wiedzą fachową w zakresie gospodarowania odpadami, oraz gdy te kryteria te zapewniają, aby organizacja odpowiedzialności producenta gospodarowała odpadami w sposób zrównoważony oraz ograniczała wpływ gospodarowania odpadami na środowisko.

▼ M6

5. Bez uszczerbku dla art. 8a ust. 4 państwa członkowskie wymagają od organizacji odpowiedzialności producenta zapewnienia, aby wkłady finansowe wpłacane na ich rzecz przez producentów wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze lub wyrobów obuwniczych wymienionych w załączniku IVc:

- a) były oparte na masie i, w stosownych przypadkach, na ilości danych wyrobów, a w przypadku wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych wymienionych w załączniku IVc były modulowane na podstawie wymogów ekoprojektu przyjętych na podstawie rozporządzenia (UE) 2024/1781, które są najistotniejsze dla zapobiegania powstawaniu odpadów z wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych i dla ich przetwarzania zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami określoną w art. 4 ust. 1 niniejszej dyrektywy (zwaną dalej „hierarchią postępowania z odpadami”) oraz dla odpowiadających im metod pomiaru dla tych kryteriów, przyjętych na podstawie tego rozporządzenia lub na podstawie innego przepisu prawa unijnego ustanawiającego zharmonizowane kryteria zrównoważoności, i metod pomiaru w odniesieniu do wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych i które zapewniają poprawę zrównoważenia środowiskowego i obiegu zamkniętego tych wyrobów;
- b) uwzględniały dochody uzyskane przez organizacje odpowiedzialności producenta z tytułu ponownego użycia, z tytułu przygotowania do ponownego użycia lub z tytułu wartości surowców wtórnych z odpadów z wyrobów włókienniczych poddanych recyklingowi;
- c) zapewniały równe traktowanie producentów, niezależnie od ich pochodzenia lub wielkości i nie wiązały się z nakładaniem nieproporcjonalnego obciążenia na producentów małych ilości wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze lub wyrobów obuwniczych wymienionych w załączniku IVc, w tym na małe i średnie przedsiębiorstwa.

6. W przypadku gdy należy przeciwdziałać praktykom ultraszybkiej i szybkiej mody i związanej z nimi nadmiernej produkcji odpadów z wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych wymienionych w załączniku IVc, państwa członkowskie mogą wymagać od organizacji odpowiedzialności producenta modulacji wkładu finansowego na podstawie praktyk producentów dotyczących wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych wymienionych w załączniku IVc, w oparciu o okres trwałości danego wyrobu wynikający z takich praktyk, okres użyteczności tych wyrobów dla użytkowników innych niż pierwszy użytkownik oraz przyczynianie się do zamknięcia obiegu tych wyrobów w drodze przekształcania odpadów z wyrobów włókienniczych w surowce na potrzeby nowych łańcuchów produkcji.

7. W razie potrzeby, aby uniknąć zakłóceń na rynku wewnętrznym oraz zapewnić spójność z wymogami ekoprojektu przyjętymi na podstawie art. 4, w związku z art. 5 rozporządzenia (UE) 2024/1781, Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające kryteria modulacji opłat do celów stosowania ust. 5 lit. a) i ust. 6 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze, które nie dotyczą dokładnego określenia poziomu wkładów, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 39 ust. 2 niniejszej dyrektywy.

▼ M6

8. Państwa członkowskie zapewniają, aby organizacje odpowiedzialności producenta ustanowiły system selektywnej zbiórki używanych wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych wymienionych w załączniku IVc oraz odpadów z wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych wymienionych w załączniku IVc, niezależnie od ich charakteru, składu materiałowego, stanu, nazwy, marki, znaku towarowego lub pochodzenia, na terytorium państwa członkowskiego, w którym organizacje te po raz pierwszy udostępniają na rynku te wyroby. System selektywnej zbiórki musi:

- a) oferować podmiotom, o których mowa w ust. 9 lit. a), zbieranie takich używanych wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych oraz odpadów z wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych zebranych za pomocą systemu selektywnej zbiórki oraz zapewniać rozwiązania praktyczne niezbędne do zbierania i transportu takich używanych wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych oraz odpadów z wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych, w tym nieodpłatne dostarczanie do punktów zbierania, które są częścią systemu zbiórki prowadzonego przez organizację odpowiedzialności producenta, odpowiednich pojemników do zbierania i transportu;
- b) zapewniać nieodpłatne zbieranie takich używanych wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych oraz odpadów z wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych zebranych za pośrednictwem punktów zbierania, które są częścią systemu zbiórki prowadzonego przez organizację odpowiedzialności producenta, z częstotliwością dostosowaną do obszaru objętego zasięgiem oraz do ilości takich używanych wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych oraz odpadów z wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych, jakie zazwyczaj zbierane są za pośrednictwem tych punktów zbierania;
- c) zapewniać nieodpłatne zbieranie odpadów wytwarzanych przez podmioty gospodarki społecznej i inne podmioty z takich wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych zbieranych za pośrednictwem punktów zbierania, które są częścią systemu zbiórki prowadzonego przez organizację odpowiedzialności producenta, w sposób skoordynowany między organizacją odpowiedzialności producenta a podmiotami gospodarki społecznej i takimi innymi podmiotami.

Wszelka koordynacja między organizacjami odpowiedzialności producenta podlega unijnemu prawu konkurencji.

9. Państwa członkowskie zapewniają, aby system zbiórki, o którym mowa w ust. 8:

- a) składał się z punktów zbierania utworzonych przez organizacje odpowiedzialności producenta i podmioty gospodarujące odpadami w ich imieniu we współpracy z co najmniej jednym z następujących podmiotów: podmioty gospodarki społecznej, sprzedawcy detaliczni, organy publiczne lub osoby trzecie prowadzące w imieniu tych organów zbieranie używanych wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych wymienionych w załączniku IVc oraz odpadów z wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych wymienionych w załączniku IVc oraz operatorzy punktów dobrowolnego zbierania;

▼ M6

- b) obejmował całe terytorium państwa członkowskiego, uwzględniał liczebność populacji i gęstość zaludnienia, przewidywaną ilość używanych wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych wymienionych w załączniku IVc i odpadów z wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych wymienionych w załączniku IVc, dostępność i lokalizację w pobliżu użytkowników końcowych, oraz nie był ograniczony do okolic, w których zbieranie tych wyrobów, a następnie gospodarowanie nimi jest zyskowne;
- c) pozwalał – na podstawie dostępnych dobrych praktyk – utrzymać stały i technicznie wykonalny wzrost selektywnej zbiórki i odpowiadający mu spadek ilości używanych wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych wymienionych w załączniku IVc oraz odpadów z wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych wymienionych w załączniku IVc w zebranych zmieszanych odpadach komunalnych.

10. Państwa członkowskie zapewniają, aby organizacje odpowiedzialności producenta nie miały możliwości odmówienia lokalnym organom publicznym, podmiotom gospodarki społecznej oraz innym podmiotom zajmującym się przygotowaniem do ponownego użycia udziału w systemie selektywnej zbiórki ustanowionym na podstawie ust. 8.

11. Bez uszczerbku dla ust. 8 lit. a) i b) oraz ust. 9 lit. a) państwa członkowskie zapewniają, aby podmioty gospodarki społecznej miały możliwość utrzymania i prowadzenia własnych punktów selektywnej zbiórki oraz aby były traktowane na równi lub preferencyjnie pod względem lokalizacji punktów selektywnej zbiórki. Państwa członkowskie zapewniają, aby podmioty gospodarki społecznej będące częścią systemów zbiórki zgodnie z ust. 9 lit. a) nie były zobowiązane do przekazywania organizacji odpowiedzialności producenta zebranych używanych wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych wymienionych w załączniku IVc i odpadów z wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych wymienionych w załączniku IVc.

12. Państwa członkowskie zapewniają, aby podmioty gospodarki społecznej, które prowadzą własne punkty selektywnej zbiórki zgodnie z ust. 11, co najmniej raz w roku przedkładały właściwemu organowi informacje na temat masy selektywnie zebranych używanych wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych wymienionych w załączniku IVc i odpadów z wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych wymienionych w załączniku IVc, określając:

- a) masę ocenioną jako nadająca się do ponownego użycia oraz, w miarę możliwości, masę wyeksportowaną;
- b) masę przeznaczoną do przygotowania do ponownego użycia i przeznaczoną do recyklingu, z oddzielnym wyszczególnieniem, jeżeli informacje te są dostępne, recyklingu typu włókna na włókna i wskazaniem, w miarę możliwości, masy wyeksportowanej; oraz
- c) masę przeznaczoną do innego odzysku lub unieszkodliwienia.

▼ M6

13. Na zasadzie odstępstwa od ust. 12 państwa członkowskie mogą zwolnić, częściowo lub całkowicie, podmioty gospodarki społecznej z obowiązku przedkładania informacji, o których mowa w ust. 12, w przypadku gdyby wypełnienie takich obowiązków sprawozdawczych skutkowało nieproporcjonalnym obciążeniem administracyjnym dla tych podmiotów.

14. Państwa członkowskie zapewniają, aby w uzupełnieniu informacji, o których mowa w art. 8a ust. 2, organizacje odpowiedzialności producenta udostępniały użytkownikom końcowym – w odniesieniu do wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze lub wyrobów obuwniczych wymienionych w załączniku IVc, które producenci udostępniają na rynku po raz pierwszy – następujące informacje dotyczące zrównoważonej konsumpcji, w tym opcji konsumpcji używanych wyrobów włókienniczych i obuwia, ponownego użycia i gospodarowania wyrobami włókienniczymi i obuwiem po zakończeniu ich przydatności do użycia:

- a) informacje na temat roli użytkowników końcowych w zapobieganiu powstawaniu odpadów, w tym wszelkie najlepsze praktyki, w szczególności wspieranie wzorów zrównoważonej konsumpcji oraz promowanie właściwego dbania o wyroby podczas ich użytkowania;
- b) informacje na temat dostępnych rozwiązań w zakresie ponownego użycia oraz naprawy wyrobów włókienniczych i obuwia;
- c) informacje na temat lokalizacji punktów zbierania;
- d) informacje na temat roli użytkowników końcowych w prawidłowym przyczynianiu się, w tym poprzez darowizny, do selektywnej zbiórki używanych wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych oraz odpadów z wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych;
- e) informacje na temat wpływu produkcji wyrobów włókienniczych, w szczególności praktyk i konsumpcji szybkiej mody, recyklingu i innego odzysku i unieszkodliwiania oraz niewłaściwych sposobów wyrzucania odpadów z wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych, takich jak zaśmiecanie lub wyrzucanie do zmieszanych odpadów komunalnych, na środowisko, zdrowie ludzi oraz prawa socjalne i prawa człowieka, a także informacje na temat kroków podejmowanych w celu ograniczenia tego wpływu na środowisko i zdrowie ludzi.

15. Państwa członkowskie zapewniają, aby organizacja odpowiedzialności producenta regularnie udostępniała informacje, o których mowa w ust. 14, oraz aby informacje te były aktualne i przekazywane za pośrednictwem:

- a) strony internetowej lub innych środków łączności elektronicznej;
- b) komunikacji w przestrzeni publicznej i w punkcie zbierania;
- c) programów edukacyjnych i kampanii uświadamiających oraz działań angażujących społeczność;
- d) oznakowania w języku lub językach łatwo zrozumiałych przez użytkowników i konsumentów.

▼ M6

16. W przypadku gdy w państwie członkowskim wypełnianie w imieniu producentów obowiązków w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta powierzono wielu organizacjom odpowiedzialności producenta, państwa członkowskie zapewniają, aby te organizacje odpowiedzialności producenta obejmowały swoją działalnością całe terytorium danego państwa członkowskiego w celu zapewnienia na całym terytorium jednakowej jakości usług systemu selektywnej zbiórki używanych wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych wymienionych w załączniku IVc oraz odpadów z wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych wymienionych w załączniku IVc.

Państwa członkowskie wyznaczają właściwy organ do nadzorowania, czy organizacje odpowiedzialności producenta wypełniają obowiązki w sposób skoordynowany oraz zgodnie z unijnym prawem konkurencji, lub wyznaczają do tego celu niezależną osobę trzecią. Państwa członkowskie, w których wypełnianie w imieniu producentów obowiązków w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta powierzono tylko jednej organizacji, mogą wyznaczyć właściwy organ do nadzorowania, czy dana organizacja odpowiedzialności producenta wypełnia obowiązki zgodnie z unijnym prawem konkurencji, lub wyznaczają do tego celu niezależną osobę trzecią.

17. Państwa członkowskie wymagają, aby organizacje odpowiedzialności producenta zapewniały poufność danych będących w ich posiadaniu w odniesieniu do informacji zastrzeżonych lub informacji, które można bezpośrednio przypisać poszczególnym producentom lub ich upoważnionym przedstawicielom.

18. Państwa członkowskie zapewniają, aby organizacje odpowiedzialności producenta publikowały na swoich stronach internetowych, w uzupełnieniu do informacji, o których mowa w art. 8a ust. 3 lit. e):

- a) co najmniej raz w roku, z zastrzeżeniem zachowania tajemnicy handlowej i przemysłowej, informacje na temat:
 - (i) ilości, w tym masy, wyrobów udostępnionych na rynku po raz pierwszy;
 - (ii) masy selektywnie zebranych używanych wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych wymienionych w załączniku IVc oraz odpadów z wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych wymienionych w załączniku IVc, z oddzielnym wyszczególnieniem takich niesprzedanych wyrobów;
 - (iii) poziomów ponownego użycia, przygotowania do ponownego użycia oraz recyklingu, z oddzielnym wyszczególnieniem poziomu recyklingu typu włókna na włókna, osiągniętych przez daną organizację odpowiedzialności producenta;
 - (iv) poziomów innego odzysku i unieszkodliwiania; oraz
 - (v) poziomów wyeksportowanych używanych wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych wymienionych w załączniku IVc ocenionych jako nadające się do ponownego użycia oraz wyeksportowanych odpadów z wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych wymienionych w załączniku IVc;

▼ **M6**

- b) informacje na temat procedury wyboru podmiotów gospodarujących odpadami wybranych zgodnie z ust. 19.

19. Państwa członkowskie zapewniają, aby organizacje odpowiedzialności producenta zapewniały przejrzystą i niedyskryminacyjną procedurę wyboru podmiotów gospodarujących odpadami, na podstawie przejrzystych kryteriów oceny oferty, bez nakładania nieproporcjonalnych obciążeń na małe i średnie przedsiębiorstwa, w celu nabycia:

- a) usług gospodarowania odpadami od podmiotów gospodarujących odpadami, o których mowa w ust. 9 lit. a); oraz

- b) późniejszego przetwarzania odpadów.

20. Państwa członkowskie zapewniają, aby organizacje odpowiedzialności producenta przekazywały co roku właściwym organom informacje, o których mowa w ust. 18 lit. a) i b), w tym odpowiednie informacje, o których mowa w ust. 18 lit. a), wymagane co roku od producentów wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze lub wyrobów obuwniczych wymienionych w załączniku IVc, które zostały udostępnione na rynku po raz pierwszy. Państwa członkowskie zapewniają, aby organizacje odpowiedzialności producenta określały masę w odniesieniu do informacji, o których mowa w ust. 18 lit. a) ppkt (iii), (iv) oraz (v).

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego niniejszego ustępu państwa członkowskie wymagają, aby – w odniesieniu do producentów będących przedsiębiorstwami, które zatrudniają mniej niż 10 osób i których roczny obrót i bilans nie przekraczają 2 mln EUR – organizacje odpowiedzialności producenta zwracały się do tych przedsiębiorstw o przedkładanie co roku wyłącznie informacji wymienionych w ust. 18 lit. a) ppkt (i).

Komisja zmienia decyzje wykonawcze Komisji (UE) 2019/1004 ⁽¹⁾ i (UE) 2021/19 ⁽²⁾, aby uwzględnić w nich, zgodnie z art. 37 ust. 7 niniejszej dyrektywy, informacje, o których mowa w akapicie pierwszym. Zmienione akty wykonawcze dotyczą:

- a) informacji o harmonogramach sprawozdawczości;
- b) specyfikacji w zakresie struktury i formatu zgłaszania danych, aby zapewnić jednolitość, spójność i łatwość konsolidacji danych dla organizacji odpowiedzialności producenta.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 39 ust. 2.

⁽¹⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/1004 z dnia 7 czerwca 2019 r. określająca zasady obliczania, weryfikacji i zgłaszania danych dotyczących odpadów zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE oraz uchylająca decyzję wykonawczą Komisji C(2012) 2384 (Dz.U. L 163 z 20.6.2019, s. 66, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2019/1004/oj).

⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2021/19 z dnia 18 grudnia 2020 r. ustanawiająca wspólną metodę i format sprawozdawczości w zakresie ponownego użycia zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE (Dz.U. L 10 z 12.1.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2021/19/oj).

▼ **M6***Artykuł 22d***Gospodarowanie odpadami z wyrobów włókienniczych**

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby infrastruktura związana ze zbieraniem, załadunkiem i rozładunkiem, transportem i magazynowaniem, a także inne operacje obejmujące obsługę używanych wyrobów włókienniczych i odpadów z wyrobów włókienniczych, oraz późniejsze procesy sortowania i przetwarzania, były chronione przed niekorzystnymi warunkami pogodowymi i potencjalnymi źródłami zanieczyszczenia, aby zapobiec uszkodzeniu i zanieczyszczeniu krzyżowemu zebranych używanych wyrobów włókienniczych i odpadów z wyrobów włókienniczych. Selektywnie zebrane używane wyroby włókiennicze i odpady z wyrobów włókienniczych podlegają profesjonalnej kontroli w punkcie selektywnej zbiórki lub w sortowni w celu zidentyfikowania i usunięcia niebędących przedmiotem zbiórki artykułów, materiałów lub substancji, które są potencjalnym źródłem zanieczyszczenia.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby używane wyroby włókiennicze, wyroby zawierające materiały włókiennicze oraz wyroby obuwnicze oraz odpady z wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych, które są zbierane selektywnie, w tym zgodnie z art. 22c ust. 8 i 11, były uznawane za odpady w momencie zbierania.

W odniesieniu do wyrobów włókienniczych innych niż wyroby wymienione w załączniku IVc, a także wyrzuconych niesprzedanych wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych wymienionych w załączniku IVc, państwa członkowskie zapewniają, aby poszczególne frakcje materiałów włókienniczych i artykułów włókienniczych były oddzielane w punkcie wytwarzania odpadów, w przypadku gdy takie oddzielenie ułatwia późniejsze ponowne użycie, przygotowanie do ponownego użycia, lub recykling, w tym recykling typu włókna na włókna, w przypadku gdy pozwala na to postęp technologiczny. Takie oddzielenie przeprowadza się w sposób efektywny kosztowo, aby zmaksymalizować odzysk zasobów oraz zapewnić korzyści dla środowiska.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 używanych wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych, które zostały bezpośrednio przekazane przez użytkowników końcowych i bezpośrednio zawodowo ocenione w punkcie zbierania jako nadające się do ponownego użycia przez podmiot zajmujący się przygotowaniem do ponownego użycia lub podmioty gospodarki społecznej, nie uznaje się za odpady w momencie zbierania.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby używane wyroby włókiennicze, wyroby zawierające materiały włókiennicze oraz wyroby obuwnicze oraz odpady z wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych, które są zbierane selektywnie, w tym zgodnie z art. 22c ust. 8 i 11, poddawano operacjom sortowania w celu zapewnienia przetwarzania zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami.

5. Państwa członkowskie zapewniają, aby operacje sortowania używanych wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych oraz odpadów z wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych, które są zbierane selektywnie, w tym zgodnie z art. 22c ust. 8 i 11, spełniały następujące wymogi:

a) operacja sortowania ma na celu otrzymanie wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych przeznaczonych do ponownego użycia oraz przygotowania do ponownego użycia, przy czym priorytetowo traktuje się w stosownych przypadkach sortowanie lokalne i ponowne użycie lokalne;

▼ M6

- b) operacje sortowania w celu ponownego użycia polegają na sortowaniu wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych na odpowiednim poziomie szczegółowości oraz umożliwiają sortowanie na poszczególne artykuły, które polega na oddzielaniu frakcji nadających się do bezpośredniego ponownego użycia od frakcji podlegających dalszym operacjom przygotowania do ponownego użycia i są ukierunkowane na konkretny rynek ponownego użycia przy zastosowaniu aktualnych kryteriów sortowania odpowiednich dla rynku odbierającego;

- c) artykuły, które oceniono jako nienadające się do ponownego użycia, sortuje się w celu regeneracji i recyklingu, w tym – w przypadku gdy pozwala na to postęp technologiczny – w celu recyklingu typu włókna na włókna, z myślą o nadaniu wyższego priorytetu regeneracji niż recyklingowi;

- d) materiały uzyskane w wyniku sortowania i późniejszych procesów odzysku ukierunkowanych na ponowne użycie spełniają kryteria pozwalające na zaprzestanie uznawania ich za odpady, o których mowa w art. 6.

6. Do dnia 1 stycznia 2026 r., a następnie co pięć lat, państwa członkowskie przeprowadzają badanie składu zebranych zmieszanych odpadów komunalnych w celu określenia w stosownych przypadkach, jaki odsetek w tych odpadach stanowią odpady z wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych zgodnie z kodami CN, o których mowa w załączniku IVc. Państwa członkowskie zapewniają, aby na podstawie uzyskanych informacji właściwe organy mogły wymagać od organizacji odpowiedzialności producenta podjęcia działań naprawczych w celu zwiększenia ich sieci punktów zbierania oraz przeprowadzenia kampanii informacyjnych zgodnie z art. 22c ust. 14 i 15. Państwa członkowskie zapewniają, aby wyniki tych badań były publicznie dostępne.

7. Państwa członkowskie zapewniają, aby – w celu rozróżnienia między używanymi wyrobami włókienniczymi, wyrobami zawierającymi materiały włókiennicze oraz wyrobami obuwniczymi ocenionymi jako nadające się do ponownego użycia a odpadami z wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych – przemieszczanie używanych wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych ocenionych jako nadające się do ponownego użycia, co do których istnieje podejrzenie, że są odpadami, mogło być kontrolowane przez właściwe organy państw członkowskich pod kątem zgodności z wymogami minimalnymi określonymi w ust. 8 i 9 w odniesieniu do przemieszczania używanych wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych ocenionych jako nadające się do ponownego użycia oraz mogło być odpowiednio monitorowane.

8. Państwa członkowskie zapewniają, aby zorganizowane w ramach działalności zawodowej przemieszczanie używanych wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych ocenionych jako nadające się do ponownego użycia spełniało wymogi minimalne dotyczące prowadzenia ewidencji określone w ust. 9 oraz aby przemieszczaniu towarzyszyły co najmniej następujące informacje:

▼ **M6**

- a) kopia faktury i umowy dotyczącej sprzedaży lub przeniesienia własności wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych, w której stwierdzono, że są one przeznaczone do bezpośredniego ponownego użycia i że nadają się do bezpośredniego ponownego użycia;
- b) dowód poprzedniej operacji sortowania lub bezpośredniej profesjonalnej oceny stwierdzającej nadawanie się do ponownego użycia przeprowadzonych zgodnie z niniejszym artykułem oraz, w przypadku gdy są one dostępne, z kryteriami przyjętymi na podstawie art. 6 ust. 2, w postaci kopii ewidencji dotyczącej każdej beli w ramach przesyłki oraz protokołu zawierającego wszystkie informacje z ewidencji zgodnie z ust. 9 niniejszego artykułu;
- c) oświadczenie złożone przez osobę fizyczną lub prawną będącą w posiadaniu używanych wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze lub wyrobów obuwniczych ocenionych jako nadające się do ponownego użycia, która zawodowo zajmuje się transportem używanych wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych ocenionych jako nadające się do ponownego użycia, że żaden z materiałów znajdujących się w przesyłce nie jest odpadem zgodnie z definicją w art. 3 pkt 1.

Państwa członkowskie zapewniają, aby przemieszczanie, o którym mowa w niniejszym ustępie akapit pierwszy, było odpowiednio zabezpieczone przed uszkodzeniem podczas transportu, załadunku i rozładunku, w szczególności poprzez wystarczające opakowanie i odpowiednie rozmieszczenie ładunku, i tym samym aby przez cały proces transportu zachować kompletność i jakość wyrobów włókienniczych przeznaczonych do ponownego użycia.

9. Państwa członkowskie zapewniają, aby przemieszczanie używanych wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych ocenionych jako nadające się do ponownego użycia spełniało następujące wymogi minimalne dotyczące prowadzenia ewidencji:

- a) ewidencja operacji sortowania, bezpośredniej profesjonalnej oceny stwierdzającej nadawanie się do ponownego użycia lub przygotowania do ponownego użycia jest bezpiecznie, ale nie na stałe, przy mocowana do opakowania;
- b) ewidencja zawiera następujące informacje:
 - (i) opis artykułu lub artykułów znajdujących się w beli odzwierciedlający najwyższy poziom szczegółowości sortowania, jakiemu poddano artykuły włókiennicze podczas operacji sortowania lub przygotowania do ponownego użycia, taki jak rodzaj odzieży, rozmiar, kolor, płeć użytkownika, skład materiałowy oraz wszelkie inne istotne cechy, które ułatwiają skuteczne ponowne użycie;
 - (ii) nazwę i adres przedsiębiorstwa odpowiedzialnego za sortowanie końcowe lub przygotowanie do ponownego użycia.

10. Państwa członkowskie zapewniają, aby – w przypadku ustalenia przez właściwe organy lub organy przeprowadzające inspekcje, że co do planowanego przemieszczenia używanych wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych ocenionych jako nadające się do ponownego użycia zachodzi podejrzenie, że są to odpady – kosztami odpowiednich analiz, inspekcji i magazynowania używanych wyrobów włókienniczych, wyrobów

▼ M6

zawierających materiały włókiennicze oraz wyrobów obuwniczych ocenionych jako nadające się do ponownego użycia, co których zachodzi podejrzenie, że są to odpady, można było obciążyć producentów wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze lub wyrobów obuwniczych wymienionych w załączniku IVc, osoby trzecie działające w ich imieniu lub inne osoby organizujące dane przemieszczenie.

▼ B

ROZDZIAŁ IV

ZEZWOLENIA I REJESTRACJE*Artykuł 23***Wydawanie zezwoleń**

1. Państwa członkowskie wymagają, aby wszystkie zakłady lub przedsiębiorstwa, które zamierzają dokonywać przetwarzania odpadów, uzyskały zezwolenie od właściwego organu.

Zezwolenia takie określają przynajmniej następujące kwestie:

- a) rodzaje i ilości odpadów, które mogą być przetwarzane;
- b) dla każdego objętego zezwoleniem rodzaju procesu – wymogi techniczne i inne wymogi właściwe dla danego obiektu;
- c) środki bezpieczeństwa i ostrożności, które mają zostać zastosowane;
- d) metodę, która ma być stosowana w odniesieniu do każdego rodzaju procesu;
- e) czynności w zakresie monitorowania i kontroli, jakie mogą być niezbędne;
- f) zalecenia dotyczące zamknięcia obiektu i późniejszej ochrony, jakie mogą być niezbędne.

2. Zezwolenia mogą być udzielane na czas określony i mogą być odnawialne.

3. Jeżeli właściwy organ uzna, że planowana metoda przetwarzania jest niedopuszczalna z punktu widzenia ochrony środowiska, zwłaszcza jeżeli metoda ta jest niezgodna z art. 13, odmawia udzielenia zezwolenia.

4. Każde zezwolenie obejmujące spalanie lub współspalanie z odzyskiem energii zawiera warunek, że odzyskiwanie energii ma się odbywać przy wysokim poziomie efektywności energetycznej.

5. Pod warunkiem spełnienia wszystkich wymogów niniejszego artykułu, wszelkie zezwolenia wydawane na podstawie innych przepisów krajowych lub wspólnotowych mogą być połączone z zezwoleniem, o którym mowa w ust. 1, w jedno zezwolenie w przypadku, kiedy taki format zapobiega niepotrzebnemu powielaniu informacji i powtarzaniu pracy operatora lub właściwego organu.

*Artykuł 24***Zwolnienia od wymogu posiadania zezwolenia**

Państwa członkowskie mogą zwolnić z wymogu określonego w art. 23 ust. 1 zakłady lub przedsiębiorstwa wykonujące następujące czynności:

- a) unieszkodliwianie w miejscu wytwarzania własnych odpadów niebędących niebezpiecznymi; lub
- b) odzysk odpadów.

▼ B*Artykuł 25***Warunki zwolnienia**

1. Jeżeli państwo członkowskie chce skorzystać ze zwolnień na mocy art. 24, ustanawia ono, w odniesieniu do każdego rodzaju działalności, ogólne zasady określające rodzaje i ilości odpadów, jakie mogą być objęte zwolnieniem, oraz metodę przetwarzania, jaka ma być zastosowana.

Zasady te powinny być zaprojektowane w sposób zapewniający, aby odpady były przetwarzane zgodnie z art. 13. W przypadku procesów unieszkodliwiania, o których mowa w art. 24 lit. a), zasady te powinny uwzględnić najlepsze dostępne techniki.

2. Oprócz zasad ogólnych przewidzianych w ust. 1, państwa członkowskie ustanawiają szczegółowe warunki zwolnień w zakresie odpadów niebezpiecznych, obejmujących rodzaje działalności, jak również wszelkie inne konieczne wymogi prowadzenia różnych form odzysku odpadów, a także, tam gdzie to istotne, dopuszczalne wielkości zawartości substancji niebezpiecznych w odpadach oraz dopuszczalne wielkości emisji.

3. Państwa członkowskie informują Komisję o zasadach ogólnych ustanowionych zgodnie z ust. 1 i 2.

*Artykuł 26***Rejestracja**

O ile poniżej wymienione podmioty nie podlegają wymogom uzyskania zezwolenia, państwa członkowskie zapewniają, aby właściwy organ prowadził rejestr:

- a) zakładów lub przedsiębiorstw zajmujących się zawodowo zbieraniem lub transportem odpadów;
- b) dealerów lub brokerów; oraz
- c) zakładów lub przedsiębiorstw, które podlegają zwolnieniom z wymogów posiadania zezwoleń zgodnie z art. 24.

W przypadkach gdy jest to możliwe, istniejące rejestry prowadzone przez właściwe organy są wykorzystywane do uzyskania istotnych informacji dotyczących takiego procesu rejestracji w celu ograniczenia wymogów administracyjnych.

*Artykuł 27***Standardy minimalne****▼ M4**

1. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 38a w celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy przez określenie minimalnych standardów technicznych dla czynności przetwarzania, w tym sortowania i recyklingu odpadów, wymagających zezwolenia na mocy art. 23, w przypadkach gdy istnieją dowody, że takie standardy minimalne mogą przynieść korzyści w kategoriach ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska.

▼ B

2. Takie standardy minimalne obejmują wyłącznie te czynności przetwarzania odpadów, które nie są objęte zakresem stosowania dyrektywy 96/61/WE lub nie nadają się do objęcia zakresem stosowania tej dyrektywy.

3. Takie standardy minimalne:

- a) dotyczą głównych oddziaływań na środowisko danej czynności przetwarzania odpadów;
- b) zapewniają przetwarzanie odpadów zgodnie z art. 13;

▼ B

- c) uwzględniają najlepsze dostępne techniki; oraz
- d) w odpowiednich przypadkach, obejmują elementy jakości przetwarzania i wymogów technologicznych.

▼ M4

4. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 38a w celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy przez określenie minimalnych standardów dla czynności wymagających rejestracji na mocy art. 26 lit. a) i b), w przypadkach gdy istnieją dowody, że takie standardy minimalne mogą przynieść korzyści w kategoriach ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska lub zapobiegania zakłóceniom rynku wewnętrznego.

▼ B

ROZDZIAŁ V

PLANY I PROGRAMY

*Artykuł 28***Plany gospodarki odpadami**

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby ich właściwe organy opracowały co najmniej jeden plan gospodarki odpadami zgodnie z art. 1, 4, 13 i 16.

Plany te z osobna lub łącznie pokrywają cały obszar geograficzny danego państwa członkowskiego.

2. Plany gospodarki odpadami, zawierają analizę bieżącej sytuacji w zakresie gospodarowania odpadami na danym obszarze geograficznym, jak również określają środki, jakie należy zastosować, aby udoskonalić racjonalne z punktu widzenia środowiska przygotowanie do ponownego użycia, recyklingu, odzysku oraz unieszkodliwiania odpadów i ocenę tego, w jaki sposób plan wspiera realizację celów i przepisów niniejszej dyrektywy.

3. Plan gospodarki odpadami zawiera, w odpowiednich przypadkach i z uwzględnieniem poziomu geograficznego i pokrycia danego obszaru planowania, przynajmniej następujące informacje:

- a) rodzaj, ilość i źródło odpadów powstających na danym terytorium; odpady, które prawdopodobnie zostaną przemieszczone poza terytorium kraju lub na nie, a także ocenę kształtowania się strumieni odpadów w przyszłości;

▼ M4

- b) istniejące główne instalacje unieszkodliwiania i odzysku odpadów, w tym wszelkie szczególne rozwiązania dotyczące olejów odpadowych, odpadów niebezpiecznych, odpadów zawierających znaczne ilości surowców krytycznych lub strumieni odpadów objętych szczegółowymi przepisami unijnymi;
- c) ocenę potrzeby zamknięcia istniejących obiektów gospodarowania odpadami i potrzeby stworzenia dodatkowej infrastruktury gospodarowania odpadami zgodnie z art. 16.

Państwa członkowskie zapewniają przeprowadzenie oceny inwestycji i innych środków finansowych, w tym dla władz lokalnych, niezbędnych do zaspokojenia tych potrzeb. Ocenę tę włącza się do odpowiednich planów gospodarki odpadami lub do innych dokumentów strategicznych obejmujących całe terytorium danego państwa członkowskiego;

- a) informacje o środkach służących osiągnięciu celów określonych w art. 5 ust. 3a dyrektywy 1999/31/WE lub w innych dokumentach strategicznych obejmujących całe terytorium danego państwa członkowskiego;

▼ M4

- cb) ocenę istniejących systemów zbierania odpadów, w tym materialnego i terytorialnego zakresu selektywnej zbiórki oraz środków służących poprawie jego funkcjonowania, a także wszelkich odstępstw przyznanych zgodnie z art. 10 ust. 3, oraz potrzeby stworzenia nowych systemów zbierania;

▼ B

- d) w razie potrzeby wystarczające informacje dotyczące kryteriów lokalizacji do celów identyfikacji obiektów oraz wydolności przyszłych instalacji do unieszkodliwiania lub większych instalacji do odzysku;
- e) ogólną politykę w sprawie gospodarowania odpadami, wraz z planowanymi technologiami i metodami gospodarowania odpadami lub polityki w sprawie odpadów powodujących konkretne problemy w gospodarowaniu odpadami;

▼ M4

- f) środki na rzecz zwalczania wszelkich form zaśmiecania i zapobiegania im oraz uprzątnięcia wszystkich rodzajów odpadów;
- g) odpowiednie jakościowe lub ilościowe wskaźniki i cele, w tym dotyczące ilości wytworzonych odpadów i ich przetwarzania oraz odpadów komunalnych unieszkodliwianych lub poddawanych procesowi odzysku energii.

▼ B

4. Plan gospodarki odpadami może zawierać, z uwzględnieniem poziomu geograficznego i pokrycia danego obszaru planowania, następujące informacje:

- a) aspekty organizacyjne związane z gospodarowaniem odpadami, w tym również opis podziału odpowiedzialności między podmioty publiczne i prywatne zajmujące się gospodarowaniem odpadami;
- b) ocenę użyteczności i przydatności stosowania instrumentów ekonomicznych i innych do rozwiązywania problemów związanych z odpadami, z uwzględnieniem potrzeby utrzymywania niezakłóconego funkcjonowania rynku wewnętrznego;
- c) wykorzystywanie kampanii informacyjnych i kierowanie informacji do ogółu społeczeństwa lub konkretnej grupy konsumentów;
- d) skażone w przeszłości miejsca unieszkodliwiania odpadów i środki dla ich przywrócenia do poziomu wymagań prawnych.

▼ M4

5. Plany gospodarki odpadami są zgodne z wymogami dotyczącymi planowania gospodarowania odpadami, określonymi w art. 14 dyrektywy 94/62/WE, celami określonymi w art. 11 ust. 2 i 3 niniejszej dyrektywy oraz z wymogami art. 5 dyrektywy 1999/31/WE, a do celów zapobiegania zaśmiecaniu – z wymogami określonymi w art. 13 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE ⁽¹⁾ i art. 11 dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiająca ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) (Dz.U. L 164 z 25.6.2008, s. 19).

⁽²⁾ Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1).

▼ B*Artykuł 29***Programy zapobiegania powstawaniu odpadów****▼ M4**

1. Państwa członkowskie opracowują programy zapobiegania powstawaniu odpadów określające przynajmniej środki zapobiegania powstawaniu odpadów określone w art. 9 ust. 1, zgodnie z art. 1 i 4.

Programy te włącza się do planów gospodarki odpadami, wymaganych na mocy art. 28, albo – w stosownych przypadkach – do innych programów dotyczących polityki ochrony środowiska, lub funkcjonują one jako odrębne programy. Jeżeli taki program włączono do planu gospodarki odpadami lub do tych innych programów, cele i środki dotyczące zapobiegania powstawaniu odpadów muszą być wyraźnie wskazane.

2. Opracowując takie programy, państwa członkowskie w stosownych przypadkach opisują wkład instrumentów i środków wymienionych w załączniku IVa w zapobieganie powstawaniu odpadów i oceniają użyteczność przykładowych środków wskazanych w załączniku IV lub innych stosownych środków. W programach należy również opisać istniejące środki zapobiegania powstawaniu odpadów oraz ich wkład w zapobieganie powstawaniu odpadów.

▼ B

Celem takich celów i środków jest przerwanie powiązania pomiędzy wzrostem gospodarczym a wpływem na środowisko związanym z wytwarzaniem odpadów.

▼ M6

2a. Państwa członkowskie przyjmują specjalne programy zapobiegania powstawaniu odpadów żywności, które mogą być przedstawiane jako część ich programów zapobiegania powstawaniu odpadów.

▼ M4

▼ B

5. Komisja tworzy system wymiany informacji na temat najlepszych praktyk w dziedzinie zapobiegania powstawaniu odpadów oraz opracowuje wytyczne, aby pomóc państwom członkowskim w przygotowaniu tych programów.

▼ M6*Artykuł 29a***Programy zapobiegania powstawaniu odpadów żywności**

1. Państwa członkowskie dokonują oceny swoich programów zapobiegania powstawaniu odpadów żywności oraz dostosowują je w celu osiągnięcia celów przewidzianych w art. 9a ust. 4. Programy te zawierają co najmniej środki określone w art. 9 ust. 1 i w art. 9a ust. 1 oraz, w stosownych przypadkach, środki wymienione w załącznikach IV i IVa i zostają przekazane Komisji do dnia 17 października 2027 r.

2. Każde państwo członkowskie wyznacza właściwe organy odpowiedzialne za koordynację środków zapobiegania powstawaniu odpadów żywności, o których mowa w art. 9a ust. 1, wdrożonych z myślą o osiągnięciu celu określonego w art. 9a ust. 4, oraz informuje o tym Komisję do dnia 17 stycznia 2026 r. Następnie Komisja publikuje te informacje na odpowiedniej stronie internetowej.

▼ B*Artykuł 30***Ocena i przegląd planów i programów**

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby plany gospodarki odpadami i programy zapobiegania powstawaniu odpadów były oceniane przynajmniej co sześć lat i zmieniane stosownie do potrzeb, a w odpowiednich przypadkach zgodnie z art. 9 i 11.

▼ M4

2. Europejska Agencja Ochrony Środowiska co dwa lata publikuje sprawozdanie zawierające przegląd postępów poczynionych w realizacji i wdrażaniu programów zapobiegania powstawaniu odpadów, w tym ocenę postępów w zapobieganiu powstawaniu odpadów w poszczególnych państwach członkowskich i w Unii jako całości, a także w oddzieleniu wytwarzania odpadów od wzrostu gospodarczego i w przechodzeniu na gospodarkę o obiegu zamkniętym.

▼ B*Artykuł 31***Udział społeczeństwa**

Państwa członkowskie zapewniają, by zainteresowane strony i organy oraz ogół społeczeństwa miały możliwość udziału w opracowywaniu planów gospodarki odpadami i programów zapobiegania powstawaniu odpadów oraz by miały dostęp do opracowanych już planów i programów, zgodnie z dyrektywą 2003/35/WE lub, jeżeli ma to zastosowanie, dyrektywą 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko ⁽¹⁾. Państwa członkowskie zamieszczają te plany i programy w dostępnym publicznie portalu internetowym.

*Artykuł 32***Współpraca**

Państwa członkowskie współpracują, w odpowiednich przypadkach, z innymi zainteresowanymi państwami członkowskimi i z Komisją w celu sporządzenia planów gospodarki odpadami i programów zapobiegania powstawaniu odpadów, zgodnie z art. 28 i 29.

*Artykuł 33***Informacje, które mają zostać przedłożone Komisji**

1. Państwa członkowskie informują Komisję o planach gospodarki odpadami i programach zapobiegania powstawaniu odpadów, o których mowa w art. 28 i 29, po ich przyjęciu oraz o wszelkich znaczących zmianach tych planów i programów.

▼ M4

2. Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu ustanowienia formatu zawiadomienia o przyjęciu i istotnych zmianach planów gospodarki odpadami i programów zapobiegania powstawaniu odpadów. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 39 ust. 2.

⁽¹⁾ Dz.U. L 197 z 21.7.2001, s. 30.

▼BROZDZIAŁ VI
INSPEKCJE I DOKUMENTACJA*Artykuł 34***Inspekcje**

1. Zakłady lub przedsiębiorstwa, które dokonują procesów przetwarzania odpadów, zakłady lub przedsiębiorstwa, które zawodowo zajmują się zbieraniem lub transportem odpadów, brokerzy i dealerzy oraz zakłady lub przedsiębiorstwa produkujące odpady niebezpieczne podlegają odpowiednim okresowym kontrolom, przeprowadzanym przez właściwe organy.
2. Kontrole dotyczące procesów zbierania i transportu obejmują miejsce pochodzenia, charakter, ilość i miejsce przeznaczenia zbieranych i transportowanych odpadów.
3. Państwa członkowskie mogą uwzględnić rejestracje uzyskane w ramach wspólnotowego systemu ekozarządzania i audytu (EMAS), w szczególności w odniesieniu do częstotliwości i intensywności inspekcji.

*Artykuł 35***Prowadzenie ewidencji****▼M4**

1. Zakłady i przedsiębiorstwa, o których mowa w art. 23 ust. 1, wytwórcy odpadów niebezpiecznych oraz zakłady i przedsiębiorstwa, które zawodowo zajmują się zbieraniem lub transportem odpadów niebezpiecznych lub funkcjonują jako dealerzy i brokerzy odpadów niebezpiecznych, prowadzą w porządku chronologicznym ewidencję:
 - a) ilości, charakteru, miejsca pochodzenia tych odpadów oraz ilości produktów i materiałów powstałych w wyniku przygotowania do ponownego użycia, recyklingu lub innych procesów odzysku; oraz
 - b) w odpowiednich przypadkach, miejsca przeznaczenia, częstotliwości zbierania, sposobu transportu oraz przewidywanej metody przetwarzania odpadów.

Udostępniają one te dane właściwym organom za pośrednictwem elektronicznego rejestru lub rejestrów, które mają być ustanowione zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu.

▼B

2. W przypadku odpadów niebezpiecznych dokumentację należy przechowywać przez co najmniej trzy lata, z wyłączeniem zakładów i przedsiębiorstw transportujących odpady niebezpieczne, które muszą przechowywać taką dokumentację przez co najmniej 12 miesięcy.

Dowody przeprowadzenia czynności gospodarowania odpadami muszą być dostarczone na żądanie właściwych organów lub poprzedniego posiadacza.

3. Państwa członkowskie mogą również wymagać, aby wytwórcy odpadów innych niż niebezpieczne stosowali się do przepisów zawartych w ust. 1 i 2.

▼ M4

4. Państwa członkowskie tworzą elektroniczny rejestr lub skoordynowane rejestry w celu ewidencji danych dotyczących odpadów niebezpiecznych, o których mowa w ust. 1, obejmujące swym zakresem całe terytorium geograficzne danego państwa członkowskiego. Państwa członkowskie mogą utworzyć takie rejestry dla innych strumieni odpadów, w szczególności dla strumieni odpadów, dla których cele ustanowione są w aktach ustawodawczych Unii. Państwa członkowskie wykorzystują dane dotyczące odpadów zgłoszone przez zakłady przemysłowe w Europejskim Rejestrze Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń ustanowionym na mocy rozporządzenia (WE) nr 166/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾.

5. Komisja może przyjąć akty wykonawcze w celu ustanowienia minimalnych warunków prowadzenia takich rejestrów. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą określoną w art. 39 ust. 2.

▼ B*Artykuł 36***Egzekwowanie i sankcje****▼ M4**

1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki zakazujące porzucania odpadów, wyrzucania ich w miejscach niedozwolonych lub niekontrolowanego gospodarowania nimi, w tym zaśmiecania.

▼ B

2. Państwa członkowskie określają przepisy dotyczące sankcji stosowanych w przypadku naruszeń przepisów niniejszej dyrektywy, a także stosują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wykonania. Sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.

ROZDZIAŁ VII

PRZEPISY KOŃCOWE**▼ M4***Artykuł 37***Sprawozdawczość**

1. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji dane dotyczące wdrażania art. 11 ust. 2 lit. a)–e) oraz art. 11 ust. 3 za każdy rok kalendarzowy.

Państwa członkowskie zgłaszają te dane drogą elektroniczną, w terminie 18 miesięcy od zakończenia roku sprawozdawczego, którego dotyczą zebrane dane. Dane są zgłaszane w formacie określonym przez Komisję zgodnie z ust. 7 niniejszego artykułu.

Pierwszy okres sprawozdawczy rozpoczyna się w pierwszym pełnym roku kalendarzowym po przyjęciu aktu wykonawczego określającego format zgłaszania danych zgodnie z ust. 7 niniejszego artykułu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 166/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 stycznia 2006 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń i zmieniające dyrektywę Rady 91/689/EWG i 96/61/WE (Dz.U. L 33 z 4.2.2006, s. 1).

▼ M4

2. Do celów sprawdzenia zgodności z art. 11 ust. 2 lit. b) państwa członkowskie zgłaszają ilość odpadów wykorzystanych do wypełniania wyrobisk i w innych operacjach odzysku materiałów oddzielnie od ilości odpadów przygotowanych do ponownego użycia lub poddanych recyklingowi. Państwa członkowskie zgłaszają ponowne przetwarzanie odpadów na materiały, które mają być wykorzystane do wypełniania wyrobisk jako wypełnianie wyrobisk.

Do celów sprawdzenia zgodności z art. 11 ust. 2 lit. c)–e) i art. 11 ust. 3 państwa członkowskie zgłaszają ilość odpadów przygotowanych do ponownego użycia oddzielnie od ilości odpadów poddanych recyklingowi.

3. ► **M6** Państwa członkowskie co roku zgłaszają Europejskiej Agencji Środowiska dane dotyczące wykonania art. 9 ust. 4 oraz dane, o których mowa w art. 22c ust. 12, art. 22c ust. 18 lit. a) i art. 22c ust. 20. Państwa członkowskie co roku zgłaszają Komisji dane dotyczące wykonania art. 9a ust. 2. ◀

Państwa członkowskie zgłaszają te dane drogą elektroniczną w terminie 18 miesięcy od zakończenia roku sprawozdawczego, którego dotyczą zebrane dane. Dane są zgłaszane w formacie określonym przez Komisję zgodnie z ust. 7 niniejszego artykułu.

Pierwszy okres sprawozdawczy rozpoczyna się w pierwszym pełnym roku kalendarzowym po przyjęciu aktu wykonawczego określającego format zgłaszania danych zgodnie z ust. 7 niniejszego artykułu.

4. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji za każdy rok kalendarzowy dane o mineralnych lub syntetycznych olejach smarowych lub przemysłowych wprowadzanych do obrotu oraz o zebranych selektywnie i przetworzonych olejach odpadowych.

Państwa członkowskie zgłaszają te dane drogą elektroniczną w terminie 18 miesięcy od zakończenia roku sprawozdawczego, dla którego dane zostały zebrane. Dane są zgłaszane w formacie określonym przez Komisję zgodnie z ust. 7.

Pierwszy okres sprawozdawczy rozpoczyna się w pierwszym pełnym roku kalendarzowym po przyjęciu aktu wykonawczego określającego format zgłaszania danych zgodnie z ust. 7.

5. Do danych zgłaszanych zgodnie z niniejszym artykułem państwa członkowskie dołączają sprawozdanie z kontroli jakości oraz sprawozdanie na temat środków podjętych zgodnie z art. 11a ust. 3 i 8, w stosownych przypadkach zawierające szczegółowe informacje o średnich wskaźnikach strat. Informacje te są zgłaszane w formacie zgłaszania danych określonym przez Komisję zgodnie z ust. 7 niniejszego artykułu.

▼ M6

5a. Państwa członkowskie udostępniają publicznie sprawozdania z kontroli jakości w odniesieniu do art. 9 ust. 2 po dokonaniu oceny, czy ujawnienie nie osłabi ochrony poufnych informacji handlowych.

▼ M4

6. Komisja dokonuje przeglądu danych zgłoszonych zgodnie z niniejszym artykułem i publikuje sprawozdanie dotyczące wyników tego przeglądu. Sprawozdanie to obejmuje ocenę organizacji gromadzenia danych, źródeł danych i metodyki stosowanej przez państwa członkowskie, jak również kompletności, rzetelności, aktualności oraz spójności tych danych. Ocena może zawierać konkretne zalecenia dotyczące usprawnień. Sprawozdanie to jest sporządzane po pierwszym zgłoszeniu danych przez państwa członkowskie, a następnie co cztery lata.

▼ M6

7. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające format zgłaszania danych, o których mowa w ust. 1, 3, 4 i 5 niniejszego artykułu. Do celów składania sprawozdań z wykonania art. 11 ust. 2 lit. a) i b) państwa członkowskie stosują format określony w decyzji wykonawczej Komisji z dnia 18 kwietnia 2012 r. ustanawiającej kwestionariusz na potrzeby sprawozdań państw członkowskich z wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE w sprawie odpadów. Do celów zgłaszania danych dotyczących odpadów żywności przy opracowywaniu formatu zgłaszania danych uwzględnia się metodę opracowaną zgodnie z art. 9a ust. 3. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 39 ust. 2 niniejszej dyrektywy.

▼ M4*Artykuł 38***Wymiana informacji i najlepszych praktyk, interpretacja i dostosowanie do postępu technicznego**

1. Komisja organizuje regularną wymianę informacji i najlepszych praktyk między państwami członkowskimi, w tym, w stosownych przypadkach, z udziałem organów regionalnych i lokalnych, dotyczącą praktycznego wdrażania i egzekwowania wymogów niniejszej dyrektywy, w tym:

- a) stosowania zasad obliczania określonych w art. 11a oraz opracowywania środków i systemów śledzenia strumieni odpadów komunalnych od sortowania do recyklingu;
- b) odpowiedniego zarządzania, egzekwowania i współpracy transgranicznej;
- c) innowacji w dziedzinie gospodarowania odpadami;
- d) krajowych kryteriów dotyczących produktu ubocznego oraz zniesienia statusu odpadu, o których mowa w art. 5 ust. 3 i w art. 6 ust. 3 i 4, z wykorzystaniem ogólnounijnego rejestru elektronicznego, który ma zostać utworzony przez Komisję;
- e) instrumentów ekonomicznych i innych środków stosowanych zgodnie z art. 4 ust. 3, aby wspierać osiągnięcie celów określonych w tym artykule;
- f) środków określonych w art. 8 ust. 1 i 2;
- g) zapobiegania powstawaniu odpadów i tworzenia systemów sprzyjających ponownemu użyciu i wydłużaniu okresu żywotności;

▼ **M4**

- h) wdrażania obowiązków dotyczących selektywnej zbiórki;
- i) instrumentów i zachęt do osiągnięcia celów określonych w art. 11 ust. 2 lit. c), d) i e);

Komisja podaje do wiadomości publicznej wyniki tej wymiany informacji i najlepszych praktyk.

2. Komisja może opracować wytyczne dotyczące interpretacji wymogów określonych w niniejszej dyrektywie, w tym definicji odpadów, zapobiegania, ponownego użycia, przygotowania do ponownego użycia, odzysku, recyklingu i unieszkodliwiania, oraz dotyczące stosowania zasad obliczania określonych w art. 11a.

Komisja opracowuje wytyczne dotyczące definicji odpadów komunalnych i wypełniania wyrobisk.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 38a zmieniających niniejszą dyrektywę poprzez określenie stosowania wzoru dla spalarni, o którym mowa w załączniku II pkt R1. Można uwzględnić lokalne warunki klimatyczne, jak np. bardzo niskie temperatury i zapotrzebowanie na energię cieplną, o ile mają one wpływ na ilość energii, która może zostać technicznie wykorzystana lub wyprodukowana w postaci energii elektrycznej, cieplnej, chłodniczej lub pary technologicznej. Można również uwzględnić lokalne warunki regionów najbardziej oddalonych, o których mowa w art. 349 akapit trzeci Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, i terytoriów, o których mowa w art. 25 Aktu o przystąpieniu z 1985 r.

3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 38a w celu zmiany załączników IV i V w świetle postępu naukowego i technicznego.

Artykuł 38a

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

▼ **M6**

2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 7 ust. 1, art. 9a ust. 3, art. 11a ust. 10, art. 27 ust. 1 i 4 oraz art. 38 ust. 2 i 3, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 4 lipca 2018 r. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 22a ust. 5, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 17 kwietnia 2027 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 7 ust. 1, art. 9a ust. 3, art. 11a ust. 10, art. 22a ust. 5, art. 27 ust. 1 i 4 oraz art. 38 ust. 2 i 3, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.

▼ M4

4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa ⁽¹⁾.

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

▼ M6

6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 7 ust. 1, art. 9a ust. 3, art. 11a ust. 10, art. 22a ust. 5, art. 27 ust. 1 i 4 oraz art. 38 ust. 2 i 3 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

▼ M4*Artykuł 39***Procedura komitetowa**

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ⁽²⁾.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

W przypadku gdy komitet nie wyda żadnej opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

▼ B*Artykuł 40***Transpozycja**

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy nie później niż do dnia 12 grudnia 2010 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

▼B

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych przez nie w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

*Artykuł 41***Uchylenie i przepisy przejściowe**

Niniejszym uchyla się dyrektywy 75/439/EWG, 91/689/EWG i 2006/12/WE ze skutkiem od 12 grudnia 2010 r.

Od 12 grudnia 2008 r. obowiązują jednak następujące zmiany:

a) art. 10 ust. 4 dyrektywy 75/439/WE otrzymuje brzmienie:

„4. Metoda referencyjna pomiaru zawartości PCB/PCT w olejach odpadowych ustalana jest przez Komisję. Środek ten, mający na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 18 ust. 4 dyrektywy 2006/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 w sprawie odpadów (*).

(*) Dz.U. L 114 z 27.4.2006, s. 9.”;

b) w dyrektywie 91/689/EWG wprowadza się następujące zmiany:

(i) art. 1 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do celów niniejszej dyrektywy »odpady niebezpieczne« oznaczają:

— odpady zaklasyfikowane jako odpady niebezpieczne zawarte w wykazie ustanowionym decyzją Komisji 2000/532/WE (*) na podstawie załącznika I i II do niniejszej dyrektywy. Odpady te muszą mieć co najmniej jedną z właściwości wymienionych w załączniku III. W wykazie tym uwzględnia się pochodzenie i skład odpadów oraz, w razie potrzeby, dopuszczalne wartości stężenia. Wykaz ten jest poddawany okresowemu przeglądowi i, w razie konieczności, zmieniany. Środki te mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 18 ust. 4 dyrektywy 2006/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie odpadów (**).

— wszelkie inne odpady, uznawane przez państwo członkowskie za wykazujące którąkolwiek z właściwości wymienionych w załączniku III. Takie przypadki należy zgłaszać Komisji i wprowadzać zmiany w celu dostosowania wykazu. Środki te mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 18 ust. 4 dyrektywy 2006/12/WE.

(*) Dz.U. L 226 z 6.9.2000, s. 3.

(**) Dz.U. L 114 z 27.4.2006, s. 9.”;

▼ B

(ii) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 9

Środki konieczne do dostosowania załączników do niniejszej dyrektywy do postępu naukowo-technicznego oraz do wprowadzenia zmian w wykazie odpadów, o którym mowa w art. 1 ust. 4, mające na celu zmianę innych niż istotne elementów niniejszej dyrektywy, m.in. poprzez jej uzupełnienie, są przyjmowane zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 18 ust. 4 dyrektywy 2006/12/WE.”;

c) w dyrektywie 2006/12/WE wprowadza się następujące zmiany:

(i) art. 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do celów ust. 1 lit. a) zastosowanie ma decyzja Komisji 2000/532/WE (*) zawierająca wykaz odpadów należących do kategorii wymienionych w załączniku I do niniejszej dyrektywy. Wykaz ten jest poddawany okresowemu przeglądowi i, w razie konieczności, zmieniany. Środki mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 18 ust. 4.

(*) Dz.U. L 226 z 6.9.2000, s. 3.”;

(ii) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 17

Środki niezbędne do dostosowania niniejszych załączników do postępu naukowo-technicznego, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 18 ust. 4.”;

(iii) art. 18 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.”.

Odesłania do uchylonych dyrektyw uznaje się za odesłania do niniejszej dyrektywy i odczytuje się je zgodnie z tabelą korelacji przedstawioną w załączniku V.

▼ M6

Od dnia 17 kwietnia 2029 r. art. 22a, 22b, 22c i 22d mają zastosowanie do przedsiębiorstw, które zatrudniają mniej niż 10 osób i których roczny obrót i bilans nie przekraczają 2 mln EUR.

▼ M6*Artykuł 41a***Przegląd**

Do dnia 31 grudnia 2029 r. Komisja dokona oceny niniejszej dyrektywy oraz dyrektywy 1999/31/WE. Ocena obejmuje między innymi:

- a) skuteczność odpowiedzialności finansowej i organizacyjnej systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta w odniesieniu do wyrobów włókienniczych, wyrobów zawierających materiały włókiennicze i wyrobów obuwniczych wymienionych w załączniku IVc, ustanowionych na podstawie niniejszej dyrektywy, jeżeli chodzi o pokrywanie kosztów wynikających ze stosowania wymogów określonych w niniejszej dyrektywie, w tym ocenę możliwości wymagania wkładu finansowego od podmiotów zajmujących się przygotowaniem do ponownego użycia do celów komercyjnych, w szczególności od większych podmiotów;
- b) możliwość wyznaczenia celów w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów z wyrobów włókienniczych, ich zbierania, przygotowania do ponownego użycia oraz recyklingu;
- c) możliwość wprowadzenia uprzedniego sortowania zmieszanych odpadów komunalnych w celu zapobiegania powstawaniu odpadów, które mogą być odzyskiwane do celów przygotowania do ponownego użycia lub do celów recyklingu, a nie przeznaczane do spalania lub składowania.

Komisja przedstawia sprawozdanie z głównych wniosków z tej oceny Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. W stosownym przypadku Komisja dołącza do sprawozdania wnioski ustawodawczy.

▼ B*Artykuł 42***Wejście w życie**

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

*Artykuł 43***Adresaci**

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

▼B*ZALĄCZNIK I***PROCESY UNIESZKODLIWIANIA**

- D 1 Składowanie w gruncie lub na powierzchni ziemi (np. składowiska itp.).
- D 2 Przetwarzanie w glebie i ziemi (np. biodegradacja odpadów płynnych lub szlamów w glebie i ziemi itd.).
- D 3 Głębokie zatłaczanie (np. zatłaczanie odpadów w postaci umożliwiającej pompowanie do odwiertów, wysadów solnych lub naturalnie powstających komór itd.).
- D 4 Retencja powierzchniowa (np. umieszczanie odpadów ciekłych i szlamów w dołach, poletkach osadowych lub lagunach itd.).
- D 5 Składowanie na składowiskach w sposób celowo zaprojektowany (np. umieszczanie w uszczelnionych oddzielnych komorach, przykrytych i izolowanych od siebie wzajemnie i od środowiska, itd.).
- D 6 Odprowadzanie do wód z wyjątkiem mórz/oceanów.
- D 7 Odprowadzanie do mórz/oceanów, w tym lokowanie na dnie mórz.
- D 8 Obróbka biologiczna, niewymieniona w innym punkcie niniejszego załącznika, w wyniku której powstają ostateczne związki lub mieszanki, które są usuwane za pomocą któregośkolwiek spośród procesów wymienionych w punktach D 1–D 12.
- D 9 Obróbka fizyczno-chemiczna, niewymieniona w innym punkcie niniejszego załącznika, w wyniku której powstają ostateczne związki lub mieszanki usuwane za pomocą któregośkolwiek spośród procesów wymienionych w punktach D 1–D 12 (np. odparowanie, suszenie, kalcynacja itp.).
- D 10 Przekształcanie termiczne na lądzie.
- D 11 Przekształcanie termiczne na morzu (*).
- D 12 Trwałe składowanie (np. umieszczanie pojemników w kopalniach itd.).
- D 13 Sporządzanie mieszanki lub mieszanie przed poddaniem odpadów któremukolwiek z procesów wymienionych w punktach D 1–D 12 (**).
- D 14 Przepakowywanie przed poddaniem któremukolwiek z procesów wymienionych w punktach D 1–D 13.
- D 15 Magazynowanie poprzedzające którykolwiek z procesów wymienionych w punktach D 1–D 14 (z wyjątkiem tymczasowego magazynowania, przed zbieraniem, w miejscu gdzie odpady są wytwarzane (***)).

(*) Ten proces jest zabroniony na mocy przepisów UE i konwencji międzynarodowych.

(**) Jeżeli nie istnieje inny właściwy kod D, mogą tu być uwzględnione procesy wstępne poprzedzające unieszkodliwienie, w tym wstępna obróbka, jak np. sortowanie, kruszenie, zagęszczanie, granulacja, suszenie, rozdrabnianie, kondycjonowanie lub separacja przed poddaniem któremukolwiek spośród procesów wymienionych w pkt D 1–D 12.

(***) Tymczasowe magazynowanie oznacza wstępne magazynowanie zgodne z art. 3 pkt 10.

▼ B**ZAŁĄCZNIK II****PROCESY ODZYSKU**

R 1 Wykorzystanie głównie jako paliwa lub innego środka wytwarzania energii (*)

R 2 Odzysk/regeneracja rozpuszczalników

▼ M4

R 3 Recykling/odzysk substancji organicznych, które nie są stosowane jako rozpuszczalniki (w tym kompostowanie i inne biologiczne procesy przekształcania) (**)

R 4 Recykling/odzysk metali i związków metali (***)

R 5 Recykling/odzysk innych materiałów nieorganicznych (****)

▼ B

R 6 Regeneracja kwasów lub zasad

(*) Pozycja ta obejmuje obiekty przekształcania termicznego przeznaczone wyłącznie do przetwarzania komunalnych odpadów stałych, pod warunkiem że ich efektywność energetyczna jest równa lub większa niż:

— 0,60 dla działających instalacji, które otrzymały zezwolenie zgodnie ze stosowanymi przepisami wspólnotowymi obowiązującymi przed dniem 1 stycznia 2009 r.,

— 0,65 dla instalacji, które otrzymały zezwolenie po dniu 31 grudnia 2008 r., przy zastosowaniu następującego wzoru:

$$\text{Efektywność energetyczna} = (E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f))$$

gdzie:

E_p oznacza ilość energii produkowanej rocznie jako energia cieplna lub elektryczna. Oblicza się ją przez pomnożenie ilości energii elektrycznej przez 2,6 a energii cieplnej wyprodukowanej w celach komercyjnych przez 1,1 (GJ/rok).

E_f oznacza ilość energii wprowadzanej rocznie do systemu, pochodzącej ze spalania paliw biorących udział w wytwarzaniu pary (GJ/rok).

E_w oznacza roczną ilość energii zawartej w przetwarzanych odpadach, obliczanej przy zastosowaniu dolnej wartości opałowej odpadów (GJ/rok).

E_i oznacza roczną ilość energii wprowadzanej z zewnątrz z wyłączeniem E_w i E_f (GJ/rok).

0,97 jest współczynnikiem uwzględniającym straty energii przez popiół denny i promieniowanie.

Wzór ten stosowany jest zgodnie z dokumentem referencyjnym dotyczącym najlepszych dostępnych technik dla termicznego przekształcania odpadów.

► **M2** Wynik wzoru na efektywność energetyczną mnoży się przez współczynnik korekcyjny związany z klimatem CCF, jak pokazano poniżej:

1. CCF dla działających instalacji, które otrzymały zezwolenie zgodnie z prawodawstwem unijnym obowiązującym przed dniem 1 września 2015 r.

$$\text{CCF} = 1, \text{ jeżeli } \text{HDD} \geq 3\,350$$

$$\text{CCF} = 1,25, \text{ jeżeli } \text{HDD} \leq 2\,150$$

$$\text{CCF} = - (0,25/1\,200) \times \text{HDD} + 1,698, \text{ kiedy } 2\,150 < \text{HDD} < 3\,350$$

2. CCF dla instalacji, które otrzymały zezwolenie po dniu 31 sierpnia 2015 r., oraz dla instalacji, o których mowa w pkt 1, po dniu 31 grudnia 2029 r.:

$$\text{CCF} = 1, \text{ jeżeli } \text{HDD} \geq 3\,350$$

$$\text{CCF} = 1,12, \text{ jeżeli } \text{HDD} \leq 2\,150$$

$$\text{CCF} = - (0,12/1\,200) \times \text{HDD} + 1,335, \text{ kiedy } 2\,150 < \text{HDD} < 3\,350$$

(Uzyskaną wartość CCF zaokrągla się do trzech miejsc po przecinku).

► **C2** Za wartość HDD (stopniodni grzania) należy uznać średnią wartości rocznych HDD dla lokalizacji obiektów przekształcania termicznego z 20 kolejnych lat przed rokiem, za który oblicza się CCF. Aby obliczyć wartość HDD, należy zastosować poniższą metodę ustanowioną przez Eurostat: $\text{HDD} = (18 \text{ °C} - T_m) \times d$, jeżeli T_m nie przekracza 15 °C (wartość progowa dla ogrzewania), oraz zero, jeżeli T_m wynosi powyżej 15 °C , przy czym T_m jest to średnia $(T_{\min} + T_{\max})/2$ temperatura zewnętrzna z okresu d dni. Obliczenia należy wykonywać codziennie ($d = 1$), sumując wyniki do roku. ◀ ◀

(**) W tym przygotowanie do ponownego użycia, zgazowanie i piroliza z wykorzystaniem tych składników jako odczynników chemicznych oraz odzysk materii organicznej polegający na wypełnianiu wyrobisk.

(***) W tym przygotowywanie do ponownego użycia.

(****) W tym przygotowanie do ponownego użycia, recykling nieorganicznych materiałów budowlanych, odzysk materiałów nieorganicznych polegający na wypełnianiu wyrobisk i oczyszczanie gleby prowadzące do jej odzysku.

▼ B

- R 7 Odzysk składników stosowanych do redukcji zanieczyszczeń
- R 8 Odzysk składników z katalizatorów
- R 9 Powtórna rafinacja lub inne sposoby ponownego użycia olejów
- R 10 Obróbka na powierzchni ziemi przynosząca korzyści w rolnictwa lub poprawę stanu środowiska
- R 11 Wykorzystywanie odpadów uzyskanych w wyniku któregośkolwiek z procesów wymienionych w punktach R 1–R 10
- R 12 Wymiana odpadów w celu poddania ich któremukolwiek z procesów wymienionych w punktach R 1–R 11 (*)
- R 13 Magazynowanie odpadów poprzedzające którykolwiek z procesów wymienionych w punktach R 1–R 12 (z wyjątkiem tymczasowego magazynowania, poprzedzające zbieranie, w miejscu gdzie odpady są wytwarzane) (**)

(*) Jeżeli nie istnieje inny właściwy kod D, może to obejmować procesy wstępne poprzedzające przetwarzanie wstępne odpadów, jak np. demontaż, sortowanie, kruszenie, zagęszczanie, granulację, suszenie, rozdrabnianie, kondycjonowanie, przepakowywanie, separację, tworzenie mieszanek lub mieszanie przed poddaniem któremukolwiek z procesów wymienionych w punktach R1–R11.

(**) Tymczasowe magazynowanie oznacza wstępne magazynowanie zgodnie z art. 3 pkt 10.

▼ **M1***ZAŁĄCZNIK III***WŁAŚCIWOŚCI ODPADÓW, KTÓRE CZYNIĄ Z NICH ODPADY NIEBEZPIECZNE**

HP 1 „Wybuchowe”: odpady, które w wyniku reakcji chemicznej, mogą wydzielać gaz o takiej temperaturze i ciśnieniu i z taką szybkością, że mogą powodować zniszczenia w otoczeniu. Definicja obejmuje odpady pirotechniczne, odpady wybuchowego nadtlenu organicznego i wybuchowe samoreaktywne odpady.

Jeżeli odpady zawierają jedną substancję zaklasyfikowaną do jednej z klas zagrożenia i kodów kategorii zagrożenia oraz kodów zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia ujętych w tabeli 1, lub większą ich liczbę, odpady ocenia się jako należące do kategorii HP 1, tam gdzie to właściwe i proporcjonalne, zgodnie z metodami badań. Jeżeli obecność substancji, mieszaniny lub wyrobu wskazuje, że odpady są wybuchowe, klasyfikuje się je jako odpady niebezpieczne kategorii HP 1.

Tabela 1: Klasa zagrożenia i kod(-y) kategorii zagrożenia oraz kod(-y) zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia składników odpadów do celów klasyfikacji odpadów jako niebezpieczne zgodnie z HP 1:

Klasa zagrożenia i kod(-y) kategorii	Kod(-y) zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia
Unst. Expl.	H 200
Expl. 1.1	H 201
Expl. 1.2	H 202
Expl. 1.3	H 203
Expl. 1.4	H 204
Self-react. A	H 240
Org. Perox. A	
Self-react. B	H 241
Org. Perox. B	

HP 2 „Utleniające”: odpady, które mogą, zazwyczaj poprzez utlenianie, spowodować zapalenie się innych materiałów lub przyczynić się do ich spalania.

Jeżeli odpady zawierają jedną lub więcej substancji zaklasyfikowanych do jednej z klas zagrożenia i kodów kategorii zagrożenia oraz kodów zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia ujętych w tabeli 2, odpady ocenia się jako należące do kategorii HP 2, tam gdzie to właściwe i proporcjonalne, zgodnie z metodami badań. Jeżeli obecność substancji wskazuje, że odpady są utleniające, klasyfikuje się je jako odpady niebezpieczne zgodnie z HP 2.

Tabela 2: Klasa zagrożenia i kod(-y) kategorii zagrożenia oraz kod(-y) zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia do celów klasyfikacji odpadów jako niebezpieczne zgodnie z HP 2:

Klasa zagrożenia i kod(-y) kategorii	Kod(-y) zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia
Ox. Gas 1	H 270
Ox. Liq. 1	H 271
Ox. Sol. 1	

▼ **M1**

Klasa zagrożenia i kod(-y) kategorii	Kod(-y) zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia
Ox. Liq. 2, Ox. Liq. 3	H 272
Ox. Sol. 2, Ox. Sol. 3	

HP 3 „Łatwopalne”:

- łatwopalne odpady ciekłe: odpady ciekłe o temperaturze zapłonu poniżej 60 °C lub odpadowy olej gazowy, olej napędowy i lekkie oleje opałowe o temperaturze zapłonu > 55 °C oraz ≤ 75 °C;
- łatwopalne odpady piroforyczne ciekłe i stałe: stałe lub ciekłe odpady, które nawet w małych ilościach mogą ulec zapaleniu w ciągu pięciu minut po wejściu w kontakt z powietrzem;
- łatwopalne odpady stałe: odpady stałe, które łatwo ulegają zapaleniu lub w wyniku tarcia mogą powodować zapalenie lub przyczynić się do spalania;
- łatwopalne odpady gazowe: odpady gazowe, które łatwo ulegają zapaleniu w powietrzu w temperaturze 20 °C i przy ciśnieniu normalnym 101,3 kPa;
- odpady reagujące z wodą: odpady, które w kontakcie z wodą wydzielają gazy palne w niebezpiecznych ilościach;
- inne łatwopalne odpady: wyroby aerozolowe łatwopalne, łatwopalne odpady samonagrzewające się, łatwopalne nadtlutki organiczne i łatwopalne odpady samoreaktywne.

Jeżeli odpady zawierają jedną substancję zaklasyfikowaną do jednej z klas zagrożenia i kodów kategorii zagrożenia oraz kodów zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia ujętych w tabeli 3, lub większą ich liczbę, odpady ocenia się, tam gdzie to właściwe i proporcjonalne, zgodnie z metodami badań. Jeżeli obecność substancji wskazuje, że odpady są łatwopalne, klasyfikuje się je jako odpady niebezpieczne, zgodnie z HP 3.

Tabela 3: Klasa zagrożenia i kod(-y) kategorii zagrożenia oraz kod(-y) zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia składników odpadów do celów klasyfikacji odpadów jako niebezpieczne, zgodnie z HP 3:

Klasa zagrożenia i kod(-y) kategorii	Kod(-y) zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia
Flam. Gas 1	H220
Flam. Gas 2	H221
Aerosol 1	H222
Aerosol 2	H223
Flam. Liq. 1	H224
Flam. Liq.2	H225
Flam. Liq. 3	H226
Flam. Sol. 1	H228
Flam. Sol. 2	

▼ **M1**

Klasa zagrożenia i kod(-y) kategorii	Kod(-y) zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia
Self-react. CD	H242
Self-react. EF	
Org. Perox. CD	
Org. Perox. EF	
Pyr. Liq. 1	H250
Pyr. Sol. 1	
Self-heat. 1	H251
Self-heat. 2	H252
Water-react. 1	H260
Water-react. 2	H261
Water-react. 3	

HP 4 „Drażniące — działanie drażniące na skórę i powodujące uszkodzenie oczu”: odpady, które w wyniku naniesienia mogą powodować podrażnienie skóry lub uszkodzenie oka.

Jeśli odpady zawierają co najmniej jedną substancję w stężeniu powyżej wartości granicznej, zaklasyfikowaną do jednej z następujących klas zagrożenia i kodów kategorii zagrożenia oraz do kodów zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia, a jedno stężenie graniczne lub większa ich liczba zostało osiągnięte lub przekroczone, odpady klasyfikuje się jako niebezpieczne zgodnie z HP 4.

Wartość graniczna, jaką należy uwzględniać przy ocenie substancji zaklasyfikowanych jako *Skin corr.* 1A (H314), działania drażniącego na skórę 2 (H315), uszkodzenia oka 1 (H318) oraz działania drażniącego na oko 2 (H319) wynosi 1 %.

Jeżeli suma stężeń wszystkich substancji zaklasyfikowanych jako *Skin corr.* 1A (H314) wynosi 1 % lub jest większa, odpady klasyfikuje się jako niebezpieczne zgodnie z HP 4.

Jeżeli suma stężeń wszystkich substancji zaklasyfikowanych jako H318 wynosi 10 % lub jest większa, odpady klasyfikuje się jako niebezpieczne zgodnie z HP 4.

Jeżeli suma stężeń wszystkich substancji zaklasyfikowanych jako H315 oraz H319 wynosi 20 % lub jest większa, odpady klasyfikuje się jako niebezpieczne zgodnie z HP 4.

Należy zauważyć, że odpady zawierające substancje zaklasyfikowane jako H314 (*Skin corr.* 1A, 1B lub 1C) w ilościach równych 5 % lub większych, klasyfikuje się jako odpady niebezpieczne zgodnie z HP 8. HP 4 nie ma zastosowania jeżeli odpady zaklasyfikowano jako HP 8.

HP 5 „Działanie toksyczne na narządy docelowe (STOT) lub zagrożenie spowodowane aspiracją”: odpady, które mogą działać toksycznie na narządy docelowe na skutek jednokrotnego lub powtarzanego narażenia, lub które powodują ostre skutki toksyczne na skutek aspiracji.

▼ **M1**

Jeśli odpady zawierają co najmniej jedną substancję zaklasyfikowaną do jednej z następujących klas zagrożenia i kodów kategorii zagrożenia oraz do kodów zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia zawartych w tabeli 4, a jedno stężenie graniczne z tabeli 4 lub większa ich liczba zostało osiągnięte lub przekroczone, odpady klasyfikuje się jako niebezpieczne zgodnie z HP 5. Jeśli substancje zaklasyfikowane jako STOT są obecne w odpadach, pojedyncza substancja musi być obecna na poziomie lub powyżej stężenia granicznego ustalonego dla odpadów, aby zaklasyfikować odpady jako niebezpieczne zgodnie z HP 5.

Jeśli odpady zawierają jedną lub więcej substancji zaklasyfikowanych jako *Asp. Tox. 1* a suma tych substancji jest równa stężeniu granicznemu lub je przekracza, odpady klasyfikuje się jako niebezpieczne, zgodnie z HP 5 jedynie wówczas, gdy ogółem lepkość kinematyczna (przy 40 °C) nie przekracza 20,5 mm²/s. ⁽¹⁾

Tabela 4: Klasa zagrożenia i kod(-y) kategorii zagrożenia oraz kod(-y) zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia oraz odpowiadające im stężenia graniczne do celów klasyfikacji odpadów jako niebezpieczne zgodnie z HP 5:

Klasa zagrożenia i kod(-y) kategorii	Kod(-y) zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia	Stężenie graniczne
STOT SE 1	H370	1 %
STOT SE 2	H371	10 %
STOT SE 3	H335	20 %
STOT RE 1	H372	1 %
STOT RE 2	H373	10 %
Asp. Tox. 1	H304	10 %

HP 6 „Ostra toksyczność”: odpady, które mogą spowodować ostrą toksyczność po podaniu drogą pokarmową lub po naniesieniu na skórę lub po narażeniu inhalacyjnym.

Jeżeli suma stężeń wszystkich substancji jakie zawierają odpady, zaklasyfikowanych za pomocą klasy zagrożenia ostrą toksycznością oraz kodem kategorii i kodem zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia wymienionych w tabeli 5, jest równa progowi podanemu w tej tabeli, lub go przekracza, wówczas odpady klasyfikuje się jako niebezpieczne zgodnie z HP 6. Jeśli w odpadach znajduje się więcej niż jedna substancja zaklasyfikowana jako ostro toksyczna, wówczas sumę stężeń określa się jedynie dla substancji tej samej kategorii zagrożenia.

Przy ocenie działania należy uwzględnić następujące wartości graniczne:

— Dla *Acute Tox.* 1, 2 lub 3 (H300, H310, H330, H301, H311, H331): 0,1 %;

— Dla *Acute Tox.* 4 (H302, H312, H332): 1 %.

Tabela 5: Klasa zagrożenia i kod(-y) kategorii zagrożenia oraz kod(-y) zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia składników odpadów oraz odpowiadające im stężenia graniczne do celów klasyfikacji odpadów jako niebezpieczne zgodnie z HP 6:

⁽¹⁾ Lepkość kinematyczną określa się wyłącznie dla cieczy.

▼ **M1**

Klasa zagrożenia i kod(-y) kategorii	Kod(-y) zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia	Stężenie graniczne
Acute Tox.1 (Oral)	H300	0,1 %
Acute Tox. 2 (Oral)	H300	0,25 %
Acute Tox. 3 (Oral)	H301	5 %
Acute Tox 4 (Oral)	H302	25 %
Acute Tox.1 (Dermal)	H310	0,25 %
Acute Tox.2 (Dermal)	H310	2,5 %
Acute Tox. 3 (Dermal)	H311	15 %
Acute Tox 4 (Dermal)	H312	55 %
Acute Tox 1 (Inhal.)	H330	0,1 %
Acute Tox.2 (Inhal.)	H330	0,5 %
Acute Tox. 3 (Inhal.)	H331	3,5 %
Acute Tox. 4 (Inhal.)	H332	22,5 %

HP 7 „**Rakotwórcze**”: odpady, które wywołują raka lub zwiększają zachorowalność na niego.

Jeśli odpady zawierają substancję zaklasyfikowaną do jednej z następujących klas zagrożenia i kodów kategorii zagrożenia oraz do kodów zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia, a jedno ze stężeń granicznych wymienionych w tabeli 6 zostało osiągnięte lub przekroczone, odpady klasyfikuje się jako niebezpieczne, zgodnie z HP 7. Jeśli w odpadach zawarta jest więcej niż jedna substancja zaklasyfikowana jako rakotwórcza, pojedyncza substancja musi być obecna na poziomie stężenia granicznego ustalonego dla odpadów lub powyżej tego poziomu, aby zaklasyfikować odpady jako niebezpieczne zgodnie z HP 7.

Tabela 6: Klasa zagrożenia i kod(-y) kategorii zagrożenia oraz kod(-y) zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia składników odpadów oraz odpowiadające im stężenia graniczne do celów klasyfikacji odpadów jako niebezpieczne zgodnie z HP 7:

Klasa zagrożenia i kod(-y) kategorii	Kod(-y) zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia	Stężenie graniczne
Carc. 1A	H350	0,1 %
Carc. 1B		
Carc. 2	H351	1,0 %

HP 8 „**Żrące**”: odpady, które w wyniku naniesienia działają żrąco na skórę.

Jeżeli odpady zawierają jedną lub więcej substancji zaklasyfikowanych jako *Skin corr.* 1A, 1B lub 1C (H314) a suma ich stężeń wynosi 5 % lub więcej, odpady klasyfikuje się jako niebezpieczne, zgodnie z HP 8.

Wartość graniczna, jaką należy uwzględnić przy ocenie działania żrącego na skórę *Skin corr.* 1A, 1B, 1C (H314) wynosi 1,0 %.

HP 9 „**Zakaźne**”: odpady zawierające żywe drobnoustroje lub ich toksyny, o których wiadomo lub co do których istnieją wiarygodne podstawy do przyjęcia, że wywołują choroby u ludzi lub innych żywych organizmów.

▼ **M1**

Przypisanie klasy HP 9 ocenia się na podstawie odpowiednich przepisów lub dokumentów referencyjnych w państwach członkowskich.

HP 10 „Działające szkodliwie na rozrodczość”: odpady działające szkodliwie na funkcje rozrodcze i płodność u dorosłych osobników płci męskiej i żeńskiej oraz powodujące toksyczność rozwojową u potomstwa.

Jeśli odpady zawierają substancję zaklasyfikowaną do jednej z następujących klas zagrożenia i kodów kategorii zagrożenia oraz do kodów zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia, a jedno ze stężeń granicznych wymienionych w tabeli 7 zostało osiągnięte lub przekroczone, odpady klasyfikuje się jako niebezpieczne zgodnie z HP 10. Jeśli w odpadach obecnych jest więcej niż jedna substancja zaklasyfikowana jako działająca szkodliwie na rozrodczość, pojedyncza substancja musi być obecna na poziomie stężenia granicznego ustalonego dla odpadów lub powyżej tego poziomu, aby zaklasyfikować odpady jako niebezpieczne zgodnie z HP 10.

Tabela 7: Klasa zagrożenia i kod(-y) kategorii zagrożenia oraz kod(-y) zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia składników odpadów oraz odpowiadające im stężenia graniczne do celów klasyfikacji odpadów jako niebezpieczne, zgodnie z HP 10:

Klasa zagrożenia i kod(-y) kategorii	Kod(-y) zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia	Stężenie graniczne
Repr. 1A	H360	0,3 %
Repr. 1B		
Repr. 2	H361	3,0 %

HP 11 „Mutagenne”: odpady, które mogą spowodować mutację, tj. trwałą zmianę w ilości lub strukturze materiału genetycznego w komórce.

Jeśli odpady zawierają substancję zaklasyfikowaną do jednej z następujących klas zagrożenia i kodów kategorii zagrożenia oraz do kodów zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia, a jedno ze stężeń granicznych wymienionych w tabeli 8 zostało osiągnięte lub przekroczone, odpady klasyfikuje się jako niebezpieczne, zgodnie z HP 11. Jeśli w odpadach obecnych jest więcej niż jedna substancja zaklasyfikowana jako mutagenna, pojedyncza substancja musi być obecna na poziomie stężenia granicznego ustalonego dla odpadów lub powyżej tego poziomu, aby zaklasyfikować odpady jako niebezpieczne, zgodnie z HP 11.

Tabela 8: Klasa zagrożenia i kod(-y) kategorii zagrożenia oraz kod(-y) zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia składników odpadów oraz odpowiadające im stężenia graniczne do celów klasyfikacji odpadów jako niebezpieczne, zgodnie z HP 11:

Klasa zagrożenia i kod(-y) kategorii	Kod(-y) zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia	Stężenie graniczne
Muta. 1A,	H340	0,1 %
Muta. 1B		
Muta. 2	H341	1,0 %

▼ **M1**

HP 12 „Uwolnienie gazów o ostrej toksyczności”: odpady, które uwalniają gazy o ostrej toksyczności (*Acute Tox.* 1, 2 lub 3) w zetknięciu z wodą lub kwasem.

Jeżeli odpady zawierają substancję objętą kodem jednego z dodatkowych zagrożeń EUH029, EUH031 lub EUH032, klasyfikuje się je jako niebezpieczne zgodnie z HP 12 na podstawie metod badań lub wytycznych.

HP 13 „Uczulające”: odpady zawierające jedną lub więcej substancji, o których wiadomo, że działają uczulająco na skórę lub na układ oddechowy.

Jeśli odpady zawierają substancję zaklasyfikowaną jako uczulająca oraz objętą jednym z kodów zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia H317 lub H334, a stężenie pojedynczej substancji jest równe stężeniu granicznemu 10 % lub je przewyższa, odpady klasyfikuje się jako niebezpieczne, zgodnie z HP 13.

▼ **M3**

HP 14 „Ekotoksyczne”: odpady, które stanowią lub mogą stanowić bezpośrednie lub opóźnione zagrożenie dla co najmniej jednego elementu środowiska.

Odpady spełniające którykolwiek z następujących warunków klasyfikuje się jako niebezpieczne zgodnie z HP 14:

— odpady zawierające substancję zaklasyfikowaną jako zubożająca warstwę ozonową, której przypisano kod zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia H420 zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 ⁽¹⁾, a stężenie tej substancji jest równe stężeniu granicznemu 0,1 % lub je przewyższa.

$$[c(H420) \geq 0,1 \ %]$$

— odpady zawierające co najmniej jedną substancję zaklasyfikowaną jako stwarzająca zagrożenie dla środowiska wodnego, zagrożenie ostre, której przypisano kod zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia H400 zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008, a suma stężeń tych substancji jest równa stężeniu granicznemu 25 % lub je przewyższa. Do takich substancji zastosowanie ma wartość graniczna 0,1 %.

$$[\Sigma c (H400) \geq 25 \ %]$$

— odpady zawierające co najmniej jedną substancję zaklasyfikowaną jako stwarzająca zagrożenie dla środowiska wodnego – zagrożenie przewlekłe, kategoria 1, 2 lub 3, której przypisano kod(-y) zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia H410, H411 lub H412 zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008, a suma stężeń wszystkich substancji zaklasyfikowanych jako stwarzające zagrożenie dla środowiska wodnego – zagrożenie przewlekłe, kategoria 1 (H410) pomnożona przez 100, dodana do sumy stężeń wszystkich substancji zaklasyfikowanych jako stwarzające zagrożenie dla środowiska wodnego – zagrożenie przewlekłe, kategoria 2 (H411) pomnożonej przez 10 i dodana do sumy stężeń wszystkich substancji zaklasyfikowanych jako stwarzające zagrożenie dla środowiska wodnego – zagrożenie przewlekłe, kategoria 3 (H412) jest równa stężeniu granicznemu 25 % lub je przewyższa. Do substancji zaklasyfikowanych jako H410 zastosowanie ma wartość graniczna wynosząca 0,1 %, a do substancji zaklasyfikowanych jako H411 lub H412 zastosowanie ma wartość graniczna wynosząca 1 %.

$$[100 \times \Sigma c (H410) + 10 \times \Sigma c (H411) + \Sigma c (H412) \geq 25 \ %]$$

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1).

▼ **M3**

— odpady zawierające co najmniej jedną substancję zaklasyfikowaną jako stwarzająca zagrożenie dla środowiska wodnego – zagrożenie przewlekłe, kategoria 1, 2, 3 lub 4, której przypisano kod(-y) zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia H410, H411, H412 lub H413 zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008, a suma stężeń wszystkich substancji zaklasyfikowanych jako stwarzające zagrożenie dla środowiska wodnego – zagrożenie przewlekłe jest równa stężeniu granicznemu 25 % lub je przewyższa. Do substancji zaklasyfikowanych jako H410 zastosowanie ma wartość graniczna wynosząca 0,1 %, a do substancji zaklasyfikowanych jako H411, H412 lub H413 zastosowanie ma wartość graniczna wynosząca 1 %.

$$[\Sigma c \text{ H410} + \Sigma c \text{ H411} + \Sigma c \text{ H412} + \Sigma c \text{ H413} \geq 25 \text{ \%}]$$

gdzie: Σ = suma, c = stężenie substancji.

▼ **M1**

HP 15 „Odpady mogące wykazywać niebezpieczne właściwości wymienione powyżej, które nie były bezpośrednio widoczne w odpadach pierwotnych”.

Jeśli odpady zawierają jedną lub więcej substancji objętych kodami zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia lub dodatkowych zagrożeń wymienionych w tabeli 9, odpady klasyfikuje się jako niebezpieczne, zgodnie z HP 15, chyba że odpady te występują w takiej postaci, w której w żadnym wypadku nie wykażą właściwości wybuchowych lub potencjalnie wybuchowych.

Tabela 9: Zwroty wskazujące rodzaj zagrożenia i dodatkowe zagrożenia składników odpadów do celów klasyfikacji odpadów jako niebezpieczne, zgodnie z HP 15:

Zwrot(-y) wskazujący(-e) rodzaj zagrożenia/Dodatkowe zagrożenie(-a)	
Może masowo wybuchać w ogniu	H205
Produkt wybuchowy w stanie suchym	EUH001
Może tworzyć wybuchowe nadtlenki.	EUH019
Zagrożenie wybuchem po ogrzaniu w zamkniętym pojemniku	EUH044

Ponadto państwa członkowskie mogą określać odpady jako niebezpieczne, zgodnie z HP 15 na podstawie innych mających zastosowanie kryteriów, jak np. ocena odcieków.

▼ **M3**▼ **C3***Metody badania*

Należy zastosować metody opisane w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 440/2008 ⁽¹⁾ i w innych odnośnych notach CEN lub inne międzynarodowo uznane metody badań i wytyczne.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 440/2008 z dnia 30 maja 2008 r. ustalające metody badań zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) (Dz.U. L 142 z 31.5.2008, s. 1).

*ZAŁĄCZNIK IV***PRZYKŁADY ŚRODKÓW SŁUŻĄCYCH ZAPOBIEGANIU POWSTAWANIU ODPADÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 29****Środki, które mogą mieć wpływ na warunki ramowe związane z wytwarzaniem odpadów**

1. Wykorzystanie środków planowania lub innych instrumentów ekonomicznych wspierających efektywne wykorzystanie zasobów.
2. Promocja badań i rozwoju w obszarze pozyskiwania czystszych i bardziej oszczędnych produktów i technologii oraz upowszechnianie i wykorzystywanie wyników takich badań i rozwoju.
3. Opracowanie na wszystkich poziomach skutecznych i przydatnych wskaźników presji na środowisko związanej z wytwarzaniem odpadów, przy czym celem tych wskaźników ma być przyczynienie się do zapobiegania powstawaniu odpadów, od porównywania produktów na poziomie Wspólnoty, przez działania podjęte przez władze lokalne, po środki ogólnokrajowe.

Środki, które mogą mieć wpływ na fazę projektu, produkcji i dystrybucji

4. Promocja eko-projektowania (systematycznego uwzględniania aspektów środowiskowych przy projektowaniu produktu z zamiarem poprawienia charakterystyki oddziaływania, jakie dany produkt wywiera na środowisko przez cały cykl życia).
5. Dostarczanie informacji o technikach zapobiegania powstawaniu odpadów z zamiarem ułatwiania wprowadzania najlepszych dostępnych technik w przemyśle.
6. Organizacja szkoleń dla właściwych organów w zakresie wprowadzania wymogów dotyczących zapobiegania powstawaniu odpadów do zezwoleń udzielanych na mocy niniejszej dyrektywy oraz dyrektywy 96/61/WE.
7. Objęcie środkami zapobiegania wytwarzaniu odpadów instalacji niepodlegających dyrektywie 96/61/WE. W odpowiednich przypadkach środki takie mogą zawierać oceny i plany zapobiegania powstawaniu odpadów.
8. Wykorzystanie kampanii informacyjnych oraz zapewnienie wsparcia finansowego, decyzyjnego i innego rodzaju wsparcia dla przedsiębiorstw. Środki takie będą szczególnie skuteczne, jeżeli będą skierowane i dostosowane do małych i średnich przedsiębiorstw i będą działały przez sieci istniejących powiązań gospodarczych.
9. Stosowanie dobrowolnych umów, paneli konsumentów i producentów lub negocjacji sektorowych, zmierzających do tego, aby dane przedsiębiorstwa lub sektory przemysłu wyznaczały własne plany lub cele zapobiegania powstawaniu odpadów lub udoskonalały nieoszczędne produkty lub opakowania.
10. Promocja wiarygodnych systemów zarządzania środowiskiem, w tym EMAS i ISO 14001.

Środki, które mogą mieć wpływ na fazę konsumpcji i użytkowania

11. Instrumenty ekonomiczne, takie jak zachęty do czystych zakupów lub wprowadzenie obowiązkowej zapłaty przez konsumentów za dany artykuł lub element opakowania, który w przeciwnym wypadku byłby wydawany bezpłatnie.
12. Wykorzystanie kampanii informacyjnych i kierowanie informacji do ogółu społeczeństwa lub konkretnej grupy konsumentów.
13. Promocja wiarygodnego etykietowania ekologicznego.

▼ B

14. Porozumienia z sektorem przemysłu, np. dotyczące paneli produktów podobnych do prowadzonych w ramach zintegrowanych polityk produktowych lub umowy z detalistami w sprawie dostępności informacji o zapobieganiu powstawaniu odpadów oraz w sprawie produktów powodujących mniejsze oddziaływanie na środowisko.
15. W kontekście zamówień publicznych i zaopatrzenia przedsiębiorstw – włączanie kryteriów związanych z ochroną środowiska i zapobieganiem powstawaniu odpadów do zaproszeń do składania ofert i kontraktów, zgodnie z Podręcznikiem na temat ekologicznych zamówień publicznych, opublikowanym przez Komisję 29 października 2004 r.
16. Propagowanie ponownego użycia lub naprawy wyrzucanych produktów lub ich składników, w szczególności przez stosowanie środków edukacyjnych, ekonomicznych, logistycznych i innych, takich jak wspieranie lub tworzenie akredytowanych sieci napraw i ponownego użycia, zwłaszcza w regionach gęsto zaludnionych.

▼ **M4***ZAŁĄCZNIK IVa***PRZYKŁADY INSTRUMENTÓW EKONOMICZNYCH I INNYCH ŚRODKÓW ZACHĘCAJĄCYCH DO STOSOWANIA HIERARCHII POSTĘPOWANIA Z ODPADAMI, O KTÓREJ MOWA W ART. 4 UST. 3 ⁽¹⁾**

1. Opłaty za składowanie i spalanie odpadów oraz ograniczenia w stosowaniu tych procesów, zachęcające do zapobiegania powstawaniu odpadów i do recyklingu, przy utrzymaniu składowania jako najmniej pożądanej metody gospodarowania odpadami.
2. Systemy opłat proporcjonalnych do ilości odpadów, pobieranych od wytwórców odpadów na podstawie rzeczywistej ilości wytwarzanych odpadów i zachęcających do segregowania u źródła odpadów podlegających recyklingowi oraz do zmniejszenia ilości odpadów mieszanych.
3. Zachęty podatkowe do nieodpłatnego oddawania produktów, zwłaszcza żywności.
4. Systemy rozszerzonej odpowiedzialności producenta w odniesieniu do różnych rodzajów odpadów oraz środki służące poprawie ich skuteczności, rentowności i zarządzania.
5. Systemy zwrotu kaucji i inne środki zachęcające do wydajnego zbierania zużytych produktów i materiałów.
6. Należyte planowanie inwestycji w infrastrukturę gospodarowania odpadami, w tym z wykorzystaniem funduszy unijnych.
7. Zrównoważone zamówienia publiczne zachęcające do lepszego gospodarowania odpadami i wykorzystywania produktów i materiałów pochodzących z recyklingu.
8. Stopniowe znoszenie dopłat niezgodnych z hierarchią postępowania z odpadami.
9. Stosowanie środków fiskalnych lub innych środków wspierających wykorzystywanie produktów i materiałów przygotowanych do ponownego użycia lub poddanych recyklingowi.
10. Wspieranie badań i innowacji dotyczących zaawansowanych technologii recyklingu i regeneracji produktów.
11. Wykorzystanie najlepszych dostępnych technik przetwarzania odpadów.
12. Zachęty gospodarcze dla organów lokalnych i regionalnych, zwłaszcza wspierające zapobieganie powstawaniu odpadów oraz rozbudowę systemów selektywnej zbiórki, bez wspierania składowania i spalania.
13. Publiczne kampanie podnoszenia poziomu świadomości, zwłaszcza dotyczące selektywnej zbiórki, zapobiegania powstawaniu odpadów i zmniejszania ilości odpadów, a także uwzględnianie tych zagadnień w edukacji i szkoleniach.
14. Systemy koordynacji działań wszystkich właściwych organów publicznych uczestniczących w gospodarowaniu odpadami, w tym z wykorzystaniem środków elektronicznych
15. Wspieranie stałego dialogu i współpracy między wszystkimi zainteresowanymi stronami dotyczącego gospodarowania odpadami oraz zachęcanie do zawierania dobrowolnych porozumień i do sporządzania przez przedsiębiorstwa sprawozdań dotyczących odpadów.

⁽¹⁾ Wymienione instrumenty i środki mogą stanowić zachętę do zapobiegania powstawaniu odpadów, co jest najwyższym poziomem w hierarchii postępowania z odpadami, jednak wyczerpującą listę bardziej konkretnych przykładów środków zapobiegania powstawaniu odpadów zawiera załącznik IV.

▼ **M4***ZAŁĄCZNIK IVb***PLAN WDRAŻANIA PRZEDKŁADANY ZGODNIE Z ART. 11 UST. 3**

Plan wdrażania przedkładany zgodnie z art. 11 ust. 3 zawiera następujące informacje:

- 1) ocenę minionych, obecnych i przewidywanych poziomów recyklingu, składowania i innego przetwarzania odpadów komunalnych oraz poszczególnych strumieni, z których składają się te odpady;
- 2) ocenę wdrożenia planów gospodarki odpadami i programów zapobiegania powstawaniu odpadów realizowanych zgodnie z art. 28 i 29;
- 3) powody, dla których państwo członkowskie uważa, że może nie być w stanie osiągnąć odpowiedniego celu określonego w art. 11 ust. 2 w terminie tam określonym, oraz ocena dodatkowego czasu niezbędnego do osiągnięcia tego celu;
- 4) środki niezbędne do osiągnięcia celów określonych w art. 11 ust. 2 i 5, mających zastosowanie do danego państwa członkowskiego przez ten dodatkowy czas, w tym stosowne instrumenty ekonomiczne i inne środki zachęcające do stosowania hierarchii postępowania z odpadami określonej w art. 4 ust. 1 i w załączniku IVa;
- 5) harmonogram wdrożenia środków wskazanych w pkt 4, określenie organu właściwego w sprawie ich wdrożenia oraz ocenę wkładu poszczególnych środków w osiąganie celów mających zastosowanie w przypadku przyznania dodatkowego czasu;
- 6) informacje o finansowaniu gospodarowania odpadami zgodnie z zasadą „zanieczyszczający płaci”;
- 7) w stosownym przypadku środki mające na celu poprawę jakości danych z myślą o lepszym planowaniu i monitorowaniu stanu gospodarowania odpadami.

▼ **M6***ZAŁĄCZNIK IVc*

**WYROBY OBJĘTE ZAKRESEM ROZSZERZONEJ
ODPOWIEDZIALNOŚCI PRODUCENTA W ODNIESIENIU DO
NIEKTÓRYCH WYROBÓW WŁÓKIENNICZYCH, WYROBÓW
ZAWIERAJĄCYCH MATERIAŁY WŁÓKIENNICZE ORAZ
WYROBÓW OBUWNICZYCH**

Część I

Wyroby włókiennicze oraz artykuły odzieżowe i dodatki odzieżowe z materiałów włókienniczych do użytku w gospodarstwach domowych lub innego wykorzystania, w przypadku gdy takie wyroby są podobne pod względem charakteru i składu do wyrobów przeznaczonych do użytku w gospodarstwach domowych, które wchodzą w zakres stosowania art. 22a

Kod CN	Opis
61 – wszystkie kody wymienione w rozdziale	Artykuły odzieżowe i dodatki odzieżowe, dziane
62 – wszystkie kody wymienione w rozdziale	Artykuły odzieżowe i dodatki odzieżowe, niedziane
6301	Koce i pledy (z wyjątkiem 6301 10 00)
6302	Bielizna pościelowa, bielizna stołowa, bielizna toaletowa i bielizna kuchenna
6303	Firanki, zasłony (włącznie z draperiami) i wewnętrzne rolety; lambrekiny zasłonowe lub łóżkowe
6304	Pozostałe artykuły wyposażenia wnętrz, z wyłączeniem tych objętych pozycją 9404
6309	Odzież używana i pozostałe artykuły używane
6504	Kapelusze i pozostałe nakrycia głowy, plecione lub wykonane przez łączenie pasków z dowolnego materiału, nawet z podszewką lub przybraniem
6505	Kapelusze i pozostałe nakrycia głowy, dziane lub wykonane z koronki, filcu lub innych materiałów włókienniczych, w kawałku (ale nie z pasków), nawet z podszewką lub przybraniem; siatki na włosy z dowolnego materiału, nawet z podszewką lub przybraniem

Część II

Obuwie oraz artykuły odzieżowe i dodatki odzieżowe do użytku w gospodarstwach domowych lub innego wykorzystania, w przypadku gdy takie wyroby są podobne pod względem charakteru i składu do wyrobów przeznaczonych do użytku w gospodarstwach domowych, których główny skład nie zawiera materiału włókienniczego, które wchodzą w zakres stosowania art. 22a.

▼ **M6**

Kod CN	Opis
4203	Artykuły odzieżowe i dodatki odzieżowe, ze skóry wyprawionej lub skóry wtórnej (z wyłączeniem obuwia i nakryć głowy i ich części oraz towarów objętych działem 95, np. ochraniaczy na golenie, masek do szermierki)
6401	Obuwie nieprzemakalne z podeszwami i cholewkami, z gumy lub tworzyw sztucznych, które nie są przymocowane do podeszwy ani złączone z nią za pomocą szycia, nitowania, gwoździ, wkrętów, kołków lub podobnymi sposobami
6402	Pozostałe obuwie z podeszwami i cholewkami, z gumy lub tworzyw sztucznych
6403	Obuwie z podeszwami z gumy, tworzyw sztucznych, skóry wyprawionej lub skóry wtórnej i cholewkami ze skóry wyprawionej
6404	Obuwie z podeszwami z gumy, tworzyw sztucznych, skóry wyprawionej lub skóry wtórnej i cholewkami z materiałów włókienniczych
6405	Pozostałe obuwie

ZAŁĄCZNIK V

TABELA ZGODNOŚCI

Dyrektywa 2006/12/WE	Niniejsza dyrektywa
Art. 1 ust. 1 lit. a)	Art. 3 ust. 1
Art. 1 ust. 1 lit. b)	Art. 3 ust. 5
Art. 1 ust. 1 lit. c)	Art. 3 ust. 6
Art. 1 ust. 1 lit. d)	Art. 3 ust. 9
Art. 1 ust. 1 lit. e)	Art. 3 ust. 19
Art. 1 ust. 1 lit. f)	Art. 3 ust. 15
Art. 1 ust. 1 lit. g)	Art. 3 ust. 10
Art. 1 ust. 2	Art. 7
Art. 2 ust. 1	Art. 2 ust. 1
Art. 2 ust. 1 lit. a)	Art. 2 ust. 1 lit. a)
Art. 2 ust. 1 lit. b)	Art. 2 ust. 2
Art. 2 ust. 1 lit. b) ppkt. (i)	Art. 2 ust. 1 lit. d)
Art. 2 ust. 1 lit. b) ppkt. (ii)	Art. 2 ust. 2 lit. d)
Art. 2 ust. 1 lit. b) ppkt. (iii)	Art. 2 ust. 1 lit. f) i ust. 2 lit. c)
Art. 2 ust. 1 lit. b) ppkt. (iv)	Art. 2 ust. 2 lit. a)
Art. 2 ust. 1 lit. b) ppkt. (v)	Art. 2 ust. 1 lit. e)
Art. 2 ust. 2	Art. 2 ust. 4
Art. 3 ust. 1	Art. 4
Art. 4 ust. 1	Art. 13
Art. 4 ust. 2	Art. 36 ust. 1
Art. 5	Art. 16
Art. 6	—
Art. 7	Art. 28
Art. 8	Art. 15
Art. 9	Art. 23
Art. 10	Art. 23
Art. 11	Art. 24 i 25
Art. 12	Art. 26
Art. 13	Art. 34
Art. 14	Art. 35
Art. 15	Art. 14

▼B

Dyrektywa 2006/12/WE	Niniejsza dyrektywa
Art. 16	Art. 37
Art. 17	Art. 38
Art. 18 ust. 1	Art. 39 ust. 1
—	Art. 39 ust. 2
Art. 18 ust. 2	—
Art. 18 ust. 3	Art. 39 ust. 3
Art. 19	Art. 40
Art. 20	—
Art. 21	Art. 42
Art. 22	Art. 43
Załącznik I	—
Załącznik IIA	Załącznik I
Załącznik IIB	Załącznik II

Dyrektywa 75/439/EWG	Niniejsza dyrektywa
Art. 1 ust. 1	Art. 3 ust. 18
Art. 2	Art. 13 i 21
Art. 3 ust. 1 i 2	—
Art. 3 ust. 3	Art. 13
Art. 4	Art. 13
Art. 5 ust. 1	—
Art. 5 ust. 2	—
Art. 5 ust. 3	—
Art. 5 ust. 4	Art. 26 i 34
Art. 6	Art. 23
Art. 7 lit. a)	Art. 13
Art. 7 lit. b)	—
Art. 8 ust. 1	—
Art. 8 ust. 2 lit. a)	—
Art. 8 ust. 2 lit. b)	—
Art. 8 ust. 3	—
Art. 9	—
Art. 10 ust. 1	Art. 18

▼B

Dyrektywa 75/439/EWG	Niniejsza dyrektywa
Art. 10 ust. 2	Art. 13
Art. 10 ust. 3 i 4	—
Art. 10 ust. 5	Art. 19, 21, 25, 34 i 35
Art. 11	—
Art. 12	Art. 35
Art. 13 ust. 1	Art. 34
Art. 13 ust. 2	—
Art. 14	—
Art. 15	—
Art. 16	—
Art. 17	—
Art. 18	Art. 37
Art. 19	—
Art. 20	—
Art. 21	—
Art. 22	—
Załącznik I	—

Dyrektywa 91/689/EWG	Niniejsza dyrektywa
Art. 1 ust. 1	—
Art. 1 ust. 2	—
Art. 1 ust. 3	—
Art. 1 ust. 4	Art. 3 ust. 2 i 7
Art. 1 ust. 5	Art. 20
Art. 2 ust. 1	Art. 23
Art. 2 ust. 2-4	Art. 18
Art. 3	Art. 24, 25 i 26
Art. 4 ust. 1	Art. 34 ust. 1
Art. 4 ust. 2 i 3	Art. 35
Art. 5 ust. 1	Art. 19 ust. 1
Art. 5 ust. 2	Art. 35
Art. 5 ust. 3	Art. 19 ust. 2
Art. 6	Art. 28

▼B

Dyrektywa 91/689/EWG	Niniejsza dyrektywa
Art. 7	—
Art. 8	—
Art. 9	—
Art. 10	—
Art. 11	—
Art. 12	—
Załącznik I i II	—
Załącznik III	Załącznik III